

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HONEY PHILLIPS

A stylized illustration featuring a large, muscular green alien with a single long braid and a woman with blonde curly hair wearing a blue dress and a bandana. They are standing in a suburban setting with a blue house and trees in the background. The alien is wearing a black belt and arm guards. The woman is standing in front of the alien's legs.

How the
ALIENS were WON

S'KAC

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

S'KAL

UZAYLILAR NASIL KAZANILDI

HONEY PHILLIPS

CONTENTS

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)

[Yazarın Notu](#)
[Diğer Başlıklar](#)
[Yazar Hakkında](#)

BÖLÜM 1

Evie, Cantor Limanı'nın karanlık ve kıvrımlı sokaklarında sessizce ilerliyor, yiyecekten giysiye, birkaç kuruşa takas edilebilecek ufak tefek eşyalara kadar işe yarar artıklara göz kulak oluyordu.

Krediler. Pazara yakın yerler daha iyiydi ama aynı zamanda daha tehlikeliydi. Şansını, topladığı her şeyden pay talep edecek ya da hepsini alacak biriyle karşılaşma ihtimalinin daha düşük olduğu ara sokakların daha gerisinde denemeyi tercih etti. Şanslıysa, tek talepleri bu olurdu.

İnce, çocuksu vücudu ve kir pas içindeki yüzü onu koruyabilirdi ama korumayabilirdi de. Şehrin bel altı bölgelerine musallat olan erkeklerin çoğu kurbanları konusunda pek de titiz değildi ve o da kendi payına düşen ucuz kurtuluşları yaşamıştı.

Yırtık pırtık pelerinini sıkıca kavrayarak yıkık dökük bir meyhanenin arkasındaki ara sokağa girdi, midesi gurulduyordu. En son ne **z a m a n** doymuştu? *Geçmişî düşünme*, diye kendi kendine tekrar tembihledi. Kaybettiklerini düşünenin hiçbir faydası olmamıştı. Farklı bir geleceğin, bu sürekli hayatta kalma mücadelesinden bir çıkış yolunun hayalini kurmak da işe yaramıyordu.

Başını salladı ve elindeki işe odaklandı. Bu özel taverna geçmişte ona iyi hizmet etmişti. Aşçı çoğu kişiden daha titizdi, Evie'y e göre hâlâ kabul edilebilir durumdayken yiyecekleri atıyordu. Yemekleri sessizce karıştırdı.

Çöp, muzaffer bir edayla sadece hafifçe küflenmiş yarım somun ekmek ve zar zor çürümüş bir elma topladı.

Muhtemelen onları uyuduğu terk edilmiş binaya geri götürmeliydi ama midesi bekleyemeyecek kadar ısrarcıydı. Yakındaki bir kapı aralığına çömeldi ve kendini yavaşlamaya zorlamadan önce elmadan birkaç açgözlü ısırık aldı. Dikkatli olursa, en az iki gün dayanmasını sağlayabilirdi. Ekmeğe gelince, onu dilimlemeli ve kuruması için güneşe koymalıydı, böylece daha uzun süre dayanabilirdi. Ama belki bu gece birkaç lokma yiyebilirdi...

Yemeğe o kadar odaklanmıştı ki ilk başta sesleri fark etmedi bile. *Aptalcaydı*. Öğrendiği ilk derslerden biri her zaman tetikte olmaktı.

Sesler sokağın köşesinden geldiği için kimin konuştuğunu göremiyordu. Hareket etmeye çalışırsa duyulabileceğinden korktuğu için, dinlerken kapı çerçevesinin içine daha da sokuldu. Konuşma yeterince zararsız görünüyordu - arazi satın almakla ilgili bir şey - ancak böyle bir tartışmanın yapılması için garip bir yerdi.

Sonra şingirdayan bozuk paraların sesi dikkatini çekti ve biraz daha yaklaşarak yiyeceği bir kenara koydu. Pek yankesici sayılmazdı ama birkaç bozuk para bile işe yarayabilirdi. Alçakta durarak köşeden dikkatle baktı.

Gölgelerin arasında üç adam duruyordu. Kadına sırtı dönük olan adamın üzerinde pahalı bir palto, özel dikim bir pantolon ve kirli sokakta hiç de uygun olmayan, özenle parlatılmış ayakkabılar vardı. Yanındaki adam da düzgün giyinmişti ama tepeden tırnağa siyahlar içindeydi. Loş ışıklı sokakta adamın yüzünü net olarak göremiyordu ama çevreye uygun, zayıf ve tehlikeli bir havası vardı. Üçüncü adam bir tür memurun ince, gergin görünümüne sahipti, giysileri yıpranmıştı ama saygındı.

"Verdiğin bilgiler için teşekkürler Simon." Sırtını ona dönmüş olan adamın pürüzsüz, cilalı sesi görünüşüyle uyumluydu. "Konuştuğumuz gibi, sıkıntılarınız için küçük bir şey."

Elinde cazip bir şekilde şingırdayan bir çanta tutan siyahlı adama başıyla işaret etti.

Simon da neredeyse onun kadar hevesle çantaya uzandı ama çantaya dokunur dokunmaz siyahlı adam bileğini kavradı ve diğer elinde sakladığı bıçağı Simon'ın göğsüne sapladı. Simon'ın gözleri irileşti ama yere düşerken ses çıkarmadı, altında koyu bir su birikintisi oluştu.

"Sıkıcı ama gerekli." Pahalı giysiler içindeki adam kandan kaçınmak için bir adım geri çekildi. "Umarım tüm yarım kalmış işleri halletmişsinizdir?"

"Evet, patron."

Siyahlı adam uzandı ve önce bozuk para dolu çantayı, ardından da bıçağı aldı; bıçağı kurbanın kıyafetlerine sildikten sonra kolundaki gizli kılıfa yerleştirdi.

Dehşet içinde olanları izliyordu ama katilin elindeki bıçağı görünce paniğe kapıldı. Buradan u z a k l a ş m a k zorundaydı. Hemen.

Kaçmak için döndüğünde ayağı başıboş bir çöp parçasına takıldı ve düşmemek için kendini zor tutarken ayakkabısı yere sürtündü. İki adam da hemen ona doğru döndü, gözleri gölgeleri tarıyordu. Katil öne doğru bir adım attı ve dehşet verici bir an için göz göze geldiler ama sonra dengesini sağlayıp kaçtı.

Kalabalığın içinde güvende olmak için pazarın yakınındaki daha kalabalık ara sokaklara yöneldi ve insanlarla uzaylıların karışımından sıyrıldı. Arkasından bağırışlar ve küfürler duydu ama arkasına bakmakla vakit kaybetmedi. Hareket etmeye devam edebildiği sürece bir şansı vardı - ama hızlı ve çevikti ve bu sokakları avucunun içi gibi biliyordu.

Sonunda takip sesleri kesildi ve bir deponun arkasında tökezleyerek durdu, ciğerleri yanıyordu ve kalbi hâlâ hızlı atıyordu. Nefesini toplarken hızla çevresini taradı. Bilmediği bir bölgeye kaçmıştı ama burası daha sessizdi - sadece birkaç sokak öteden gelen sarhoş kahkahalarına kıyıya vuran dalgaların rahatsız edici sesleri eşlik ediyordu.

Sonra yaklaşan ayak sesleri duydu, yırtıcı bir xxx ile hareket ediyordu. Panikle arkasındaki kapıyı tırmaladı ve kolun döndüğünü hissedince şok oldu. İçeri eğildi ve kendini duvara yaslayarak hızla atan kalbini sakinleştirmeye çalıştı.

Ayak sesleri durmadan geçip gitti ve etrafına bakınırken küçük bir rahatlama nefesi verdi. Etrafında gelişigüzel istiflenmiş tahta sandık yığınları vardı ve hava balık ve tuz kokusuyla doluydu. Balıkçı limanının yakınındaki depolardan birinde olmalıydı.

Şimdi ne yapacaktı? Takipçisi onu buraya kadar izlediyse, vazgeçeceğini sanmıyordu. Aklına gelen tek seçenek şehirden çıkmaktı ama kredisi olmadan yaya ve savunmasız olacaktı.

Bir grup sandık düzgünce bir palete istiflenmiş, taşınmayı bekliyordu ve bu ona bir fikir verdi. Ticaret kervanları şehirden uzak yerleşimlere seyahat eder, yanlarında insan ve mal götürürlerdi. Ya onlardan birine katılabilseydi?

Şehirden ayrılma düşüncesi onu rahatsız etmiyordu. Burada hiçbir şeyi kalmamıştı - ailesi, arkadaşları ve kesinlikle geleceği yoktu. Özenle biriktirdiği birkaç eşyasını bırakmak zorunda kaldığı için pişmanlık duysa da, sonunun sokaktaki o zavallı adam gibi olma riskini almaya değmezdi. Bir pasaj satın alacak kadar kredisi olmasa da, şu kervanlardan birine kaçak olarak binebilirse, bu sefil yerden fark edilmeden kaçabilirdi...

Ya fark edilirsem?

Şehirden yeterince uzaklaşabildiği sürece, o zaman bununla başa çıkabilirdi. *Ve fark edilmeyebilirdim.* Tek başına geçirdiği üç yıl onu dikkatlerden kaçma konusunda son derece iyi hale getirmişti. Şimdi tek yapması gereken fark edilmeden kalkış kapısına gitmek ve saklanacak bir yer bulmaktı.

Dikkatli adımlarla deponun kapısına doğru ilerlerken yaklaşan sesler duydu. Kalbi kaburgalarına çarparak bir sandık yığınının arkasına saklandı.

İki adam yüksek sesle tartışarak depoya girdi. Konuşmalarından, anlaşma yapan tüccarlar olduklarını anladı. Birkaç dakika süren hararetli tartışmanın ardından biri hışımla uzaklaşırken, diğeri bir iletişim ünitesi çıkarmadan önce bir süre homurdanarak orada durdu.

"Marshall fiyatı kabul etti," dedi ve güldü. "İlk fiyatı değil ama beni ikna etmesine izin verdiğim fiyatı, s ü r e k l i şikayet ederek."

Adam etrafta dolanmaya başladığında gölgelerin içine doğru daha da geri çekildi, temas kurduğu kişiyi dinlerken kasaların yığınlarını gelişigüzel inceliyordu. Yüksek tahta tekerlekleri olan ilkel görünümlü bir vagonun önünde durdu. Arabanın arkası sandıklarla doluydu ve cevap vermeden önce hızlıca bir sayım yaptı.

"Evet, gitmeye hazır. Şoförü ne zaman göndereceksin? Cara- minibüs sabahın ilk ışıklarıyla kalkıyor ve S'kal'ın beklemediğini biliyorsun." Dinlemek için bir duraklama daha. "Benim için çalışıyor. Üstünü örtmeme yardım edebilir, sonra da onu hemen geçide götürebilir."

Konuşma sona erdi ve adam incelemesine devam etti. Neyse ki teftiş üstünkörü bir teftiştten öteye gitmedi ve ilk sıra kasaların arkasına geçmedi. İşini bitirdikten sonra oturup bir sigara yaktı, ardından iletişim ünitesini çıkardı ve karıştırmaya başladı.

Yıllar içinde öğrendiği sessizlikle hareket ederek, deponun arkasına gelene kadar dikkatlice ilerledi. Etrafına baktığında, kasaların arasına sığabilecek kadar küçük olduğuna karar verdi. Vagon açıkken çok yakından bakan herkes tarafından görülebilirdi ama eğer üzerini örteceklerse...

Tekrar yere çömeldi, içini kemiren endişeye rağmen girişte oturan tüccar kadar sabırlı olmaya çalıştı. Deponun kapısı tekrar açıldığında neredeyse panikle soluk soluğa kalacaktı, takipçilerinden birini göreceği korkusuyla. Onun yerine hoş, sade bir yüzü olan iri bir adam içeri girdi.

"Patron bu gece arabayı taşımak istediğini söyledi."

"Evet. Arabayı kapıya kadar sürebilir ve sabaha kadar orada bekleyebilirsiniz."

"Kervan altı saat daha yola çıkmayacak." İri adam esnedi. "O zaman neden almıyorsun?"

"Çünkü yine uyuyakalmanı istemiyorum. Bu gece buluşma noktasına kadar sürebilir, sonra da içinde uyuyabilirsin."

Arabada mı uyuyacaktı? Bunun saklanacak bir yeri olmadığı anlamına geldiğini fark ettiğinde kalbi hızla çarptı. Belki de en azından bu buluşma yerine kadar arabayı takip edebilir, sonra da başka bir arabaya gizlice binebilirdi.

"Gerçek bir yatakta son gece için çok fazla."

Şoför içini çekti ama işe koyuldu. İki adam vagonun arkasına hafif bir metal çerçeve yerleştirdi, sonra da üzerini soluk bir brandayla örttü. Branda bir gölgelik oluşturmak için koltuğun üzerine doğru uzandı ve şoför yatağını koltuğun arkasındaki boşluğa açtığında rahat bir nefes aldı. Ne de olsa arkada oturmayacaktı.

Her şey bir araya getirildiğinde, iki adam erzak hakkında konuşmaya başladı ve o da bunun bir fırsat olduğuna karar verdi. Kalbi küt küt atarak vagonun arkasına geçti, örtüyü içeri girebilecek kadar çözdükten sonra hızla yerine bağladı. Sandıkların arasına sıkışmayı başardı, duvara yaslanmadan önce arkadan olabildiğince uzaklaştı. Zemin sert ve rahatsızdı, pozisyonu sıkıştıktı ve tuzda kurutulmuş balık kokusu neredeyse bunaltıcıydı ama en azından şu an için güvendeydi.

BÖLÜM 2

“ Bu sefer her zamankinden daha batıya, Riverton'a kadar gittim. Güzel küçük bir kasaba.”

S'kal sabırla bekledi ama her zamanki gibi H'zim cevap vermedi. Kardeşi hapishanenin ziyaretçi odasında karşısında oturmuş, gözleri ellerindeydi. Yüz ifadesinden S'kal'ın söylediklerine en ufak bir ilgi göstermediği anlaşıyordu ama en azından buradaydı.

Her ticaret gezisi arasında kardeşini ziyarete geliyordu ama sonuç hep aynıydı. O konuştu. H'zim onun karşısında oturuyor ve cevap vermiyordu. Ama en azından her zaman ziyaretçi odasına geliyordu, bu yüzden S'kal hapishaneyi ziyaret etmeye devam etti.

Bazen kendini bir yabancıнын karşısında oturuyormuş gibi hissediyordu. Bu sadece masanın diğer tarafındaki acımasız sessizlik değildi. Ağabeyi savaşçı örgüsünü kesmişti, kırılmış siyah saçları bunca zaman sonra ona hâlâ garip geliyordu. Ve kardeşi her ne kadar kaslı olsa da -ikisi de öyleydi, doğal güçleri askeri eğitimleriyle daha da artmıştı- H'zim eskisinden daha iri, daha sertti.

"Naffon'a rastladım." Eski ekip üyesinden bahsetmesinin bir tepki çekebileceğini umarak tekrar denedi. Hiçbir şey olmadı. "Görünüşe göre kendine bir eş bulmuş. Küçük bir kızı olan güzel bir şey."

H'zim'in eli sıkıştı.

S'kal bu kadar yakından izlemeseydi fark etmezdi ama en azından bu bir tepkiydi - kardeşinin gerçekten dinlediğinin bir göstergesiydi.

"Buna asla inanmazdım," diye ekledi. "Temel'in onun için endişelendiğini söylemişim ama görünüşe göre bir eş bulmak ona gerçekten huzur getirmiş. Belki sen özgür olduğunda-"

H'zim ilk kez başını kaldırdı, gözleri gümüş renginde parlıyordu. "Asla."

Kardeşi ayağa kalkıp kapıya yönelirken sandalyesini odanın diğer ucuna fırlatacak kadar sert bir şekilde geriye itti.

"Bekle," dedi çabucak. "Lütfen gitme. Yarın tekrar yola çıkıyorum, yani birkaç ay dönmeyeceğim."

H'zim bir an durakladı, eli kapının çerçevesini kavradı ve S'kal bir an için onun kalacağını umdu.

"İyi... ol."

Mırıldandığı sözler neredeyse S'kal'ın duyamayacağı kadar alçaktı ve sonra kardeşi gitmişti.

Hay sikeyim. Kardeşinin haksız yere bu hapishaneye mahkûm edilmesinden bu yana geçen üç yıl içinde H'zim'den gördüğü en büyük tepki buydu ama umduğu bu değildi. Bir eş olasılığına bile neden bu kadar şiddetli tepki vermişti?

Kardeşi bir zamanlar kadınlardan hoşlanmıştı. Savaştan önce, güzel bir bar kızı ya da taverna sahibiyle nadiren flört ederdi. S'kal kenardan izleyen, geçici bir ilişki aramaya daha az meyilli olan kişiydi. O taverna ziyaretleri de pek çok şey gibi savaşa birlikte sona ermişti elbette. Kendini hâlâ bir eş için yeterince bütün hissetmiyordu ama H'zim'in aksine, bunun bir gün gerçekleşebileceği ihtimalini, hatta umudunu göz ardı etmiyordu.

Ayağa kalkıp ziyaretçi kapısına yönelirken içini çekti. Belki de ayrılışını ertelemeli, arabacı olarak bir iş bulup bulamayacağına bakmalıydı.

daha sonraki bir yolculukta..

Hapishanenin dışında kendisini bekleyen yardımcısı Tomlin, onu bu fikrinden derhal vazgeçirdi.

"Sözleşme çoktan imzalandı Lord S'kal."

"Size daha kaç kez bir lord olmadığımı söylemem gerekiyor?"

Tomlin sakince başını eğdi - bir onaylama, kabul etme değil - ve tekrar iç çekti. İki yıl önce insan erkeği bir saldırıdan kurtarmıştı. Tomlin bir insana göre şaşırtıcı derecede iyi dayanıyor olsa da, sayıca çok azdı ve S'kal'ın vicdanı kuşatılmış erkeğe yardım etmesi konusunda ısrar etmişti.

Bunun nasıl olduğundan hâlâ tam olarak emin değildi ama kabadayılardan kurtulduktan sonra kendini son derece sadık bir hizmetkârla bulmuştu - kısa sürede çok değerli olduğunu kanıtlamıştı. Ama her zamanki saygısına rağmen Tomlin her zaman en iyi olduğunu düşündüğü şeyi yapardı.

"Bildiri bir grup yerleşimciyi içeriyor Lord S'kal. Tercihinizin bu olmadığını biliyorum ama alternatif olarak Ballinger'ın liderliği üstlenmesi gerekiyor."

Hay sikeyim. Yerleşimciler tüccarlardan bile daha fazla belaydı -ki onlar zaten yeterince belaydı- ama onları Ballinger'a bırakamazdı. İnsan erkeği dikkatsiz, umursamaz ve suçlamalarından faydalanmaya çok meyilli biriydi. Hakkında bir dizi şikâyetle bulunulmuş olmasına rağmen, talihsiz sayıda bağlantısı vardı.

"Peki," diye tersledi ve giriş kapısının yanındaki hana doğru adım atmaya başladı.

Tomlin kolayca ayak uydurdu ve ilk kez asistanını merak etmiyordu. Erkek her açıdan insan gibi görünüyordu ama fiziksel yetenekleri karşılaştığı diğer tüm insan erkeklerden daha üstündü. Cresca'da doğduğunu itiraf etmek dışında Tomlin geçmişiyile ilgili başka bir şey söylememişti ve S'kal da onu zorlamamıştı. Geçmiş geride bırakmak istemenin nasıl bir şey olduğunu biliyordu.

Kalkış kapısının önündeki geniş meydan çoktan vagonlarla dolmuştu - atlı ve mekanik araçların olağan karışımı. İki hover vagon da meydanın kenarında bekliyordu ve Tomlin'e kaşlarını çatı.

"Bunlar kime ait?"

"Ronjan." Yardımcısının sesi değişmemişti ama S'kal onu onaylamadığını anlayacak kadar iyi tanıyordu. "Ona Williamsburg'a varana kadar hiçbir tamir tesisinin olmadığını s ö y l e d i m ama bana gerekli olmadığına dair güvence verdi."

"Başarısız olurlarsa onları izlerinin üzerinde bırakacağımızı da söylediğinizi varsayıyorum."

"Tabii ki."

Hay sikeyim. Cantor Limanı diğer uzay limanları kadar gelişmiş bir yerdi ama Cresca bir koloni gezegeniydi ve şehri geride bırakır bırakmaz teknoloji seviyesi hızla düşüyordu. Daha büyük kara kasabalarından birkaçı biraz daha gelişmişti ama yine de oldukça sınırlıydılar. Sonuç olarak, onarımlar zor ve pahalıydı.

"İfadeyi imzaladı mı?"

"Evet." Tomlin'in yüzünde bir gülümseme belirdi. "Yine de bana bunun gerekli olmadığını söyledi."

"Eminim," dedi kuru bir sesle. Hover araçları bozulur ve geride kalırsa tüccarın bu açıklamayı "unutacağından" da aynı derecede emindi.

Her zamanki gibi meydanı çevreleyen hanlar ve tavernalar hareketli bir iş yapıyordu ama gürültü ve hareketlilik onu sadece üzüyordu. Genellikle yola çıkmadan önceki son geceyi bir handa geçirirdi ama bu gece hiç cazip değildi.

"Ben vagonda uyuyacağım," diye açıkladı.

"Handa bir oda ayarladım. Orada daha rahat edersiniz."

Yola çıktıklarında Tomlin onun için bir çadır kurmakta ısrar edecekti ama ustanın arabası bir ya da iki gece için gayet yeterliydi. *Yeterli.* Başını iki yana salladı. Savaş sırasında kaç geceyi çıplak zeminde geçirmişti? Bir mağara ya da rüzgârı engelleyecek kadar dal bile lüks sayılırdı.

"Düşündüğünüz kadar kırılgan değilim," diye tersledi.

"Hayır, lordum."

Tomlin **h e r** zamanki gibi hiçbir tepki göstermedi ama diğer erkeği gücendirdiğini biliyordu.

"Çabalarınızı takdir ettiğimi biliyorsunuz, ancak bu gece yalnız kalmayı tercih ederim. Zor bir gün oldu."

"Elbette. Ben arabayı hazırlayacağım."

"Bu değil-"

Tomlin çoktan gitmişti ve iç geçirdi. Yine de bu fırsatı değerlendirip kervan üyeleri hakkında bir ön inceleme yapabilirdi. Bazıları ona tanıdık geliyordu - yılda birkaç kez aynı turu yapan ve mallarını iç kesimlerdeki izole yerleşimlere götüren tüccarlar. Tanıdıklarına başıyla selam verdi, ardından yeni gelenlere kendini tanıtmak ve yolculuk kurallarını gözden geçirmek için kısa bir süre durdu.

Yeni tüccarların çoğu dikkatle dinledi ama Ronjan'ın hover vagon sürücüleri pek aldırış etmedi ve sadece fazladan parça getirip getirmediklerini sorduğunda umursamazca el salladılar. *Karaya oturduklarında bu ukalalık uzun sürmeyecek,* diye düşündü uzaklaşırken acımasızca. Aptallığa ayıracak ne zamanı ne de sabrı olduğunu yakında anlayacaklardı.

Tomlin'in kendisine verdiği manifesto, yerleşimci grubunda beş araba olduğunu gösteriyordu. Bunların beş aile tarafından işgal edileceğini varsaymıştı. Oysa sadece ikisinde aile vardı. Kalan vagonlardan ikisinde altı dişi insan, sonuncusunda ise kaba görünümlü üç erkek oturuyordu. Alışılmadık bir kombinasyondur, özellikle de yerleşimciler Williamsburg'a, dağların ötesindeki yeni yerleşimlere giden bir sonraki kervana katılmak üzere yola çıktıkları için.

Üç erkek bir araya toplanmış, kısık seslerle konuşuyorlardı ama içlerinden biri S'kal yaklaşırken ona doğru atıldı. Kısa boylu, tıknaz ve kırmızı yüzlü bir erkek, S'kal'a geniş bir gülümseme vermeden önce hızlıca bir bakış attı. Bunun dostça bir jest olması gerektiğini biliyordu ama ona daha çok savaştan önce dişlerini gösteren bir savaşçıyı hatırlattı.

"Merhaba. Siz Bay S'kal olmalısınız. Ben Wallace Jackson, bu küçük grubun lideriyim."

"Sadece S'kal. Bu dişiler neden tek başlarına seyahat ediyorlar?"

"Şimdi şöyle olacak. Hepsi müstakbel kocalarıyla tanışmaya gidiyor. Öyle değil mi kızlar?"

Küçük kadın grubu endişeyle başını salladı. Genç olanlardan biri dudağını ısırıp gözlerini kaçırsa da kimse konuşmadı.

"Ve müstakbel kocaları onları karşılamaya gelmedi mi?"

"Oh, uh..." Jackson ensesini ovuşturarak diğer erkeklere bir bakış attı. "Son dakikada bazı sorunlar çıktı, bu yüzden onları dağlardan geçirmek için başka bir yol bulmak zorunda kaldım."

"Yalnız seyahat eden dişiler sorun çıkarır."

"Yalnız değiller, değil mi? Onlardan ben sorumluyum ve Bayan Smith de onlara refakat ediyor."

Jackson'ın işaret ettiği asık suratlı yaşlı kadın aniden başını salladı.

"Benim gözetimim altında sorun çıkarmayacaksınız."

Hâlâ hoşuna gitmiyordu ama kurallarda bunu yasaklayan bir şey yoktu. "Yapmamalarını sağla."

Jackson ona dişlek bir gülümseme daha verdi ve ceketinin cebinden bir şişe çıkardı.

"Tabii ki hayır. Bir şeyler içmek ister misin?"

"Hayır. Şafakta yola çıkıyoruz. Grubunuzun hazır olduğundan emin olun."

Cevap beklemeden uzaklaştı. Arabasına döndüğünde Tomlin'i yatak platformundaki ütülenmiş çarşafların üzerine bir battaniye sererken buldu.

"Üşüteceğimden mi korkuyorsun?" diye sordu kuru bir sesle. "Gece havası oldukça serin."

Tomlin battaniyeyi askeri bir hassasiyetle sararken başını kaldırıp bakmadı bile. H'zim'le birlikte İttifak'a ilk katıldıkları zaman ona bunu öğretmişlerdi. Askeri düzenlilik savaşta kaybedilen bir başka şeydi.

"Başka bir şey var mı lordum?" "Hayır.

Teşekkür ederim, Tomlin."

Asistanı başını salladı ve her zamanki sessizliğiyle ortadan kayboldu ve onu yatağa bakarken bıraktı. Yorgun değildi. Gergin ve huzursuzdu ve şimdiden önümüzdeki haftalar için endişeleniyordu. Belki de başka bir iş aramanın zamanı gelmişti. Ama ne iş? Şehirde bir güvenlik işi bulmak yeterince kolay olsa ve kardeşine daha yakın olacağı anlamına gelse de, şehirdeki yaşamdan nefret ediyordu, binalar ve insanlar tarafından kuşatılmış hissetmekten nefret ediyordu.

Arabacılık işi ona kırsalda dolaşma özgürlüğünün yanı sıra kardeşini ziyaret etmek için yeterince sık dönme imkânı da sağlıyordu. En azından şimdilik, hâlâ en iyi çözüm gibi görünüyordu. Ama içini çekip yolculukla ilgili diğer bilgileri gözden geçirmek için oturduğunda, önümüzdeki birkaç ayın bu sonuca meydan okuyacağını hissetmekten kendini alamadı.

BÖLÜM 3

Evie vagonun karanlığında büzülmüş, sabah yaklaşırken şehrin seslerini dinliyordu. Geceyi sıkışık pozisyonda geçirdiği için üşümüş ve ağrıyordu ve

zar zor uyuyordu, her an vagonun üzerindeki örtünün geri atılacağından ve siyahlı adamı elinde bıçakla göreceğinden emindi.

Yükselen güneş üstündeki brandaya yumuşak bir parıltı göndermeye başladığında, etrafındaki gürültü arttı ve kervanın yola çıkmaya hazırlandığını fark etti. Bu bilgi midesinin gergin bir şekilde çarpmasına neden oldu. Dün gece bu kolay bir karar gibi görünmüştü ama uykusuz geçen gecesi boyunca içine şüpheler girmeye başlamıştı.

Daha önce hiç şehir dışına çıkmamıştı, babasının şansının yaver gittiği zamanlarda sahilin ilerisindeki bir tatil beldesine yaptığı kısa bir ziyaret dışında. Her zaman olduğu gibi, babasını düşünmek göğsünü ağrıtıyordu. Üç yıl sonra bile onu hâlâ özlüyordu.

İyi bir insan olmak için elinden geleni yapan, blöf yapan, neşeli bir adamdı, ancak kumar bağımlılığı her zaman ön plandaydı. Sonunda şansını çok fazla zorlamış ve hayatını kaybetmişti. Bunu ona söyleyen ev sahibiydi - iğrenç bir şekilde açıkça belirttiği hizmetler karşılığında kalmasına izin vermekten çok mutlu olan bir adamın sümüklü kertenkelesi. Bunun yerine kaçmış, gizlice

Gecenin bir yarısı, taşıyabildiği birkaç eşyayla birlikte.

Henüz on altı yaşındaydı, evlenecek yaşıydı ama evlenme ihtimali yoktu ve yakın arkadaşları olamayacak kadar sık taşıyorlardı. İşe yarar bir becerisi olmadığından, bulabildiği her şeyi atmaya başlamıştı. Az sayıdaki eşyasını terk ettiği için hâlâ pişmanlık duyuyordu ama hayatta kalmayı başaracaktı. Daha önce başarmıştı ve yine başaracaktı.

Vagon sarsılarak hareket etti. Dudağını ısırды, sonra dikkatle vagonun arkasına doğru ilerledi ve örtünün bağlandığı küçük bir aralıktan dışarı baktı. Diğer vagonlar etrafını sarmıştı, hepsi de ağır yüklüydü. Atları koşturan çobanların bağırışlarını ve makinelerin gürültülü uğultusunu duydu. Yanındaki iki yük vagonu atlar tarafından çekiliyordu, ama daha geride makineleşmiş bir tane vardı.

Kervan şehrin kapılarından geçerken, sol tarafta siyah bir parıltı yakaladı. Kalbi hızla çarparak tekrar arabanın zeminine düştü. Takipçisinin o olduğundan emin olmak için yeterince şey görmemişti ama bu ihtimal bile vücudunda **b i r** ürperti yaratmıştı. Vagonun ön tarafındaki saklanma yerine geri dönerken, bir çığlık duymayı ya da daha da kötüsü, siyahlar içindeki adamı ortaya çıkarmak için brandanın kenara itilmesini bekledi.

İkisi de gerçekleşmedi. Bunun yerine kervan şehri geride bıraktıkça hızlanmaya başladı. Yol hâlâ nispeten düzgündü ama kuzeydeki daha az nüfuslu bölgelere doğru ilerledikçe daha da kötüleşeceğini biliyordu. Bu önemli değildi. Siyahın kısa bir anlık görüntüsüyle içini kaplayan korku, onu şehri terk ederek doğru şeyi yaptığına ikna etmeye yetmişti. Sonu nereye varırsa varsın, hayatını korku içinde geçirmekten daha iyi bir seçenek olmalıydı.

Hatırladığı kadarıyla iç kesimlerde birkaç büyük kasaba vardı. Cantor Limanı kadar büyük olmasalar da, yine de kendini kaybedebileceği kadar büyük olabilirlerdi. Ya da belki gerçek bir iş bulabilirdi - çöp karıştırmadan hayatta kalmanın bir yolu. *Banyo yapmadan ve kıyafetlerini değiştirmeden olmaz*, diye düşündü hayıflanarak, yırtık pırtık paçavralarına bakarak.

Güzel ya da yeni, hatta temiz bir şey giymeyeli ne kadar olmuştu? Ama babası öldükten sonra öğrendiği ilk ders buydu. Yeni kıyafetler sadece dikkat çekerdi. Hazır küçük göğüslerini bağlamak ve yırtık, kirli giysilerini giymek fark edilmeden geçmeyi çok daha kolay hale getiriyordu. Fagrin hariç. Büyük, tüylü uzaylının sırrını bildiğinden emindi ama umurunda değildi.

Açlıktan gözü dönmüş bir satıcıdan bir parça meyve çalmak gibi bir hata yaptığında onunla karşılaşmıştı - kelimenin tam anlamıyla -. Fagrin onu bir ara sokağa sürüklemiş, büyük bir pençeyle ağzını kapatarak çırpınışlarını kolayca bastırmıştı. O kadar korkmuştu ki tüm vücudu titriyordu ama Fagrin'in tek yaptığı onu satıcıdan gizlemek olmuştu.

O zamandan beri kızın toplayabildiği her türlü eşyayı almış ve ona değerlerinin yarısını ödemişti ama arada sırada ona bir somun ekmek ya da yıpranmış bir battaniye de veriyordu. Yaşadığı terk edilmiş depoyu öneren kişi oydu ve her ne kadar ona göz kulak olduğunu söyleyecek kadar ileri gitmese de, geniş ağının diğer üyelerinin onu taciz etmesine izin vermemişti.

Kayıp olduğunu fark eder miydi? Hatta umursar mıydı?

Tekerleklerin tıkırtısı hafifçe değişti ve ona asfalt yoldan çıktıklarını haber verdi. Garip pozisyonundan dolayı bacaklarına kramp girmeye başlamıştı, bu yüzden onları dikkatlice uzattı ve sırtını vagonun ahşap duvarına yaslayabilmek için yer değiştirdi. Diğer bedensel ihtiyaçları da daha acil hale gelmeye başlamıştı ama gece çökene kadar beklemeleri gerekecekti.

Midesi mutsuzca gurulduyordu ama onu yıkayacak su olmadan bir parça kurutulmuş balık yiyip zaten kuru olan ağzını daha da kötüleştirme riskini almak istemiyordu. Gün ilerledikçe mutsuzluğu arttı ve sonunda soğuk su, sıcak yemek ve uyuyacak temiz bir yer hayal ederek huzursuz bir uykuya daldı.

Arabanın aniden durması onu uyandırdı ve gece için arabayı düzenlemek üzere talimatlar veren sesler duydu. Sesler kesilince tekrar brandanın arkasından bakma riskini göze aldı. Ağaçlık bir alanda durmuşlardı, ağaçlar öğleden sonra güneşinin sıcağına karşı hoş bir gölge sağlıyordu. Kervan

kaba bir daire oluşturdu ve dairenin içinde birkaç ocak ateşi yanmaya başladı.

Pişmekte olan etin kokusu kendisine doğru gelmeye başladığında midesi tekrar guruldamaya başladı ama arabadan ayrılmayı denemeyi göze alamayacak kadar çok hareketlilik vardı. Kamp kurmak için koşuşturan insanların çoğu insandı ama aralarına karışmış birkaç uzaylı da vardı. Kampın sakinleri de ağırlıklı olarak erkekti ama o buna alışkıındı. Çöpçü arkadaşlarının çoğu erkekti.

Çaresiz kadınlar ya bir genelevde ya da onun bir basamak üstündeki ternalardan birinde çalışmaya başlardı. Her nasılsa şimdiye kadar bu kaderden kaçınmayı başarmıştı.

Kumaşın dalgalanması bir tarafa bakmasına neden oldu. Çemberin hemen dışında sessiz bir verimlilikle büyük bir çadır kuruluyordu ve vagonun içindeki sıkışık alandan çoktan bıkmış olduğu için ona kıskanç bir bakış attı. *Sıkışık olmak ölmekten iyidir*, diye düşündü acımasızca, sesler kendisine rahatsız edici derecede yakın gelince açıklıktan geri çekildi.

"Gün beklediğimden daha iyi geçti."

Konuşmacının sesi, garip bir şekilde rahatlatıcı bulduğu alçak bir gürültüydü.

"Evet, lordum. Hover vagonları bile bunu başardı."

İkinci ses soğuk ve hoştu ama hafif bir alay da vardı. *Lordum mu?* Birkaç kişinin bu unvanı kullandığını duymıştı ama onlar zengin, şımartılmış şehir sakinleriydi ve bu koşullar altında seyahat etmeleri pek olası değildi. Bir göz atmak istedi ama iki adam, gölgelerini kanvas üzerinde görebileceği kadar yakındı. Yaklaşan alacakaranlığın belirsiz ışığı yüzünden gölgeleri bozulmuş olmalıydı. Kimse o kadar büyük değildi.

Kendini saklandığı yere yerleşmeye ve beklemeye zorladı, arabanın gece için yerleşmesini dinlerken giderek daha fazla talepkar olan bedenini görmezden geldi. Neyse ki diğer yolcular uzun yolculuktan yorgun düşmüşlerdi ve hava karardıktan kısa bir süre sonra kamp sessizleşti. Hâlâ alçak sesle yapılan konuşmaları duyabiliyor olsa da daha fazla bekleyemedi.

Arabanın yakınında kimsenin olmadığından emin olmak için hızlıca bir kontrol yaptıktan sonra brandayı dikkatlice çözdü ve dışarı çıktı. Orman sadece birkaç adım ötedeydi ve hızla gölgeli derinliklere daldı. Bulduğu ilk çalının arkasında rahatladıktan sonra su sesini takip ederek ağaçların altından akan bir dereye ulaştı. Buz gibi sudan susamışçasına içti, midesinin isyan etmediğinden emin olmak için kendini birkaç kez durmaya zorladı.

Susuzluğunu giderdikten sonra yıkanmaya başladı ama sonra tereddüt etti. Fark edilmemek için dua etse de kamuflajını bozmak istemiyordu. Ve ulaştıkları kasabalardan herhangi birinin Port Cantor'a benzeyeceğini varsayarsak, muhtemelen yine de gerekli olacaktı. İcini çekti ve kıyıdaki yosunların üzerine oturdu.

Gece, tüm hayatını şehirde geçirmiş biri için şaşırtıcı derecede sessizdi. Sadece ağaçlardaki yaprakları karıştıran hafif bir esinti ve bir gece hayvanının uzaktan gelen çığlığı huzuru bozuyordu. Hava da farklıydı; temiz, taze ve hafif bir bitki kokusuyla kaplıydı. Derin bir nefes aldı ve önceki geceden beri içine dolan gerginliğin bir kısmı akıp gitmeye başladı.

Takipçisinden kaçmayı başarmıştı ve güvendeydi. Ya da yeterince güvende, diye düzeltti ağaçların ötesindeki karavandan gelen kahkaha sesiyle. Şimdi tek yapması gereken, fark edilmeden kaçabileceği kadar büyük bir kasabaya varana kadar fark edilmekten kaçınmaktır.

Dereye son bir kez pişmanlıkla baktıktan sonra ayağa kalktı. Belki de kamp gerçekten uyuduktan sonra su kabı olarak kullanabileceği bir şey bulabilirdi. Ormanın kenarında durup yakındaki vagonları inceleyerek olasılıkları araştırdı. En yakın arabanın tekerleğinin yanında atılmış bir su testisi gördüğünde, bu fırsatın kaçırılmayacak kadar iyi olduğuna karar verdi.

Sessizce ona doğru sürünürken, parmakları henüz sapın etrafına dolanmıştı ki, kocaman bir el bileğini kavradı. Daha da büyük bir adama bağlı kocaman bir el. Tuvaldeki gölge yalan söylememiştir. Onu yakalayan adam, hayır, uzaylı gerçekten de devasaydı. Başının tepesi adamın göğsüne ancak ulaşıyordu - adamın çok çıplak, çok kaslı göğsü, yeşil teni çemberdeki ateşlerin zayıf ışığında nemle parlıyordu. Uzun, koyu renkli bir saç örgüsü

omzuna atmış, saçlarını, ona bakarken parlıyormuş gibi görünen altın rengi gözleri olan sert, insan dışı bir yüzden geriye doğru çekiyordu.

"Görünüşe göre kendime küçük bir hırsız yakaladım."

Bu kez alçak ve derin ses hiç de yatıştırıcı değildi.

Oh, kahretsin. Başım çok büyük belada.

BÖLÜM 4

S'kal esirini inceledi - kirli, yırtık giysiler içinde, neredeyse acı verecek kadar ince ve narin genç bir erkek - ve istemeden de olsa bir acıma duygusu hissetti. O ve kardeşi her zaman Kendi başlarının çaresine bakabilirlerdi ama yoksulluğun yarattığı çaresizliği yeterince görmüştü. Yine de çocuğun neden yolda daha iyi olacağını düşündüğü onu şaşırtmıştı. Karavanın dar sınırlarında saklanmanın imkânsız olduğunu anlamış olmalıydı.

Arabaya yaklaşan küçük figürü gördüğünde dereye dalmaktan dönüyordu. İlk başta bunun başka bir yolcu olduğunu düşünmüştü ama çocuğu tanıyamamıştı ve dağınık kıyafetleri - kelimenin tam anlamıyla - yoksulluk kokuyordu.

Çocuk hâlâ konuşmamıştı, büyük, yeşil gözleriyle ona bakarken dehşete kapıldığı belliydi. İçini çekti, sonra ele geçirdiği ince bileği salladı, kırılğan kemiklere zarar vermemeye dikkat etti.

"Bırak onu."

Çocuk sarsıldı, sonra çaldığı sürahiyi bıraktı. En azından itaatkârdı.

"Adın ne senin?"

"Eve - Eddie," diye fısıldadı çocuk, sesi şaşırtıcı derecede yumuşaktı.

"Ben S'kal, bu kervanın yolbaşçısıyım ve kervanımda hırsızlığa izin vermem. Anladınız mı?"

Sertçe konuştu ve Eddie'nin bileğinin titrediğini

hissetti. "Evet, efendim."

"Herhangi bir vagonla bağlantınız olmadığını ve geçiş için ödeme yapmadığınızı varsayıyorum. Ve bana vereceğin her cevabı doğrulayacağım," diye ekledi çocuk etrafına umutsuzca hızlıca bir göz attığında.

"Hayır, efendim."

Hay sikeyim. Şimdi ne olacak? Çocuğu Cantor Limanı'na geri göndermeliydi ama kırılğan durumu göz önüne alındığında S'kal onun bu uzun yürüyüşü yapabileceğinden emin değildi.

Bunun yerine "Geçişiniz için çalışmaya hazır mısınız?" diye sordu.

Çocuk temkinli bir şekilde başını sallamadan önce o iri gözlerde kesin bir endişe parıltısı vardı.

"Evet, efendim."

Tomlin bu durumdan hiç memnun olmayacaktı ama başka bir seçenek de göremiyordu. Çocuğu burada bırakamazdı.

"O zaman geçiş için çalışacaksın. Ama seni bir daha hırsızlık yaparken yakalarsam, seni yol kenarında bırakırım. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim." Bir başka gergin bakış. "Ne... ne tür bir iş?" "Sana ne yapmanı söylersem."

Bileği tekrar titredi ve sabırsız bir karşılık verdi. Çocuk ne bekliyordu ki? O sert bir görev yöneticisiydi ama zalim değildi.

"Bana itaat ettiğiniz ve sıkı çalıştığınız sürece, size yiyecek ve yatacak yer sağlanacak. Güvende olacaksınız."

Son cümleyi neden eklediğinden emin değildi ama Eddie'nin belli belirsiz bir rahatlama sesi çıkardığını duydu. Çocuğun peşini hangi bela bırakmadı? Be-

O daha sormadan rüzgâr yön değiştirdi ve çocuktan gelen nahoş koku burnunun seğirmesine neden oldu. Her şey sırayla.

"Benimle gel," diye emretti ve ağaçlara doğru geri döndü. "Ne?

Hayır!"

Eddie'nin itirazına aldırmadan onu ormanın içinden dereye doğru çekti, çocuk S'kal'ın elinden kurtulmaya çalışırken bileğini işe yaramaz bir şekilde çekiyordu.

"Kes şunu. Sadece kendine zarar verirsin."

Çocuk hıçkırık gibi bir ses çıkardı ama o bunu duymazdan geldi. Eddie onun itaat beklediğini öğrenmek zorunda kalacaktı. Dereye vardıklarında elini Eddie'nin bileğinin etrafında kısa bir süre, uyarıcı bir şekilde sıktı.

"Kaçmaya çalışmayın." Onu serbest bıraktı, sonra da dereyi işaret etti. "şimdi yıkan."

Başını sallarken çocuğun toprağın altında daha da solgun göründüğüne yemin edebilirdi. S'kal'ın uyarısına rağmen yarım adım geri çekildi ve içini çekti. Tartışacak havada değildi. Bunun yerine çocuğu kaldırıp dereye fırlattı.

Su ayakta durabileceği kadar sığ olmasına rağmen, Eddie hemen çırpındı, sıçradı ve kıyıya geri dönmeye çalıştı. *Hay sikeyim.* Pantolonunu çıkardı, suya girdi ve çocuğu derenin ortasına doğru itti.

"Yıkan. Avı korkutup kaçıracak kadar kötü kokuyorsun."

Çocuğun narin kemik yapısını ortaya çıkaracak kadar kir akıp gitmişti ve yaşı hakkındaki tahminini tekrar gözden geçirdi. Tek başına dışarıda olmak için çok küçüktü ama Vizal'a döndüğünde savaş daha küçük çocukları bile terk etmişti. Bu anıyı bir kenara itti ve çocuğun gömleğine uzandı.

"Kıyafetler de, kurtarılamayacak durumda olsalar da," diye ekledi sıırıslıklam olmuş kumaş yırtılırken. "Sana giyecek başka bir şey bulacağım."

"Hayır!"

Çocuğun yumuşak, umutsuz çığlığı sabırsızca kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Senin derdin ne lan? Bu paçavralara bağlı olamazsın." Gümleğin kalıntılarını çıkardı, sonra göğsünü saran bandajları görünce yine kaşlarını çattı. "Yaralı mısın?"

"Bir şey yok."

"Yolda yaralanmaları görmezden gelemezsiniz. Yakında tıbbi bakımdan çok uzakta olacağız."

Çocuğun yaraları ciddiye onu geri göndermesi gerekecekti, ellerinden birini de onunla birlikte göndermesi gerekse bile. Eddie'nin onu uzaklaştırma çabalarını görmezden gelerek bandajları olabildiğince dikkatli bir şekilde açtı. Kumaş, pürüzsüz, lekesiz bir teni ve ay ışığında sertleşip parlayan pembe küçük meme uçlarıyla iki küçük ama mükemmel göğsü ortaya çıkarmak için düştü.

Gözlerini cazip görüntüden alamayarak donakaldı. Aleti sertleşti, bu onu tamamen hazırlıksız yakalayan bir tepkiydi. Daha önce bir kadına hiç bu kadar güçlü tepki vermemişti. Bakışlarını ayırıp geniş yeşil gözlere inanamayarak baktı, aniden narin yüz hatlarının ve kırılğan kemik yapısının farkına vardı.

"Sen bir dişisin," dedi boş boş.

Sesi amaçladığından daha sert çıkınca kız irkildi ama bir şey söylemedi. Cezalandırılmayı bekleyen bir çocuk gibi ona baktı ama bu beden çocuksu olmaktan çok uzaktı.

Hay sikeyim. Dişi olsa bile hâlâ çok gençti ve adam ona yetişkin biriymiş gibi tepki veriyordu. Elleri hâlâ kızın kaburgalarındaydı ve otomatik olarak ellerini kızın beline indirdi, bol, kötü oturan kıyafetlerin altında belli olmayan ince kıvrımı hissetti.

"Neden erkek gibi davranıyorsun?" diye sordu, sonra başını salladı. Cevap çok açıktı. "Boş ver. Şimdi yıkan."

Çenesi yukarı kalktı.

"Benden faydalanman için temiz olmama gerek yok." Yüzündeki meydan okumaya rağmen sesi titriyordu.

"Senden faydalanmak gibi bir niyetim yok," diye hırladı. "Ama yine de temizlenmen gerek. Üşütmeden önce," diye ekledi, suyun soğukluğunu geç fark etmişti. Belki de sesinin titremesinin birden fazla nedeni vardı.

Kadın sadece ona bakınca, adam içinden küfretti, sonra bandajı kaptı ve onu hızlı ama derinlemesine bir fırçalamak için kullandı. Kız öfkeyle bağırdı ama adam onun itirazlarını duymazdan geldi ve devam etti, teninin ipeksi yumuşaklığını ve artık fazlasıyla belirgin olan ince kıvrımlarını görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Kadın itiraz etmeyi bırakıp onun bakımına boyun eğdiğinde, adam beklenmedik bir memnuniyet dalgası hissetti.

İşi bittiğinde onu sudan çıkardı. Tek elde taşınabilecek kadar küçüktü. Kız kıyıya çıkar çıkmaz onu bıraktı ama kız ormanın güvenliğine doğru kaçmadı. Kahretsin, çok güzeldi, her tarafı ıslaktı ve çalılar yüzünden kızarmıştı. Ve soğuktu, gözleri o sert küçük meme uçlarına indiğinde fark etti. Kız titredi ve kolları onları örtmek için yukarı kalktı.

Gözleri soğuk sudan en ufak bir şekilde etkilenmemiş olan ereksiyona kaydı ve daha da kızardı. Kendini geri dönmeye zorladı, pantolonunu sürükleyerek giydi ve ereksiyonunun üzerine acıyla bağladı. Sonra onu kucağına aldı ve aceleyle çadırına geri dönerken soğuk, çıplak bedenini göğsüne doğru çekti.

Hâlâ titriyordu ama ona karşı koymadı, vücudu adamın kollarında kaskatı kesilmişti.

"Sana zarar vermeyeceğim," dedi hoyratça.

Ağaçların altındaki gölgelerde karanlık ve okunması imkânsız o iri gözler onunkilere parladı. Konuşmadı ama vücudu bir nebze olsun gevşedi.

"Eddie senin gerçek adın mı?" "Hayır. Evie."

Başka bir şey söylemedi ve çoğu insanın iki isim kullandığını bilmesine rağmen ona baskı yapmadı. Artık onun kadın olduğunu bildiğine göre, alçak ve yumuşak sesini anlamıştı. Bunu nasıl gözden kaçırabilirdi ki?

Artık temiz olduğuna göre, doğal kokusu da aynı derecede berraktı - hafif, sarhoş edici bir tatlılık, azgın horozunu sakinleştirmek için hiçbir şey yapmadı.

"Kaç yaşındasın?" Hızlı

bir bakış daha. "On

dokuz."

Hay sikeyim. Kızın insan standartlarına göre bir yetişkin olduğu gerçeği, ona verdiği tepkiden duyduğu suçluluk duygusunu bastırmaya yetmemişti. Kız onun için hâlâ çok gençti.

Ağaçların kenarına geldiklerinde durakladı, arabaların arkasındaki açık alanda hızla ilerleyip çadırına girmeden önce görünürde kimsenin olmadığından emin oldu. Tomlin her zamanki gibi geceye hazırlanmak için asgari eşyalarını yerleştirmişti. Dereye gitmeden önce yatağın üzerine attığı gömleği de düzgünce katlanmıştı ve başını iki yana salladı.

Tomlin şüphesiz küçük hırsızına kıyafet temin edebilecek durumdaydı ama yardımcısını çağırma konusunda kendini tuhaf bir şekilde isteksiz buldu. Bunun yerine onu nazikçe ayağa kaldırdı, sonra gömleğini silkeledi ve kollarını büyük kol deliklerinden geçirerek başının üzerine bıraktı. Gömlek onun için çok büyüktü, şimdiden soluk, ince bir omzundan düşmekle tehdit ediyordu, ama yine de onu kendi kıyafetleri içinde görmekten bir memnuniyet dalgası hissetti. Kız ona baktı, gözleri hâlâ kocaman ve okunaksızdı.

"Ve şimdi, benim küçük hırsızım, seninle ne yapacağım?"

BÖLÜM 5

Evie gözlerini büyük uzaylıya dikmiş, karmaşık duygularını çözmeye çalışıyordu. Rasyonel olarak, dehşete düşmesi gerektiğini biliyordu. S'kal onun en az iki katı büyüklüğündeydi ve açıkça, devasa-

onu dereden çıkarken takip ettiğinde dikleşmişti. Bu anıyı hatırlayınca gözleri otomatik olarak düştü ve adam pantolon giyiyor olsa da, pantolon giymeye devam ettiği gerçeğini gizlemek için çok az şey yaptı. Ve yine de...

Onu incitmemiş, ağzını onunkinin üzerine bastırmaya ya da göğüslerini avuçlamaya kalkışmamıştı. Onu yıkadığında bile müstehcenlikten ziyade okşayıcı bir his uyandırmıştı. Adam onun temiz olduğundan emin olmaya bu kadar dikkatle odaklanırken içinde bir şeyler değişmişti. Sanki ona daha önce kimsenin bakmadığı bir şekilde bakıyormuş gibi hissetmişti. Annesini hatırlamıyordu ve babasının onu sevdiğine gerçekten inansa da, bu sevgi kumar oynamasını ya da sürekli yer değiştirmesini durdurmaya yetmemişti, her ne kadar bir yerde kök salacak kadar uzun süre kalmak için yalvarsa da.

Hâlâ temkinliydi ama artık o kadar korkmuyordu. Tek kaşını sorgularcasına kaldırarak onun yanıtını bekledi.

"Ee, Evie?"

Sesindeki belli belirsiz eğlence notası çenesini kaldırmasına neden

oldu. "Sana geçiş için çalışacağımı söylemiştim."

"Sanırım o zamandan bu yana koşullar değişti," dedi kuru bir sesle.

"Bu hâlâ çalışmaya istekli olmadığım anlamına gelmiyor."

Adamın gözleri kızın vücudunda geziniyordu, gözlerindeki açlık hiç belli olmuyordu ama adam ona doğru bir hareket yapmadı ve kız kendini tehdit altında hissetmedi. Eğer bir şey hissettiyse... heyecanlanmıştı. *Saçmalama*, dedi kendi kendine.

"Neden buradasın?"

Bu soruyu beklemesi gerekirdi ama bu onu şaşırtmıştı. Karmakarışık düşünceleri bir yalan bulmayı reddetti ve kendini gerçeği ya da en azından bir kısmını kabul ederken buldu.

"Uzaklaşmaya ihtiyacım

vardı." İç çekti.

"Bir şey mi çaldın?"

Ona ters ters baktı ve başını salladı. "Ben

hırsız değilim. Ben bir çöpçüyüm."

"Peki ne için çöp topluyorsun?" diye sordu kuşkuyla.

"Hayatta kalmak için neye ihtiyacım varsa. Kaybolmuş ya da atılmış ve takas edilebilecek eşyalar. Giysiler. Yiyecek."

Yemekten bahsedilince midesi guruldadı ve bakışları hemen keskinleşti.

"En son ne zaman yemek yedin?"

"O kadar da uzun zaman önce değil," dedi savunmacı bir tavırla, ama adam tekrar kaşlarını kaldırıncaya içini çekti ve "Bir ya da iki gün," diye itiraf etti.

"Siktir." Çadırın girişine doğru yürüdü ve geceye doğru böğürdü.
"Tomlin."

Kapak açılıp siyahlar giymiş bir insan belirdiğinde S'kal onun yanına daha yeni dönmüştü. Panik içinde kükredi ve S'kal'ın pantolonunun kemerini kavradı, onu koruması için dua etti.

onu. Hemen kolunu ona doladı ve adamdan uzaklaşırken onu kocaman, sıcak bedenine doğru çekti.

"Tomlin, orada kal," diye emretti. "Ne oldu? Neyin var ufaklık?"

"O adam," diye fısıldadı, dudakları uyuşmuştu. "Onu gördüm."

"Yani onu karavanda mı gördün? Burada çünkü o benim asistanım."

Sesi alçak ve yatıştırıcıydı ve sözlerine rağmen vücudunu hâlâ onunla diğer adam arasında tutuyordu. Paniğinin bir kısmı hafiflemeye başladı. Eğer bu siyahlı adam onun yardımcısıysa, şehrin kapılarından onu izliyor olamazdı, değil mi?

Derin bir nefes aldı, sonra dikkatle etrafını gözetlemeden önce pantolonunu sıkıca kavradı. İçinden ürpertici bir iç çekiş geçti. şimdi onun yüzüne baktığına göre, girişte sabırla bekleyen yeni gelen kişi kesinlikle ara sokakta gördüğü adam değildi. Bu adam uzun boylu ve zayıftı, kısa kesilmiş siyah saçları ve sakin bir ifadesi vardı.

"Bu o değil."

Rahatlama hissi dizlerinin titremesine neden oldu ve S'kal kolunu onun etrafında sıkarak onu vücuduna yasladı. Kız itiraz etmedi, minnetle ona yaslandı.

"Tomlin, lütfen iki kişilik yemek getir. En hızlı ne

olursa." "Emredersiniz, Lordum."

Sakin sesi de tanıdı - bu, arabasının dışında S'kal'la konuşan adamdı. Adam sessizce ayrılmıştı, sadece çadırın kapağının fısıltısı gittiğini gösteriyordu. S'kal'ın umurunda değildi. Son bir saat içinde hızla gelişen olaylar, uçuşunun ve önceki uykusuz gecenin dehşetiyle birleşince üzerine çöktü ve birden kendini bitkin hissetti.

Başını S'kal'ın göğsüne yasladı, geniş kasların üzerinde sıcak ve pürüzsüzdü. Adamın teninden dumanlı ve hafif baharatlı hafif bir koku yayılıyordu ve kadın daha da yaklaşarak bu kokuyu içine çekti. Onun

Eli hâlâ adamın bel kemeri ile karnının gergin kasları arasındaki dar alandaydı ve adam konuşurken kasların gerildiğini hissetti.

"Sanırım otursanız iyi olur."

Mırıldanarak onayladı ama hareket etmedi, o kocaman bedenin sıcaklığından ve güvenliğinden uzaklaşmaya isteksizdi.

"Bu iyi bir fikir değil," diye mırıldandı adam, sesi gerilmişti ve kadın aniden adamın ereksiyonunun devasa çıkıntısının karnında zonkladığının farkına vardı.

Bir kez daha korkması gerektiğini düşündü ama ya yorgunluktan ya da adamın sağladığı rahatlıktan, korku gelmeyi reddetti. Onun yerine pantolonunu sıkıca kavradı ve daha da sokuldu.

"Siktir."

Onu ayaklarından kaldırdı, sonunda tutuşunu bırakması için onu korkuttu, sonra onu büyük bir sandalyeye taşıdı ve kucağına oturttu. Bu daha da iyiydi. Kendini sıcak ve... güvende hissediyordu. Vücudu tamamen gevşedi ve Tomlin döndüğünde çoktan yarı uykuya dalmıştı.

"Eski bir tanıdık mı lordum?" Tomlin sordu.

Çanak çömlek seslerini duydu ve nefis bir koku yayıldı ama gözlerini açamayacak kadar yorgundu.

"Öyle olmadığını çok iyi biliyorsun. Bu Evie ve o da... bizimle seyahat edecek."

"Evet, lordum. Onun için bir çadır sağlayayım mı?"

Bu onun uyku sersemliğine nüfuz etti. Tekrar tek başına, korunmasız kalacağı bir çadır. Hemen başını iki yana salladı, vücutlarının arasından uzanarak adamın kemerini tekrar yakaladı ve ona yalvaran bir bakış attı. Adam iç çekti.

"Sanmıyorum. Ama belki ek bir yatak bulabilirsin?" "Kesinlikle." Bu sakın ses eğleniyor gibi miydi? "Kısa süre sonra döneceğim."

Tomlin'in gittiğini duymadı, çok daha ilginç bir keşfe odaklanmıştı. Elini S'kal'ın bel kemerinin altından geçirdiğinde bu kez kocaman, kadifemsi bir şaftla karşılaşmıştı. Parmaklarını tereddütte üzerinde gezdirdiğinde, birkaç damla sıcak sıvı yolunu kolaylaştırdı ve o da yolunu geri döndü. S'kal inledi, sonra elini tuttu ve göğsüne doğru çekti.

Ona baktığında, o yakışıklı, insanlık dışı yüz sert bir maskeye bürünmüştü, altın rengi gözleri parlıyordu. Gömlek tekrar omzundan aşağı kaymıştı ve adamın gözleri kadının yüzüne dönmeden önce çıplak ten şeridine odaklandı.

"Seninle ne yapacağım ben?"

Daha önceki sorusunu tekrarladı ama bu sefer sanki kendi kendine soruyormuş gibiydi. Artık keşiflerine son verdiğine göre, yakındaki tepside gelen lezzetli kokular dikkatini çekti.

"Beni besler misin?" diye sordu umutla.

"Kendi kendini besleyebileceğinden eminim."

Ama mırıldanarak verdiği yanıtı rağmen uzanıp küçük bir börek aldı ve ağzına götürdü. Mmm. Baharatlı bir et dolgusu hafif, tereyağlı böreğin içine gizlenmişti ve kız bunu hevesle yedi. Fırından yeni çıkmış olmasına rağmen hâlâ sıcaktı. Sıcak bir yemek yemeyeli ne kadar olmuştu?

"Daha fazla," diyerek adamın kucağına oturdu.

Adamın ereksiyonu kadının kalçasına doğru esnedi ama adam gülerek kadına iki hamur işi daha yedirirken ikisi de bunu görmezden geldi. Metal bir kadeh aldı, sonra tereddüt etti.

"Şarap içer misin?"

"Ben çocuk değilim," diye homurdandı, gerçi bunu en son babasının galibiyet serilerinden birinin ardından denemişti.

Bir an daha tereddüt etti, gözleri kızın yüzüne sabitlenmişti, sonra kadehi ona uzattı. Koyu kırmızı şarap meyvemsi ve zengindi.

Kolayca boğazından aşağı indi ve adam elinden almadan önce hevesle yudumladı.

Kız itiraz edince, "Kendini hasta etmeni istemiyorum," dedi.

Adam haklıydı. Şarap midesine kadar bir sıcaklık izi bırakmış olsa da, şimdiden rahatsız edici derecede tok hissediyordu. Vücudu ağır ve halsiz hissediyordu ve kendini onun göğsüne yaslanmış buldu. Eli tekrar aşağı kaymaya başladı ama adam onu yakaladı ve kalbinin üzerinde tuttu. Kalbinin ritmik atışıyla ilgili bir şey son derece rahatlatıcıydı ve gözleri kapandı.

Bilinmeyen bir süre sonra kalbi küt küt atarak uyanmaya başladı. Siyahlı adam yine rüyalarında onu kovalıyordu ve çevresini tanıyana kadar paniğin eşiğindeydi. Masanın üzerinde küçük bir ışık parlıyordu, S'kal'ın çadırını tanımasına yetecek kadar zayıf bir aydınlıktı bu. İpekli çarşaflarla kaplı alçak bir yatakta uyuyordu ve üzerinde sıcak bir battaniye vardı ama yine de kendini üşümüş ve yalnız hissediyordu.

Çadırın diğer tarafındaki çok daha büyük yatağın dolu olduğunu ve S'kal'ın yatağa yayılmış olduğunu görebilmesi için yeterli ışık vardı. Bir an tereddüt etti, sonra sessizce yataktan kayarak çıktı ve çıplak ayaklarıyla çadırın içinde ilerledi. Yatak onun için çok yüksekti ama mümkün olduğunca sessiz bir şekilde üzerine tırmandı ve ardından yorganın altına girdi. Adamın vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordu ama bu yeterli değildi ve neredeyse yanına dokunana kadar dikkatlice yaklaştı.

"Ne yapıyorsun u f a k l ı k ? Yatağında bir sorun mu var?"

Derinden gelen sesin uykuyla uzaktan yakından

ilgisi yoktu. "Kötü bir rüya gördüm."

Bir süre yanıt vermedi, sonra içini çekti ve ona doğru uzanarak onu büyük, sıcak bedenine yasladı. Onun rahatlatıcı kokusundan derin bir nefes aldı ve rahatladı. Elini göğsüne koydu ve bir kez daha kendi eliyle göğsünü kapattı.

"Uyumaya devam et," diye mırıldandı, başının tepesine bir öpücük kondurdu ve o da itaat etti.

BÖLÜM 6

S'kal gözlerini çadırın çatısına dikmiş, güvenle yanına sokulan küçük tatlı bedeni görmezden gelmek için elinden geleni yapıyordu. Onunla ilgili her şey koruyucu içgüdülerini harekete geçiriyordu ama en zor görevinin onu daha ilkel yanından korumak olacağından şüpheleniyordu. Sargılarını çıkardığından ve o büyük yeşil gözleriyle ona baktığından beri, içindeki onu sahiplenme dürtüsü.

Tomlin, S'kal'ın kollarında uyuyakaldıktan sonra geri dönmüş, yatağı çabucak hazırladıktan sonra ona başka bir erkek için spekülatif bir bakış atmıştı. Sadece S'kal onu çok iyi tanıdığı için gözlerindeki soruyu fark edebilmişti.

"Arabalardan birine saklandı." İçini çekti. "Neyden kaçtığından emin değilim ama belli ki başı bir tür belada."

"Çözmeye niyetli olduğunuz sorun."

Bu bir soru değildi ve asistanına sabırsız bir bakış attı. "Benden ne yapmamı bekliyorsunuz?"

"Aynen öyle lordum." Tomlin'in yüzünde belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "İyi geceler."

"İyi geceler."

Bir süre daha orada oturduktan sonra onu isteksizce yatağa taşıdı. Onu yatırdığında hafif bir itiraz sesi çıkardı, ama adam elini kısa ipeksi buklelerinin arasından geçirdi ve kız sakinleşti. Yüzü uykudayken daha da masumdu ama ne kadar ince olursa olsun vücudunun nazik kıvrımları öyle değildi. Sonunda vazgeçip kendi yatağına gitmeden önce masasına gidip çalışıyormuş gibi yapmak için kendini zorlamak zorunda kalmıştı.

Ve şimdi o yumuşak kıvrımlar onun yan tarafına doğru bastırılıyordu. Aleti daha önce olduğundan daha da sertleşmiş, kadının kasıtsız okşayışının anısıyla sızlamaya başlamıştı. *Bir daha gerçekleştiremeyecek bir okşama.* Ama kararlılığına rağmen, bu düşünce sonunda dinlendirici bir uykuya dalana kadar ona işkence etti.

Uyandığında küçük, meraklı bir elin şaftından aşağı kaydığını gördü. Giydiği yumuşak uyku pantolonu onun dokunuşunun etkisini hafifletmek için çok az şey yaptı ve homurdandı ve onun üzerine yuvarlandı, onu vücuduyla hapsetti ama ağırlığını ondan uzak tutmaya dikkat etti.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Yanakları pembeleşirken uzun kirpikleri gözlerinin üzerine indi.

"Sadece merak ettim. Ben hiç-"

Adam sessizce inlerken bile yanaklarındaki renk yoğunlaştı. Sadece çok genç değil, aynı zamanda çok masumdu.

"Bana bu şekilde dokunamazsın ufaklık," dedi olabildiğince sert bir şekilde, daha iyi bir şey istemese de.

"Özür dilerim." Küçük beyaz dişleri, güzel pembe alt dudaklarının üzerine kapanarak ona baktı. "Seni incitiyor muydum?"

Gözlerindeki kahkaha masum soruyu yalanlıyordu.

"Bana zarar vermediğini çok iyi biliyorsun." Pozisyonunu kasıtlı olarak düzeltti, böylece ereksiyonunun tamamı bacaklarının arasında duruyordu. "Ama eylemlerinin sonuçları var."

Gözleri büyüdü ama kaçmaya çalışmak yerine kalçalarını hafifçe kavislendirerek vücutlarını birbirine yaklaştırdı. Adam onun hareket etmesini engellemek için elini indirdi ve gömleğinin yukarı kalktığını çok geç fark ederek ince, çıplak bir kalçayı kavramasına neden oldu. Başparmağı belirgin bir kalça kemiği üzerinde gezinirken çok ince olduğunu fark etti ama bu, sikiinin ona karşı sarsılmasını engellemedi.

"Oh!" Gözleri tekrar büyüdü ama yine de geri çekilmedi.

Onun yerine, bakışları hem masum hem de kışkırtıcı olan adama bakarken dilini o güzel dudaklarında g e z d i r d i .

"Bu daha da büyük bir sonuç mu?"

Kadının kokusu daha tatlı, daha zengin bir hal almıştı ve onun tahrik olduğunu anladığında siki tekrar sarsıldı. Başını s a l l a d ı , şehvet sisini dağıtmaya çalıştı ama başaramadı.

"Tehlikeli bir oyun oynuyorsun ufaklık."

Tomlin çadırın girişinin dışından gizlice öksürdüğünde başparmağı daha da kaymış, sadece uyluklarının tepesindeki yumuşak bukleleri okşuyordu.

"Kahvaltınız, lordum."

Asistanının sesi bir kova soğuk su gibiydi ve onu gerçeğe geri döndürdü. Masum küçük hırsızından faydalanmayacaktı. Yüzünü kapıya dönerek onu arkasında ve görüş alanının dışında tuttu.

"İçeri gel," diye hırladı.

Tomlin bir tepsi yemekle birlikte küçük bir bohça getirdi, tepsiyi ve bohçayı masaya koyarken ona doğru bakmamaya dikkat etti.

"Bayan Evie için birkaç kıyafet getirdim." Kısa bir tereddüt. "Her zamanki gibi şafakta mı yola çıkacağız?"

"Tabii ki yapacağız," diye tersledi. "Ama bugün arabayı ben kullanacağım."

Genellikle ata binmeyi tercih ederdi, böylece karavanda gerektiği gibi aşağı yukarı hareket edebilirdi ama Evie'yi bırakmak istemiyordu

Yalnız. Görünüşe göre o da aynı şekilde hissediyordu çünkü küçük bir el arkadan karnına dolanırken kendini sırtına bastırdı ve onun titrediğini hissetti.

"Bayan Evie bana eşlik edecek."

Vücudu gevşediğinde onaylayarak karnını okşadı ve tekrar keşfetmeye başlamadan önce elini hızla onunkinin üzerine koydu.

"Evet, lordum." Tomlin ilk kez ona baktı, ifadesi her zamankinden daha anlaşılmaıdı. "Bayan Evie'nin Wainwright'a kadar eşlik edeceğiniz eski bir arkadaşınızın kızı olduğu haberini yaymanın mantıklı olacağını düşündüm."

Her zamanki gibi mükemmel bir fikirdi. Bu bilgi onun varlığıyla ilgili spekülasyonları azaltacaktı, ancak gençliğinin hatırlatılmasıyla ilgili biraz daha karışık duygulara sahipti. Yolun sonunda küçük Wainwright kasabası olduğu için en azından onun geleceğine dair bir plan yapmak için zamanı olacaktı.

"Pekâlâ. Birazdan size

katılacağım." "Emredersiniz,

Lordum."

Tomlin başıyla selam verip gitti ve tekrar günaha yenik düşmeden önce hızla yataktan çıktı. Evie gerinip ona gülümsediğinde neredeyse fikrini değiştirecekti ama tişörtü yine kayarak köprücük kemiğinin kırılğan çizgisini ortaya çıkardı ve ona yemek yemesi gerektiğini hatırlattı.

"Yemek zamanı ufaklık."

Kız yataktan aşağı kaydđ, bu sırada gömleği yukarı kalktı ve adam hızla gözlerini kaçırdı. Onun kadar masum olduğuna inandığı biri için şaşırtıcı derecede baştan çıkarıcı bir doğası vardı. Onu sahiplenmeye ne kadar yaklaştığını fark ettiğinden bile şüpheliydi.

Uzanıp bohçayı kaptı ve dikkatini dağıtmak için ona uzattı.

"Al bakalım. Bak bakalım burada uygun bir şey var mı?"

Sanki onun geri almasını bekliyormuş gibi dikkatle aldı, sonra dikkatle açtı. İlk kıyafet bir gece önce giydiklerine benziyordu, sadece temiz ve iyi yapılmıştı - basit bir pantolon ve gömlek. Diğeri ise bir elbiseydi, soluk yeşil renkte, üzerinde minik beyaz çiçekler olan sıradan bir pamuklu elbise, ama ona bir balo elbisesi gibi baktı, sonra elini kumaşın üzerinde dikkatle gezdirdi.

"Çok güzel," diye fısıldadı.

"O zaman senindir. Seni memnun ettiğine sevindim."

Adam onun hemen almasını bekliyordu ama onun yerine pantolon ve gömleğe uzandı.

"Elbiseyi beğendiğini sanıyordum?"

"Var ama... Uzun zamandır böyle bir şey giymemiştim. Babam öldüğünden beri."

"Bu ne kadar zaman önceydi?" diye sordu nazikçe.

"Üç yıl." Hâlâ elbiseye özlemle bakıyor olsa da gömleği ve pantolonu eline almıştı. "Ondan sonra bir erkek gibi giyinmek daha güvenliydi."

"Artık güvendesin. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim." Bunun aceleyle verilmiş bir söz olduğunu biliyordu ama kız ona hızlı ve tatlı bir gülümseme gönderdiğinde pişman olmadı.

"Biliyorum."

"O zaman elbiseyi giy," dedi huysuzca, kadının sözlerinden şaşırtıcı bir şekilde memnun olmuştu.

Elbisenin kumaşını tekrar okşadı ama başını salladı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"İstiyorum." Pantolonu ve gömleği kızın elinden aldı. "Kollarını kaldır."

Kadın hemen itaat etti ve adam gömleği başının üzerinden çıkarıp yerine yeşil önlüğü giydi. Bakmayacağına dair kendine söz vermişti ama bunda pek başarılı olamamıştı. Ne de o

Elleri onun ipeksi tenine değdiğinde hissettiği duyguyu tamamen görmezden gelmeyi başarmıştı.

"İşte. Böylesi daha iyi." Onu çevirip elbisenin ince belini saran bağcıkları bağlarken sesini nötr tutmak için elinden geleni yaptı.

"Gerçekten mi? İyi görünüyor muyum?"

Kız ona baktı, yüz ifadesi o kadar acı verici bir şekilde umut doluydu ki adam dayanamadı.

"Çok güzel görünüyorsun," diye homurdandı ve sonra onu öptü.

Ağız onunkinin altında yumuşak ve tatlıydı, dili içeri kayarken dudakları kolayca ayrıldı. Onu daha yakına çekti, öpüşmeyi derinleştirdi, ağzını keşfetme dürtüsünü kontrol edemedi. Ağzının içine doğru nefes alıp göğsüne yaklaşmaya çalıştığında, kendini başını kaldırmaya zorlamadan önce aleti acı verici bir şekilde sertleştirdi, anında uyarıldı.

Sersemlemiş bir halde ona baktı, yanakları kızarmıştı ve bakışları meme uçlarının ince pamuğa küstahça bastırıldığı yere kaydı. Kahretsin, onu istiyordu, kendini tamamen o tatlı, bakir ete gömmek ve ona sahip olmak istiyordu, ama bunun kötü bir fikir olmasının tüm nedenlerini görmezden gelemedi ve isteksizce ondan uzaklaştı.

"Ye. Yemek yemelisin."

Kız cevap veremeden, kendi kıyafetlerini toplamak için çadırın diğer ucuna doğru yürüdü ve kızın vücudunun onun için nasıl acıdığını görememesi için arkasını döndü.

BÖLÜM 7

Evie kendini büyük sandalyeye attı, S'kal'ın öpücüğünden sonra bacakları hâlâ sallanıyordu. Kreplerle dolu bir tabağın kapağını kaldırırken hafifçe dumanı tüten bir fincan çay aldı, o kadar sıcaktı ki

tereyağı hala eriyordu. Mmm. Sıcak bir içecek, sıcak bir yemek ve daha da sıcak bir öpücük. Buna alışabilirdi.

Hayır, yapamam.

S'kal ne kadar nazık davranırsa da, ona kendini ne kadar güvende hissettirse de, bunun geçici olduğunu kabul etmek zorundaydı. O şehre geri dönerken kendisinin de yeni bir hayata başlayabileceği bir yer bulması gerekecekti. Bu iç karartıcı düşünce bardağı tekrar yerine koymasına ve omzunun üzerinden S'kal'a bakmasına neden oldu.

"Ne kadar uzakta -"

Ağzı kurudu. Üstünü değiştiriyordu, giydiği yumuşak uyku pantolonu yerde bir yığın halindeydi ve bir çift iş pantolonunu çok ince, çok çıplak kıcının üzerine çekiyordu. *Aman Tanrım*. En iyi erkek poposu standartlarının ne olduğundan emin değildi ama onunki listede çok üst sıralarda olmalıydı. Adam göremediği bir ayarlama yapıp yüzünü ona döndüğünde hâlâ bakıyordu. O çok ilgi çekici siki örten kumaşa rağmen, hala son derece dik olduğunu söyleyebilirdi.

"Acımıyor mu?" diye ağzından kaçırdı, yanakları hemen yanmaya başladı.

"Evet küçüğüm, öyle ama yaşayacağım. Neden yemiyorsun?"

"Sadece kervanın ne kadar - ne kadar - yol aldığını merak ediyordum." "Kahvaltını yap da sana söyleyeyim," dedi sertçe.

Otoriter emirleri ona neden bu kadar çekici geliyordu? Aldığı zevki görmesine izin vermeyerek, itaatkâr bir şekilde kreplerinden bir ısırık almadan önce yüzünü ona çevirdi. Krepler ağzında eridi ve takdirle inledi.

"Bunlar çok güzel."

"Tomlin mükemmel bir aşçıdır," diye kabul etti ama altın rengi gözleri parlayarak kızın ağzına bakıyordu.

Dilini yavaşça dudaklarında gezdirdi ve adamın bakışlarındaki sıcaklık arttığında heyecanlandı. Sonra boğazını temizledi ve başka tarafa baktı.

"Bu kervan Wainwright'a gidip dönecek - dağlara yakın küçük bir kasaba. Yol boyunca ticaret yapmak için birkaç küçük yerleşim yerinde duracağız ve Williamsburg'da daha uzun bir mola vereceğiz. Orası iç kesimlerdeki en büyük kasaba," diye ekledi Wainwright ona sorgulayıcı bir bakış attığında. "Tüccarların çoğu ben dönene kadar orada kalacak, ancak bazıları yola devam edecek. Yerleşimciler de başka bir kervanla dağları aşmak üzere bizi orada bırakacaklar."

"Yerleşimciler mi?" diye sordu düşünceli bir şekilde.

Dağların ötesi en güvenli yer gibi görünüyordu ve çiftçilik ya da küçük bir kasabadaki yaşam hakkında hiçbir şey bilmemesine rağmen kırsalda olma fikri hoşuna gitmişti. S'kal'ın bir yerleşimci olmayı hiç düşünüp düşünmediğini merak etmekten kendini alamadı.

"Evet. Beş arabadan oluşan bir grup." Ses tonunda belirgin bir hoşnutsuzluk vardı ama kız nedenini sormadan devam etti. "Normalde tüm yolculuk, havanın ve yolların durumuna bağlı olarak her iki yönde de yaklaşık altı hafta sürer. Ve her durakta ticaretin ne kadar iyi olduğuna."

"Williamsburg'a varmamız ne kadar sürer?" "Beş

haftaya yakın." Bakışları yoğunlaştı. "Neden?"

Yerleşimciler hakkında zaten şüpheleri varmış gibi görüldüğü gerçeği göz önüne alındığında, sadece omuz silkti.

"Sadece merak ettim."

"O zaman merak etmeyi bırak ve yemeğini ye. Çok zayıfsın."

Oh. Görünüşe göre ona güzel derken ciddi değildi. Beklenmedik bir ağlama isteğini bastırarak tabağına odaklandı. Babasının ölümünden sonraki o ilk birkaç umutsuz haftadan beri ağlamamıştı.

"Sorun nedir?" "Hiçbir şey,"

diye mırıldandı.

İçini çekti ve kızın önünde çömelip yüzünü görebilmek için çenesini kaldırdı.

"Bana yalan söyleme, ufaklık. Neyin var?"

"Bana yalan söyledin!" diye patladı. "Güzel olduğumu söyledin ama gerçekten çok sıksa olduğumu düşünüyorsun."

Tekrar iç çekti ve bir an sonra sandalyede oturuyordu ve kız tekrar kucağındaydı. Kız kıpırdanmak için gönülsüzce bir girişimde bulundu ama adam kollarını sıkıca onun etrafına sardı ve kız onun kucağında rahatladı.

"Sana yalan söylemedim," dedi kararlılıkla. "Hem çok güzel hem de çok zayıf olabilirsin. Ne sıklıkla düzgün bir yemek yiyorsun?"

Omuz silkti ve tekrar yere baktı. İltifatının bıraktığı sıcaklığa rağmen, onun kendisi için üzüldüğü düşüncesinden nefret ediyordu.

"Ara sıra."

"Şimdi bunları düzenli olarak yaptırdığından emin olacağım ve daha da güzel olacaksın çünkü sağlıklı olacaksın."

"Sanırım bu mantıklı."

"Tabii ki öyle. Şimdi kapıyı aç."

Adam bir çatal dolusu krep kızın ağzına götürdü ve kısa bir tereddütten sonra kız itaatkâr bir şekilde ağzını açtı. Adam onu tekrar besliyordu ama kız aldırış etmediğine karar verdi. Yemeği bitirdiğinde de umursamadı ve kısa buklelerini dikkatlice taramadan önce ellerini yıkadı.

"İşte böyle." Parmağıyla kızın burnuna hafifçe vurdu ve ona gülümsedi. "Dünyayla yüzleşmeye hazır mısın?"

"Pek sayılmaz," diye mırıldandı ama adam sadece güldü ve elini tutup onu çadırdan dışarı çıkarmadan önce kendi krep tabağını rekor bir sürede ortadan kaldırdı.

Güneş henüz ufuktan yükselmemişti ama kampta her an bir hareketlilik yaşanabilirdi. Ateşler söndürülüyor, atlar koşturuluyor ve insanlar birbirlerine bağırarak emirler yağıdırıyordu. Sabah havasının serin ve temiz kokusu odun dumanı ve hayvanların kokusuna karışıyordu. Tüm bu hareketliliğin ortasında olmak, balık arabasındaki saklandığı yerden dinlemekten daha bunaltıcıydı ve S'kal'ın yanına yaklaştı.

İnsanlar çeşitli sorular ve şikâyetlerle yanına gelmeye başlarken, güven verici bir kolunu omzuna doladı. Ona doğru birkaç meraklı bakış fırlatıldı ama o bunları görmezden geldi ve onu sadece iki kişiyle tanıştırdı. İlki erkek kıyafetleri giymiş, sağlam yapılı, kır saçlı bir kadındı.

"Evie, bu Sue Anne. Benden bile daha uzun süredir bu rotada seyahat ediyor. Ben yokken ona güvenebilirsin."

Neden etrafta olmasın ki? Bir panik dalgasıyla ona doğru uzandı ve bu kez kemerini kavradı.

Sue Anne başını sallamadan önce iki keskin mavi göz bu hareketi inceledi.

"Bu doğru. Bu yolculuk hakkında bilmeye değer her şeyi biliyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa her zaman bana gelebilirsin."

Son ifadede ek bir vurgu var mıydı? Karar verememişti ama yine de kibarca başını salladı.

S'kal'ın yanından ayrılıyor.

"Sizinle tanıştığım memnun oldum, hanımefendi."

"Bütün bunlara gerek yok. Sue Anne gayet iyi."

"Sizinle tanıştığım memnun oldum Sue Anne," dedi ve yaşlı kadın bir kahkaha attı.

"İtaatkâr bir çocuksun, değil mi?"

Çenesi yukarı kalktı.

"Ben çocuk değilim."

"Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum." O seçici gözler S'kal'a kaydı.

"Anladığım kadarıyla bir arkadaşınızın kızı?"

"Evet," dedi aniden.

Ona pek inandırıcı gelmemişti ve Sue Anne'in de aynı derecede şüpheli olduğundan şüphelendi ama diğer kadın sadece omuz silkti.

"Sen öyle diyorsan. Sıkılırsan beni ziyarete gel canım. Kırmızı ve beyaz çizgili vagon. Onu kaçıramazsın."

"Teşekkür ederim hanımefendi. Yani, teşekkür ederim, Sue

Anne." "Aferin kızım. Seninle sonra konuşuruz, S'kal."

Bir kez daha kelimelerin arkasında ek bir vurgu olduğundan şüphelendi ama S'kal sadece başını salladı.

Onu tanıştırdığı ikinci kişi, kendi yaşlarında, parlak kızıl saçları olan sırık gibi bir gençti.

"Bu Alvin, Evie. Benim ellerimden biri. Kampta herhangi bir yere gitmek istersen ve ben buralarda değilsem, Alvin sana eşlik edecek ve zarar görmemeni sağlayacak. Değil mi, Alvin?"

Sesinde çelik gibi bir ton vardı ve çocuk başını sallarken neredeyse saçları kadar kızardı.

"Evet, efendim. Hanımefendi."

Alvin şapkasına dokundu ve duyulabilir bir rahatlama iç çekişiyile gözden kayboldu.

"Sen yokken neden bana ne yapacağımı söyleyip duruyorsun?" diye sordu çocuk uzaklaşır uzaklaşmaz. "Bir yere mi gidiyorsun?"

"Hayır, ama hazırlıklı olmayı öğrendim." "Gerçekten bir eskorta ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet." Alvin'e karşı kullandığı aynı sert tonu kullandı, ancak konuşurken başparmağının hafifçe kızın yan tarafında geziniyor olması acının bir kısmını hafifletti. "Kampta tek başına dolaşmanı istemiyorum, anladın mı?"

"Sanırım."

"Evie..."

"Pekala," diye iç geçirdi. "Hiçbir yere yalnız gitmeyeceğim. Ama bana Alvin yerine senin eşlik etmeni tercih ederim."

"Umarım öyledir." Sesinde belirgin bir eğlence notası vardı. "Şimdi benimle gel. Yola çıkmadan önce yapmam gereken bir kontrol daha var."

Onu karavanın ön tarafına yakın, üstü açık büyük bir vagona götürdü. Çuvallar ve kasalarla doluydu, içerikleri hemen belli olmuyordu ama kargo bölümünde ağır silahlı iki adam vardı. Dri- ver ayağa kalktı ve S'kal yaklaştığında şapkasını eğdi.

"Günaydın, S'kal."

"Jace. Herhangi bir sorun var mı?" Diğer adam sırttı. "Yok. Biz iyiyiz."

"Pekâlâ. Tetikte olun."

"Her zaman," dedi şoför neşeyle.

"Bu da neydi şimdi?" diye sordu kervanın başına doğru ilerlerken.

Düzgün, küçük bir araba bekliyordu, atlar çoktan yerlerini almıştı. Koşumlarını kontrol etti ve ona dönmeden önce usulca mırıldandı.

"Tüccarların çoğu yiyecek ve temel ihtiyaç malzemeleri satıyor. Jace'in malları biraz daha değerli, bu yüzden onu daha yakından takip ediyorum. Şimdi, kalk bakalım."

Onu vagonun içine kaldırmak için uzandı ve o büyük, sıcak eller beline uzanır uzanmaz, vücudunda bir heyecan dalgası yayıldı. Onu yüzleri eşitlenene kadar kaldırdı ve kısa bir süre orada tutarak yüzünü inceledi. Kız ona doğru eğilmeye başladı, ama sonra adam nefesinin altından küfretti ve onu hızla koltuğa yerleştirdi.

Yan korkuluğu tuttu ve onun ardından yukarı tırmandı. Koltuk, hala birbirlerine yakın olmalarını sağlayacak kadar dardı ve o dizginleri alırken kadın mutlu bir şekilde onun yanına yaslandı. Elini kaldırdı ve bir an sonra tüm kervan harekete geçti.

"Biri ondan çalmaya çalışırsa ne olur?" "Onları daha

uygun bir kariyer bulmaları için teşvik ederiz."

Sesinin acımasız tonu içini ürpertti ve ona karşı gelecek kadar aptal olan herkes için üzmekten kendini alamadı. Onun kendi tarafında olmasına sevinmişti. *En azından şimdilik.* Tanışmalarının kısa süreceğini bilmek onu üzüyordu ve bunu bir kenara itti. Son birkaç yıldır umutsuzluğa kapılmaktan kaçınmasının yollarından biri, olabilecekler hakkında önceden endişelenmemektir.

Bunun yerine kirpiklerinin altından ona spekülatif bir bakış attı, tam da adam başını çevirip ona bakarken.

"Şimdi neden senin bir fesatlık planladığını düşünüyorum,

ufaklık?" "Ben değilim. Sadece merak ediyordum..."

"Sorduğuma pişman olacağımdan eminim ama neyi

merak ediyorsunuz?" "Atları sürmek zor mu?"

"Pek sayılmaz. Nasıl yapıldığını öğrenmek

ister misin?" Kız hevesle başını sallayınca

güldü.

"O zaman sana  ğretirim, ama bugün değil. Karanlık çökmeden tepelerin kenarına varmak istiyorum."

Kız ona hayal kırıklığına uğramış bir bakış attığında, adam tekrar güldü, sonra kolunu ona doladı ve dizginleri ona verdi. Ellerini onunkilerin üzerinde tuttu ama kız h  l   atlarla arasındaki bağı hissedebiliyordu ve heyecanla başını kaldırdı. Adamın y  z  n  n bu kadar yakın, ağzının daha da yakın olduğunu fark etmemişti.

Daha da yaklaşmaya başladı, adamın çenesinin g    l   çizgisine bir   p  c  k kondurmak istiyordu ama adam kolunu hızla omuzlarından çekti ve dizginleri geri aldı.

"Tepeler. Bug  n," dedi kararlı bir şekilde.

Dilini ona doğru uzattı ama mutlu bir şekilde onun yanına yerleşti ve hevesle etrafına bakındı. Yolu çevreleyen arazi yoğun ağa lıktı, esinti serin ve ferahtı. Elbette ağaçlar g  rm  şti ama burası Port Cantor'un etrafına dağılmış k    k parklara hiç benzemiyordu - ne kadar hoşuna gitse de içinde durmaktan rahatsız olduğu parklar.

S'kal yanında otururken, hedef haline gelme konusunda endişelenmesine gerek yoktu ve çevresini ger  ekten takdir edebiliyordu.

" ok g  zel," diye mırıldandı.

"Eğer karavan tarafından takip edilmiyor olsaydık, bu da huzurlu olurdu." Ona hızlıca bir bakış attı. "Daha önce hiç şehir dışına çıkmadın mı?"

"Babam bir keresinde beni deniz kenarına g  t  rm  şti. Orayı çok sevdim ama şehir dışındaki hayatın sıkıcı olduğunu s  yledi."

"Bir şehrin  ocuk yetiştirmek için uygun bir yer olduğunu hiç d  ş  nmedim."

Sesi dikkatle n  trd   ama başını kaldırıp baktığında kaşları çatılmıştı.

"şehirde b  y  medin mi?"

"Hayır. Kardeşim ve ben buna çok benzeyen bir koloni gezegeninde k    k bir tarım kolonisinde b  y  d  k."

Kardeşin mi? Bu onu neden şaşırtmıştı? Belki de onda tanımlanamaz bir yalnızlık havası olduğu içindir. Daha önce ona yaklaşan insanlar kibar, hatta dostça davranmışlardı ve o da aynı şekilde karşılık vermişti ama Sue Anne dışında hiçbirine yakın olmadığı açıktı. Ve tabii ki Tomlin - iki erkek arasında açık bir sevgi akımı vardı.

Ve benimle. Onunla arasındaki mesafeyi kesinlikle korumamıştı. Bu düşünce, konuşmaya dönmeden önce bir gülümsemeyi gizlemesine neden oldu.

"Bir kardeşin olduğunu fark etmemiştim. Nerede o?"

"Port Cantor'daki hapishanede." Sesi hâlâ nötrdü ama yanlarının birbirine değdiği yerde vücudundaki gerginliği hissedebiliyordu.

"Çok özür dilerim."

"Suçlandığı suçtan masumdu," diye ekledi sertçe ve kadın uzanıp elini onunkinin üzerine koydu.

"Eminim öyledir."

Ona bakarken vücudu biraz gevşedi. "Şehre dönmeye devam etmemin sebebi o."

Bu da onunla birlikte bir setçi olmaya ilgi duyabileceği umudunu yok etti, ama o anladı. Babası bir keresinde beş korkunç gün boyunca hapiste kalmıştı. O zamanki ev sahipleri, nazik ve yaşlı bir kadın, kızını şehir dışında ziyaret etmesini önermişti ama o, babasını terk etme düşüncesine dayanamayarak gitmeyi reddetmişti.

Elini tekrar sıktı, sonra konuyu değiştirdi. "Bunu uzun zamandır mı yapıyorsun?"

"Karavan sürmek mi?"

"Evet."

"Yaklaşık dört yıl. Bu gezegene geldiğimden kısa bir süre sonra." "Ve bundan hoşlanıyor musun?"

Omuz silkti. "Bana yeterince uyuyor. Şehirden ayrılıp dolaşabiliyorum ama yolculuklar beni hep geri götürüyor."

"Başka işler de yapmış olmalısın, değil mi?"

Homurdandı.

"Bir depoda bekçi, bir barda kapı görevlisi ve son olarak da bir ticaret şirketinde memur olarak çalıştım."

"Ah." Merakla ona baktı. "O işlerden hiçbirini sevmedin mi?"

"Pek sayılmaz. Depo çok sıkıcıydı, bar çok gürültülüydü ve ticaret şirketi çok sınırlayıcıydı. Ama ticaret şirketi beni bu işe yönlendiren şey oldu. Kullandıkları karavanlardan biriyle çalışmaya başladım ve sonra da orada kaldım."

"Peki ya ekibinizin diğer üyeleri?" Başını iki yana salladı.

"Sanırım onlar da bir o kadar iş değiştirdiler. Hepimiz savaştan sonraki hayata alışmakta zorluk çektik. Komutanımın son planı eski bir çiftçi topluluğunu yenilemek ve daha barışçıl bir yaşam tarzı arayan savaş karşıtları için çiftlikler kurmak."

"Ve bu sana çekici gelmiyor mu?"

"Benim görevim kardeşime karşı."

Ama sesinde onu meraklandıran bir özlem vardı. "Hepiniz birlikte mi savaştınız?"

Cevabı bildiğinden oldukça emindi ama onun cevabını duymak istiyordu.

"Evet."

Adam başka bir şey söylemedi ve kadın birdenbire aralarındaki büyük deneyim farkının bilincine vardı. Adam hayatının ne kadarını o doğmadan önce yaşamıştı?

"Beğendin mi?"

"Tanrılar, hayır. H'zim ve ben orduya macera için katıldık, savaş için değil. Başlarda hoşumuza gitmişti. Savaştan önce."

Sesindeki kasvet göğsünü a ğ r ı t t ı ve konuyu tekrar de ğ i ş t i r m e d e n önce daha da yaklaştı.

"Bana patika üzerindeki yerlerden bahset."

BÖLÜM 8

A Bir hafta sonra, S'kal bir kez daha çadırının tavanına bakıyordu. O hafta zevk ve hayal kırıklığının işkence gibi bir bileşimi olmuştu. Evie neredeyse her anını onun yanında geçirmişti.

Onunla birlikte arabaya binmek ve geceleri çadırında uyumak. Ya da daha doğrusu, onun yatağında uyuyordu. Her gece onu kendi yatağında uyuması için gönderiyor, o da her gece onun yatağında uyuyordu. Kimi zaman birkaç saat sonra, kimi zaman da neredeyse yatar yatmaz.

Birkaç kez onu vazgeçirmeye çalıştığında, tek başına olmaktan korktuğu konusunda ısrar etti ve ona inandığını fark etti. Cantor Limanı'nda olanları henüz ona anlatmamış olsa da, bunun onu dehşete düşürdüğü açıktı. Ve onun kendisine sarılması ne kadar eziyet verici olsa da, aynı zamanda tuhaf bir şekilde tatmin ediciydi. Ağrıyan siki aynı fikirde değildi ama hiç değilse ordu ona disiplini öğretmişti.

Birlikte geçirdikleri ikinci geceden sonra, Tomlin mobilyaları yerleştirirken çadırına girmiş ve onun yatağın yanına küçük bir basamak yerleştirdiğini görmüştü. *Hay sikeyim*. Asistanının fark etmediği bir şey var mıydı? Tomlin bir an duraksayıp ona baktı ama ona basamakları kaldırmasını söylemeye cesaret edemedi. Evie'nin onlara hızlı ve memnun bir bakış attığını görünce bu kararı daha da onayladı. İkisi de onlardan bahsetmemişti ama Evie o gece ona katılmak için hevesle onları kullanmıştı. O zamandan beri yatağın yanında duruyorlardı.

O kadar çok sinir bozucu yolcuyla uğraştıktan sonra, sürekli yanında birinin olmasının onu rahatsız edeceğini düşünmüştü. Tomlin onu rahatsız etmiyordu ama diğer erkek neredeyse sinir bozucu bir şekilde göze batmıyordu. Evie de birlikte ne kadar zaman geçirirlerse geçirsinler onu rahatsız etmiyordu. Aksine, onun varlığıyla daha da büyüleniyordu, öyle ki diğer işleriyle ilgilenmek için ondan ayrılmak zorunda kaldığı zamanlara içerliyordu.

Ona göz kulak olmaktan, yemek yediğinden, uyuduğundan ve onu olabildiğince rahat ettirdiğinden emin olmaktan keyif alıyordu. Her ne kadar ara sıra ağzından bir şeyler kaçırırsa da onun her şeye olan masum merakı hoşuna gidiyordu. Yoldaki hayata alıştıkça, doğal samimiyeti ortaya çıkmaya başladı ve kısa süre sonra kafiledaki herkes onu tanıyor ve geçerken dostça bir selam veriyor gibi görünüyordu.

Ne yazık ki, bu selamlaşmalara eşlik eden minnettar bakışları da fark etti ve karanlık, sahiplenici bir yanı olduğunu keşfederek şok oldu. Kızın iyiliği için bunu kontrol altında tutmaya çalıştı ama giderek kendini onu kendi kızı olarak düşünürken buldu. *Geçici* olarak kendini yeniden düşündü ama bu, onu üzecek herhangi birinin kervandan uzaklaştırılacağı haberini yaymasına engel olmadı.

Bu uyarı Jackson'ın onunla arkadaş olmaya çalışmasını engellemeye yetmemişti. Yerleşimcilerden etkilenmiş gibi görünüyordu, bu yüzden onlarla konuşmasını yasaklamak istemedi ama liderlerine de güvenmiyordu. Sorunun ne olduğunu tespit edemese de grupta bir sorun olduğuna hâlâ inanıyordu.

Çadırdan gelen yumuşak bir ses başını çevirmesine neden oldu ve bir süre sonra Evie yatağa tırmanıp her zamanki yerine, onun yanına yerleşti.

Çok genç. Çok masum. Bu mantrayı kendi kendine bir kez daha tekrarladı, her ne kadar onun masum yaklaşımlarını görmezden gelmek gittikçe zorlaşsa da. Ona dokunmak için her fırsatı değerlendiriyordu - arabayı sürerken ya da ona araba sürmeyi öğretirken yanına sokuluyor, dikkatini çekmek için elini tutuyor, kucağına tırmanıyordu.

Akşamları çadırda yalnız kalıyorlardı ve tabii ki her gece onun yatağına giriyorlardı.

Hâlâ inanılmaz derecede küçük olsa da, bir haftalık katı gıda ve temiz hava yanaklarına biraz renk getirmiş ve ince kıvrımlarına hoş bir yumuşaklık katmıştı. Bu kıvrımlar ona öyle sıkı bastırılmıştı ki meme uçlarının sert tepelerini yan tarafında hissedebiliyordu.

Kadın bir kez huzursuzca kıpırdandı, sonra tekrar kıpırdandı ve adam birden onun kasıtlı olarak göğüslerini kendisine sürttüğünü fark etti. Bir erkek ancak bu kadarına dayanabilirdi. Tıpkı ilk sabah yaptığı gibi onun üzerine yuvarlandı. Onun için yanık bıraktığı küçük lamba, geniş gözlü bakışını görmesine yetecek kadar ışık veriyordu.

"Yine oyun mu oynuyorsun ufaklık?"

"Hayır, oynamıyorum. Dürüst olmak gerekirse. Sadece... ağrım var."

Aletin ağrmasına bakılırsa, onu anlayabilirdi. Yoksa hasta olduğunu mu kastetmişti?

"Neresi ağrıyor?" diye sordu.

"İşte." Tomlin onu durduramadan, Tomlin'in kendisi için bulduğu geceliğin üstünü indirdi ve pembe, şiş meme uçlarıyla kaplı mükemmel küçük göğüslerini ortaya çıkardı. "Daha iyi yapamaz mısınız?"

Kız ona öyle umutlu bir bakış attı ki reddedemedi. Başını eğerek cazip bir tomurcuğu nazikçe yaladı. Nefes nefese kaldı, sonra ağzını etrafına kapatıp nazikçe emerken zevkle iç çekti. Sırtını kamburlaştırdı ve diğer göğsünü kavradı, meme ucunu parmağı ve başparmağı arasında dikkatlice sıktı. Birinden diğerine geçti, ağzının ve parmaklarının yoğunluğunu aynı anda her ikisiyle de kenetlenene kadar kademeli olarak artırdı.

"Ohhhhhh."

Titredi, doruğa ulaştığında vücudu hızlı ritmik darbelerle sarsılıyordu.

"Bu çok iyi hissettirdi," diye mırıldandı vücudu nihayet sakinleştiğinde, sesi rüya gibi ve uzaktı. "Tekrar yapabilir miyiz?"

Zaten sert olan siki daha da sertleşti ve alçak bir iniltiyle meme ucunu serbest bıraktı.

"Lanet olsun. Bunu yapmamalıydım."

Tembelce gerindi, göğüslerini ona doğru itecek şekilde sırtını kamburlaştırdı ve adam bir iniltiyi daha bastırdı.

"Neden olmasın? Hoşuma gitti. Karıncalanma ve sıcaklık hissediyorum. Yapamaz mıyız -"

Bitirmesine izin veremezdi, onun masumiyetinden yararlanarak kendisini baştan çıkarmasına izin veremezdi. Bunun yerine, dudaklarını onunkilerin üzerine kapattı ve onu içinde tuttuğı çaresiz ihtiyaçla öptü. Ağzı sıcak ve tatlıydı, kalçaları yukarı doğru sallanırken küçük dili utangaa onunkine dokunuyordu ve adam ürperdi, isteksizce kendini başını kaldırmaya zorladı.

"Artık yok." Sesini kontrol altına almak için mücadele etti. "şimdi uyu."

"İstemiyorum."

"Pişman olacağım bir şey yapmadan önce uyu küçüküm."

Sırt üstü yuvarlandı ve onu her zamanki yerine, yanına yatırdı. Aleti acıyla zonkluyor ve vücudu serbest kalmak için çığlık atıyordu ama kendini bunu görmezden gelmeye zorladı. Ama ona itaat edip uyumak yerine, eli karnından aşağı kayarak bel kemerinin hemen üzerinde gezindi.

"Sana uyumanı söylemiştim," diye hırladı.

O narin küçük el, karnının üzerinde kışkırtıcı bir şekilde ilerledi ve siki istekle sarsıldı.

"Ben de sana yardım etmek istiyorum," diye fısıldadı. "Bana sadece ne yapacağımı söyle." "Evie..."

"Lütfen." Eli daha da alaldı, ereksiyonunu dizginlemeye çalışan ince ipek üzerinde umutsuzca kaymaya başladı ve kalçaları eline doğru büküldü. "Seni nasıl iyi hissettireceğimi göster bana."

Kadının dokunuşu ve uzun, sinir bozucu bir haftanın birleşimi daha iyi içgüdülerini harekete geçirdi ve elini onunkinin üzerine koydu, eli şaftının kavrayabildiği kadarının etrafında hevesle sıkılaştığında hırladı.

"Çok büyük." Sesi hâlâ hülyalıydı, eli hareket etmeye başlamıştı bile.

Bu sadece karşılıklı bir rahatlama, diye kendi kendine güvence verirken, onun vuruşlarını yönlendirmeye ve ona nelerden hoşlandığını göstermeye başladı. Kadının deneyimsizliği ortadaydı ama bu hiçbir şeyi değiştirmiyordu. Loş ışıktaki gözleri ışıltılı ve istekli bir şekilde ona baktığında doruğa ulaşmıştı bile.

"Her şey yolunda mı?"

"Siktir, evet. Durma."

"Durmuyacağım."

Eli onun etrafında daha sıkı bir şekilde kapandı ve orgazmını ondan koparan bir bükülme hareketi ekledi, vücudundan dalga dalga akan serbest bırakma dalgası, ipeği serbest bırakılmasının yoğunluğuyla ıslattı. Vücudu uzun bir an boyunca titredi ve nefes alış verişini nihayet yavaşlayıp kasları gevşeyene kadar göğsüne küçük, tatlı öpücükler kondurdu.

"Şimdi daha iyi hissediyor musun?"

Masum sorusu onu güldürdü ve ona daha sıkı sarıldı. "Evet, küçüğüm."

Teşekkür ederim. Şimdi ben temizlenirken sen de uyu."

Ayağa kalkarken "Yardım edebilir miyim?" diye sordu ve neredeyse kendi ayağına takılıyordu.

"Hayır... Hayır."

Kahretsin, sanki başka bir zaman olmasını bekliyormuş gibi neredeyse bu sefer değil diyecekti. *Bu bir daha olamaz.* Gezegendeki alaycı, yaşlı bir savaşçıyla dolaşmaktan daha iyi bir hayatı hak ediyordu. Nemli pantolonunu çıkarıp çabucak yıkadıktan sonra temiz bir pantolon giyerken bu ihtimali aklından çıkarmak için elinden geleni yaptı.

Yatağa döndüğünde onun uyuyor olmasını bekliyordu ama iri gözleri çarşafın üzerinden ona bakıyordu.

"Kıçını seviyorum," diye fısıldadı ona tekrar katıldığında ve kahkahalara boğuldu.

"Beni izlemiyor olman gerekiyordu. Uyumaya gidiyor olman gerekiyordu."

Kadının omuz silktiğini hissetti, taşıt sürücüsü göğsünde kışkırtıcı bir şekilde hareket ediyordu.

"Sen daha ilginçtin. Ama yine ağrımaya başladı. Yapamayacağımıza emin misin-"

"Bu gece olmaz," dedi kararlılıkla, sonra ne dediğini fark etti. "Yani hayır."

"Peki ya yarın gece?" "Hayır,"

diye tekrarladı.

Düşünceli bir şekilde mırıldandı, ama bunun reddini kabul ettiği anlamına geldiğini düşünmedi. Yine de konuyu kapattı ve ona yaslanarak rahatladı, beklediğinden daha çabuk uykuya daldı. Belki de keşiflerinden dolayı yorgundu. *Tıpkı benim olmam gerektiği gibi*, diye düşündü alaycı bir ifadeyle. Ama gelecekte ona direnmek için daha iyi bir iş çıkarmak zorundaydı.

Kararlılığına rağmen, o gece onun yatağına girmesine engel olamadı. Ya da sonraki gece.

BÖLÜM 9

"H Bay Jackson'ın sürekli seni izlediğini fark ettin mi?" İki gün sonra küçük bir kasabaya yaklaşırlarken Evie S'kal'a sordu.

"Evet. Sanırım bir şeylerin peşinde. Ona güvenmiyorum."

S'kal o kadar suratsız görünüyordu ki ürperdi ama onun haklı olduğundan şüpheleniyordu. Adam ona karşı dostça, hatta biraz fazla dostça davranmış olsa da, arabayı ne kadar yakından izlediğini fark etmişti. Ve her ne kadar iyi huylu görünmeye çalışsa da, yavaş yavaş fark etmişti ki, kendisi etrafta olmadığı sürece partisindeki kadınlardan herhangi biriyle konuşmasına asla izin vermiyordu. Onun olmadığı nadir durumlarda, asık suratlı Bayan Smith onun yerini alıyordu.

Yerleşimcilere dağlarda eşlik etme fikrinden kısa sürede vazgeçmiş olsa da, onlar hakkında daha fazla bilgi edinmek umuduyla ziyaretlerine devam etti. Ayrıca kadınlardan birini, umarım Alicia'yı, yalnız yakalamaya giderek daha kararlı hale geliyordu. Tatlı yüzlü kız kendi yaşlarında görünüyordu ve Evie kimsenin ona bakmadığını sandığında yüzünde umutsuzluk görmüştü. Belki de Bay Jackson'ın planladığı şeyin farkındaydı.

Kasabanın hemen dışında kamp kurduklarında hâlâ seçeneklerini düşünüyordu. Bu bir ticaret fırsatı olduğu için, arabalar her zamanki çemberlerine göre dizilmemişti. Bunun yerine, tüm tüccarlar

Ticaret yapmak isteyenler kasabaya bakan iki uzun sıra halinde dizilmişlerdi ve her sıranın sonunda S'kal'ın adamlarından biri gözcülük yapıyordu. Sadece yüklerini başka bir yere götüren birkaç kişi, sıraların arkasında, yerleşimci ailelerin eşlik ettiği daha küçük bir grup oluşturuyordu.

Her zaman verimli olan Tomlin çadırlarını çoktan kurmuştu ve Bay Jackson ile iki ahababı kasabaya doğru yola çıkarken küçük havalandırma deliklerinden birinin arkasından onları izledi. Belki de bu onun için bir fırsattı. Tek yapması gereken Bayan Jackson'ın etrafından dolaşmanın bir yolunu bulmaktı. Smith.

"Neyin peşindesin ufaklık?" S'kal arkasından sordu ve o da sıçradı. Onun çadıra girdiğini duymamıştı.

"Hiçbir şey."

Sesini olabildiğince masum çıkarmaya çalıştı ama adamın ona inandığını sanmıyordu. Belki de onun yerine dikkatini dağıtmayı denemeliydi...

Kollarını adamın beline dolayarak ona gülümsedi.

"Öpmek mi?"

Adamın siki kadının karnına doğru esnedi - ki bunu büyük bir rahatlıkla yapıyordu, ama şimdiye kadar kadının kendisini tekrar iyi hissetmesini sağlamasına izin vermemişti. Ayrıca ağrılarını dindirmeyi de teklif etmemişti ama kız onu zorlamamıştı. Bunun yerine öpücük istemeye başlamıştı. Bu öpücükleri genellikle vermeye istekliydi ve şimdi de öyle yaptı, eğilip onun ağzını kendi ağzıyla kapattı.

Bazen öpücükleri nazikti, yavaş yavaş onu kendine doğru çekiyordu. Bu seferki tam tersiydi, ondan bir karşılık bekliyor ve başını kaldırmadan önce vücudunu özlemle ateşe veriyordu.

"Kasabaya gitmem gerekiyor."

"Ne?" Konunun aniden değişmesi onu şaşırttı ve bunu fark etmesi bir an aldı. "Ben de gelebilir miyim?"

"Bu sefer değil," dedi nazikçe. "Jace'in bir teslimatı var ve benim ona eşlik edip göz kulak olmam gerekiyor. Sen çok fazla dikkat dağıtıcı olursun."

Bu fikir hoşuna gittiği için gülümsemesini gizledi, sonra da kirpiklerinin altından gizlice ona baktı.

"Yani beni yalnız mı bırakacaksın?" "Tabii ki hayır.

Sana bakması için Alvin'i bırakacağım."

Vay canına. Alvin'e istediğini yaptıрма konusunda oldukça iyi olmasına rağmen, bu gizlice kaçma çabalarını daha karmaşık hale getirecekti. Yine de S'kal'a alaycı bir surat ifadesi verdi.

"Bana senin baktığın gibi bakamaz."

"Denemese iyi olur," diye homurdandı ve onu kendine doğru çekerek kollarının arasına aldı ve tekrar öptü.

Bacakları otomatik olarak adamın belini sardı, bu da adamın sikiinin tam da ihtiyacı olduğu yerde, ona sıkıca yaslandığı anlamına geliyordu. Ağzının içine doğru soludu ve adam onu daha da yakına çekerek o devasa şafta doğru salladı. Bu temastan vücudunda ateşli zevk çizgileri belirdi ve daha fazlası için çaresizce ona karşı kıpırdandı. Elleri kısa, harika bir an için kalçalarında sıkıştı ve sonra onu boş ve ağırlı bırakarak yavaşça ayaklarına geri döndü.

Kız hemen itiraz etti ve adam büyük bir eliyle kızın yanağını kavradı.

"Gerçekten gitmem gerekiyor. Hava kararana kadar dönmeyeceğim ama mümkün olan en kısa sürede döneceğim."

"Ve sonra benimle ilgilenecek misin?"

Altın rengi gözleri vücudunun üzerinde gezinirken ısındı. Göğüs uçlarının elbisesinin altında sertleştini ve sızladığını biliyordu ve hızlı, keskin bir baş sallamadan önce gözleri bir an orada oyalandı.

"Yapmamalıyım ama evet."

Kalbi bir anda küt küt atmaya başladı. Gerçekten de o harika zevk patlamasını tekrar yaşamasına yardım edecek miydi? Ya da işi daha da ileri götürüp onunla gerçekten sevişecek miydi? Bu mümkün müydü? Bu düşünceyle gergin bir heyecan omurgasını titretti. Geçen geceden beri bunu sık sık merak etmişti ama bu konuda ne yazık ki cahildi.

Seksin nasıl olması gerektiğinin temellerini anlamıştı ama babası öldüğünde erkeklerle ilgilenmeye başlamıştı ve birkaç çalıntı öpücükten fazlasını deneyimlememişti. Babası öldükten sonra bu konuyu düşünemeyecek kadar hayatta kalmaya odaklanmıştı, ancak arka sokaklarda sarhoş bir şekilde karşılaşan birden fazla çifte rastlamıştı. Bu olaylarla ilgili hiçbir şey ona çekici gelmemişti ama o kaba saba beceriksizlikler S'kal'ın ondan aldığı enfes hislerden tamamen farklı görünüyordu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı ve yüz ifadesi bulanıklaşmadan önce şaşkın bir kahkaha attı.

"Sue Anne'e koşsan daha iyi olur."

Evie geçen hafta boyunca yaşlı kadını birkaç kez ziyaret etmiş, onun canlı, saçma sapan tavırlarından ve kuru mizah anlayışından hoşlanmıştı. Sue Anne ona arabasında kalmasını bile teklif etmişti ama Evie kibarca ve kesin bir dille reddetmişti. Sue Anne dilini şaklatmış ama şaşırmış görünmemişti.

"Seni suçladığımı söyleyemem. O iyi bir erkek. Yakışıklı da. Ben hep büyük severdim." Sue Anne, Evie'nin yüzüne renk geldiğinde güldü ama sonra duraksadı. "Sadece uzun vadede iyi bir aday olduğundan emin değilim," dedi sonunda.

Ani bir ağlama isteğine karşı koyarak meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Biliyorum. Bu sadece geçici bir durum."

"Hmm." O keskin mavi gözler çaydanlığa dönmeden önce onu inceledi. "Bir fincan daha?"

S'kal dudaklarına hızlı bir öpücük kondurup ayrılırken Sue Anne'in uyarısını düşündü. Ama birlikte bir yemek yiyemeseler bile, sahip oldukları zamanın tadını çıkarmaya kararlıydı.

Dışarıdan gelen bir ses dikkatini çekti ve onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Havalandırma deliğinden tekrar baktığında iki tüccarın gülerek tökezleyerek uzaklaştığını gördü. Daha da önemlisi, Bayan Smith vagonun koltuğunda oturmuş piposunu tütürüyor ve kaşlarını çatıyordu. Bu, kadınların vagonlarda yalnız kalacağı anlamına geliyordu. Bu Alicia'yla konuşmayı denemek için bir fırsattı. Ama önce Alvin'den kurtulmak için bir plan yapması gerekiyordu.

Bu görev yeterince basitti. Ona açlıktan öldüğünü söyledi ve en acınası bakışını atarak ortak tencereden kendisine biraz yemek getirmesini istedi. Adam tereddüt edince, alt dudağını gözyaşlarının eşliğindeymiş gibi titretti. Adam hemen dehşete kapıldı ve aceleyle uzaklaştı.

Adam başka bir vagonun arkasında kaybolur kaybolmaz, sessizce çadırdan çıktı ve Bayan Smith'in görüş alanından uzak durmaya dikkat ederek kamp yerlerinin arkasındaki ormana doğru aceleyle ilerledi. Diğer kadını izlemekle o kadar meşguldü ki doğrudan Tomlin'e çarptı.

BÖLÜM ARASI MI? XXX

"GEZINTIYE MI ÇIKIYORSUNUZ, BAYAN EVIE?" DIYE SORDU KURU BİR SESLE.
sonra geri adım attı.

"Umm, evet?"

Yanıtının bir soru olarak ortaya çıkması, bunun bir yalan olduğunu daha da açık hale getirdi.

"Alvin nerede?"

"Benim için yemek almaya gitti. Bu onun hatası değil," diye ekledi çabucak. "Onu ben kandırdım."

"Kendisinin kandırılmasına izin vermesi onun hatasıdır."

O sakın sese belirgin bir soğukluk girmişti ve kadın ona ürkmüş bir bakış attı. Adam hemen normal soğukkanlı ifadesine geri döndü ve başını eğdi.

"O zaman o dönene kadar sana eşlik edeceğim."

"Ama

yapamazsın!"

"Neden?"

Adamın yüzüne bir kez daha baktığında, bir açıklama yapmadan yerinden kıpırdamayacağını anladı. İçini çekti ve planını açıkladı. Onu biraz şaşırtan adam düşünceli bir şekilde başını salladı.

"Planları hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak faydalı olacaktır. Pekâlâ. Size eşlik edeceğim ama bana ihtiyaç duyulmadığı sürece ormanda saklanacağım."

Bunu düşündü ve makul bir uzlaşma olduğuna karar verdi. Hatta onun kendisini izleyeceğini bilmenin kendisini biraz rahatlattığını bile kabul etmeye hazırdı. Adam hakkında hâlâ hemen hemen hiçbir şey bilmiyordu - adam kibarca ama kararlı bir şekilde herhangi bir konuşma girişimini engelliyordu - ama onun yetkinliğinden hiç şüphesi yoktu.

"Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmenize gerek yok." Yüzünden bir parça eğlence geçti. "Lord S'kal'ın yaptıklarını onaylamayacağından eminim, ama kendi başına gitmene izin verirsem daha da fazla onaylamayacağından da aynı derecede eminim."

"İkiniz de bana çocukmuşum gibi davranıyorsunuz," diye mırıldandı ormanın derinliklerine doğru ilerleyip Bayan Smith'in arabasının etrafında dönmeye başladıklarında.

"Lord S'kal'ın davranışını gerçekten böyle mi değerlendiriyorsunuz?"

Adamın sesindeki alaycı ton bu kez daha güçlüydü ve çadırdaki ateşli öpücüğü hatırlayınca kızardı.

"Şey, hayır. Tam olarak değil."

"Belki de sizin birilerinin size bakmasına ihtiyaç duyduğunuz kadar onun da bakacak birine ihtiyacı vardır."

Bu biraz fazla yakınına geldi ve ona ters ters baktı. "Peki senin bahanen ne?"

"Çocuk olmadığınızın ben de farkındayım, ancak çoğu insan gibi sizin de rehberliğe ihtiyacınız var."

"Buna sen de dahil değil misin?"

Okuyamadığı bir şey adamın yüzünde parladı, ama adam ona cevap vermedi. Onun yerine arabanın arkasını işaret etti. Kapının üst yarısı açıktı ve Alicia kapıya yaslanmış, ormana bakıyordu.

"Bu her zamanki gibi iyi bir fırsat gibi görünüyor. Ben burada kalıp gözcülük yapacağım."

Başını salladı ve olabildiğince sessiz bir şekilde arabaya doğru ilerledi. Kalbi gergin bir şekilde kaburgalarına çarpıyordu ama Tomlin'in varlığının onu rahatlattığını kabul etmek zorundaydı.

"Merhaba Alicia," diye fısıldadı usulca yaklaşırken.

Kız sıçradı ve pencereden dışarı doğru eğilmeden önce omzunun üzerinden gergin bir bakış attı. Belirgin sıkıntılı halinde bile, koyu renk saçları ve gözleri ve mükemmel kremsi teniyle çok güzeldi.

"Burada ne yapıyorsun? Onlardan uzak durmalısın." "Kimden uzak durmalıyım?"

"Smith ve Jackson ve onların kabadayı çocukları." Alicia kolunu ovuşturdu, soluk teninde koyu bir çürük açıkça görülüyordu. "İnsanların karışmasından hoşlanmazlar."

"Neye müdahale ediyorlar? Neyin peşindeler?"

Kızın gözleri yaşardı.

"Onlarla gelmem için beni kandırdılar. Annem birkaç ay önce öldü ve artık şehirde kalmaya dayanamıyordum. Ne yapacağıma karar vermeye çalışıyordum ki postayla gelin siparişi veren bir ilan gördüm. Gerçekten bir şey çıkacağını düşünmemiştim ama bir başvuru göndermeye karar verdim. Bir adam - Jeff - hemen cevap verdi. Gerçekten çok tatlı görünüyordu ve fotoğrafı da çok güzeldi. Değiş tokuş ettik.

birkaç mektup yazdı ve ben de gelip ona katılmayı kabul ettim. Her şeyin ayarlandığını ve kuzeniyle birlikte seyahat edeceğimi söyledi."

Alicia'nın dudaklarından boğuk bir hıçkırık döküldü ve irkilerek devam etmeden önce etrafına bir kez daha gergin bir bakış fırlattı.

"Bayan Smith bana onun kuzeni olduğunu söyledi ama bir şeyler doğru görünmüyordu. Gitmeye çalıştım ve o sırada Jackson geldi. Bana zaten ayarlanmış olduğunu ve geri dönemeyeceğimi söyledi. Ama şimdi Jeff diye biri olduğunu bile sanmıyorum!"

"Seni nereye götürdüklerini sanıyorsun?"

"Dağlardan geçmekten bahsettiklerini yeterince duydum, bu kısmın doğru olduğunu düşünüyorum, ama ondan sonra?" Kız titredi. "En iyi seçenek, Jeff olmasa bile beni bekleyen bir adam olması. En kötüsü... Diğer vagondaki kadınlardan ikisi fahişe. Ya hepimizi bu şekilde kullanmayı planlıyorlarsa?"

Kıza korkularının haklı olmadığına dair güvence verebilmeyi diledi ama senaryo tamamen mümkün görünüyordu. Şehirde bile kızlar bazen fuhuşa zorlanıyordu. Her zaman bunun kendi başına gelmesinden korkmuştu - çocuksu kılık değiştirmesinin nedenlerinden biri de buydu.

"S'kal'a söylemem gerek. Bunun olmasına izin vermeyecektir."

Alicia'nın yüz ifadesi korku ve umudun yürek parçalayıcı bir karışımıydı.

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun? Çünkü bizi serbest bırakmaya çalışır ve başarısız olursa, hayatımızı cehenneme çevirirler."

"S'kal her şeyi yapabilir," dedi kendinden emin bir şekilde. "Ama belki bugün değil, hatta yarın bile."

Alicia hızla başını salladı.

"Onlardan kaçma şansım olduğu sürece bekleyebilirim. Ama Williamsburg'dan önce olmalı. Dağlara doğru gittiğimizde hiç umut olduğunu sanmıyorum."

Arabanın önünden bir ses geldi ve ikisi de dondu kaldı. Kimse görünmüyordu ama kalbi hâlâ rahatsız edici derecede hızlı atıyordu

Alicia'ya veda ettiğinde.

"Sana bir mesaj iletmeye çalışacağım," diye söz verdi. "Ama bir sonraki kasabaya ulaşana kadar olmayabilir."

"Anlıyorum." Kız uzanıp onun elini tuttu ve ciddiyetle sıktı. "Teşekkür ederim. Bizi kurtaramasanız bile, denediğiniz için teşekkür ederim."

"Bir şey değil," diye fısıldadı ve aceleyle ormana geri döndü.

Tomlin hemen bir ağacın arkasından çıktı ve o da sıçradı. Onu nasıl kaçırmış olabilirdi?

"Duydum," dedi kısaca, ama seslerini o kadar alçak tuttukları için bunu nasıl yaptığını da hayal edemiyordu. "Ama bunu tartışmanın yeri burası değil. Çadıra dönmeliyiz."

Bir öneri olarak ifade edilmiş olsa da açıkça bir emirdi ama tartışmaya hiç niyeti yoktu. Sadece S'kal'ın dönüş yolunda hazır olmasını umuyordu. Ne yazık ki çadır hâlâ boştu.

Tomlin onunla kaldı, oturmadan önce çadırın etrafında bir kez volta attı. Şimdiye kadar gördüğü en yakın tedirginlik belirtisiydi bu.

"Ne yapacağız?" diye sordu.

"Hiçbir şey yapmayacağız. Konuyu Lord S'kal ile görüşeceğim."

"Tartışacak ne var ki? O kadınları Bay Jackson'dan uzaklaştırmalısınız."

"Düşündüğünüz kadar kolay olmayabilir. Jackson ve adamlarının hepsi silahlı. Eminim bir savaştan kaçınmanın daha iyi olacağı konusunda hemfikirsinizdir."

"Elbette biliyorum." S'kal'ın yaralandığı düşüncesi göğsünü ağrıttı. "Burada hiç kolluk kuvveti yok mu?"

"Çoğu kasabada bu pozisyonda bir kişi vardır, ancak bu genellikle yerel otoriteyi temsil eden tek bir kişidir. Williamsburg'a ulaşana kadar gerçek bir kanun uygulaması yok ve korkarım arkadaşınız haklı. Biz varır varmaz karavanı terk edebilirler."

"Ama bir şeyler yapmak zorundayız."

"Yapacağız. Lord S'kal ve ben ilerlemek için en iyi yolu belirleyeceğiz."

Sesi o kadar kendinden emin geliyordu ki kız ona inanmaya başladı. Alvin birkaç dakika sonra elinde yemek dolu bir tepsiyle döndü. Tomlin'i görünce irkildi ve neredeyse tepsiyi düşürüyordu.

"Onu yere bırak ve git," diye emretti Tomlin, sesi buz gibiydi. "Seninle yarın ilgileneceğim."

Alvin omuzları çökmüş bir halde kapıya yönelirken, "Bu onun hatası değildi," diye tekrar itiraz etti.

"Evet, öyleydi Bayan Evie," diye mırıldandı Alvin. "Özür dilerim."

Tomlin'in cevap vermesini beklemeden oradan ayrıldı ve Tomlin beklerken kendini endişeyle volta atarken buldu. Tomlin onu durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadı. Bunun yerine sakince küçük bir veri sayfası çıkardı ve okumaya başladı.

Neyse ki S'kal'ın gelmesi fazla uzun sürmedi. S'kal çadıra girdi ve S'kal hemen koşup kollarını ona doladı. S'kal iyi olduğuna emin olmak istercesine ona hızlıca bir bakış atacak kadar uzun süre onu kendisinden uzak tuttu, sonra Tomlin'e dönmeden önce onu tekrar kollarının arasına çekti. Tomlin'in kolları onun etrafındayken ve rahatlatıcı kokusu kafasını doldururken, her şeyin yoluna gireceğine inanmak kolaydı.

"Alvin nerede?"

"Bir hata yaptı."

"Benim hatamdı," diye mırıldandı S'kal'ın göğsüne doğru ve o da içini çekti.

"Eğer görev yerini terk ettiyse, bu onun hatasıydı. Evie'ye göz kulak olduğun için teşekkür ederim," diye ekledi Tomlin'e gülümseyerek.

"Elbette Lord S'kal. Ancak korkarım ki keşfettiklerimizi duyduğunuzda pek memnun olmayacaksınız."

BÖLÜM 10

F *fuhuşa zorladı.* Bu piçler onun karavanını kadınları fuhuşa zorlamak için kullanıyorlardı. Jackson'ın onu bu kadar dikkatle izlemesine şaşmamalı.

S'kal çadırın içinde bir ileri bir geri volta atarken içini öfke kapladı. İlk içgüdüğü Jackson ve adamlarını yakalayıp karavanın dışına atmak olmuştu ama Tomlin'in soğukkanlılığı galip gelmişti. İhtimallerin ateş etmeye başlayacaklarını ve masum bir insanın zarar görebileceğini düşünerek yardımcısıyla aynı fikirdeydi.

Evie'nin kendini tehlikeye atmış olması öfkesini daha da artırmıştı. Tanrılara şükürler olsun ki Tomlin her zamanki gibi becerikli davranmış ve Evie'ye zarar gelmeden onu yakalamıştı. Yalnız kaldıklarında onunla ilgilenecekti. Bu arada bir plan yapmaları gerekiyordu.

Evie'ye yemek ısmarlayacak kadar sakinleştikten sonra Tomlin'le birlikte oturup seçeneklerini değerlendirdi. Evie birkaç şey atıştırdıktan sonra gelip Tomlin'in sandalyesinin yanında durdu. Tomlin onun ne istediğini biliyordu ve kısa bir tereddüitten sonra onu kucağına aldı. Tomlin yorgun bir iç çekişle ona sokulurken gözünü bile kırpmadı, onlar konuşurken uyuklu bir şekilde dinledi.

"Ya onları kervandan uzaklaştırırsan?" diye sordu aniden. "Bu gece çıktıkları yoldan, ama bir kasabada değil."

Bu fikirde haklılık payı vardı, tabii nüfusun olmadığı bir bölgede adamları cezbedecek yeterince cazip bir şey bulabilirlerse. Vahşi doğada hiç meyhane yoktu.

"Ava ne dersiniz?" Tomlin önerdi. "Bu onları dağılmaya bile teşvik edebilir."

"Bu fikri sevdim ama bir hedefe ihtiyaçları olacak." Cresca'da herhangi bir boyutta çok az doğal yırtıcı vardı.

"Takım arkadaşınızın vahşi kedi avı hakkındaki hikâyesini düşünüyordum. Çayırların derinliklerine indikçe bu beklenmedik bir şey olmayacaktır."

Yavaşça başını salladı ve öneriyi düşünmeye başladı. Yolculukta güvendiği birkaç erkek vardı, kesinlikle takibi ikna edici kılmaya yetecek kadar. Ayrıca arabasında hepsini silahlandırmaya yetecek kadar silah ve mühimmat vardı - kesinlikle üç piç kurusuna karşı kendilerini koruyacak kadar.

"İşe yarayabilir."

Tomlin ayağa kalkarken, "Katılıyorum," dedi. "Üç gün içinde uygun bir yere ulaşacağımızı tahmin ediyorum. Bu bize diğer adamları yeniden toplamak ve planlarımızı tamamlamak için bolca zaman verecektir, bu yüzden sanırım bu akşamlik işimiz bitti. İyi geceler Lord S'kal, Bayan Evie."

"İyi geceler, Tomlin."

Evie, yardımcısına onun hoşuna gitmeyecek kadar tatlı bir gülümseme vererek onu yankıladı. Çadırın kapağı Tomlin'in arkasına düştüğünde hâlâ kıskançlık kriziyle kaşlarını çatıyordu. Hemen Evie'yi kucağından kaldırdı ve önünde ayağa kaldırdı.

"Şimdi ufaklık, bana neden kendini tehlikeye atacak kadar aptal olduğunu açıklayacaksın."

"Ben yapmadım," diye itiraz etti.

"Bana yapmayacağına söz verdiğin halde arabayı tek başına mı terk ettin?"

Bakışları düştü ve parmaklarını birbirine doladı.

"Sayılır. Ama Tomlin oradaydı," diye ekledi umutla.

"Onunla tanışmayı bekliyor muydun?"

"Şey, hayır."

"Aynen öyle. Jack-oğul erken gelseydi ve seni Alicia'yla konuşmak şöyle dursun, etrafta dolanırken bulsaydı neler olabileceğini anlamıyor musun?"

Bu düşünce bile onu ürpertti ve kızın yüzünün solduğunu gördü.

"Ya sorunu ortadan kaldırmaya karar verseydi? Ya da seni de diğerleriyle birlikte satmaya karar verseydi?"

Gözleri sonunda onunkilerle buluşmak için yükseldi.

"Eğer beni alsaydı, beni bulacağını biliyorum."

"Bana olan inancınızı takdir etsem de, kendinizi buna ihtiyaç duyabileceğiniz bir konuma sokmamalıydınız, değil mi?"

"Hayır, efendim," diye fısıldadı.

"Cezalandırılmayı hak ettiğini düşünüyor

musun?" Dudağını ısırды, sonra başını salladı.

"Sizce uygun bir ceza ne olabilir?" diye sordu nazıkçe.

Gözleri fal taşı gibi

açıldı. "Bilmiyorum..."

"Sana şaplak atayım

mı?"

"Belki de bunun yerine beni tekrar öpebilirsin," diye umutla önerdi ve adamın siki bu fikirle sıçradı.

"İstediğin bu mu?"

"Seni öpmek hoşuma gidiyor," dedi utangaç bir ifadeyle, yüzü kızarmıştı ama ona öyle umutlu bir bakış attı ki, adam dayanamayıp öne eğildi ve

Ağzını onunkine sürterek, geri çekilmeden önce sadece hızlı bir tat almak için yeterince uzun süre kaldı.

"Ben de seni öpmeyi seviyorum ama bunu bir ceza olarak görmüyorum. Ya sen?"

Kendine engel olamıyormuş gibi dudaklarını yaladı ve başını salladı.

"Bana gerçekten şaplak atar mısın?"

"Evet. Seni dizime yatırıp o güzel çıplak kıkına şaplak atabilirim."

"Oh," diye tekrarladı, yüzü şimdi alev alev

yanıyordu. Adam bir parmağını onun

yanağında gezdirdi.

"Ya da sana şaplak atabilirim ve sonra seni hareket edemeyecek kadar güçsüz düşene kadar bacaklarının arasından öpebilirim."

Gözleri tekrar büyüdü ve dili dışarı fırlayarak alt dudağında gezindi.

"Ne düşünüyorsun ufaklık?"

"Sanırım ikincisi," dedi sessizce ve adam nefesini tuttuğunu fark etti.

"Emin misin?"

"Evet."

Arkasına yaslanıp düşünceli düşünceli ona baktı. Tomlin'in onun için bulduğu ince pamuklu elbiselerden birini daha giymişti. Çok fazla koruma sağlamayacaktı ama ona çıplak kıkına şaplak atma sözü vermişti ve sözünü tutmaya niyetliydi.

"Önlüğü çıkarın lütfen."

Eli düğmelere gitti, sonra durdu. "Ben... Ben

başka bir şey giymiyorum."

"Ben de öyle olduğunu varsaymıştım."

Kadın hâlâ tereddüt ediyordu, kararsızca ona bakıyordu ve adam sandalyede tekrar geriye yaslandı ve sesini daha da sertleştirdi.

"Önlüğü çıkar."

Yanaklarına renk geldi ama elleri hızla hareket etti, ilk düğmeyle uğraştı, sonra diğerine daha kolay geçti. Kadının ince kıvrımları ortaya çıktıkça adamın siki acı verecek kadar sertleşti. Kumaş omuzlarından sıyrılıp vücudundan aşağı indiğinde, ona uzanmamak için ellerini sandalyenin kollarına sıkıştırmak zorunda kaldı. Onu dere kenarında ay ışığında çıplak görme anısı aklından çıkmasa da, lamba ışığında parlayan kremi teninin gerçekliğinin yanında soluk kalıyordu.

Güzel meme uçları pembeleşmiş ve şişmişti, şimdiden onun dokunuşu için yalvarıyordu. Kaburgaları artık görünmüyordu, sadece o mükemmel küçük göğüslerinden ince kalçalarına doğru yumuşak bir kıvrım vardı. Bacaklarının arasındaki küçük bukleler, başındaki buklelerden daha koyu bir tondaydı ve gizledikleri şeyi düşününce ağzı sulandı. Ama her şey sırayla. Dizini sıvazladı.

"Dizimin üstüne uzan, Evie."

Dudağını ısırды ama itaat etti, kendini yavaşça adamın dizinin üzerine bıraktı. Güzel poposu da teninin geri kalanı gibi pürüzsüz ve mükemmeldi ve adam nazik eliyle bir yanağını okşadı. Eli neredeyse tüm açıklığı kapladı ve kız titredi, ama aynı zamanda onun uyarılmasının zengin tatlılığını da yakaladı.

"Kaç vuruşu hak ettiğini düşünüyorsun?"

"Bir mi?" diye umutla sordu ve adam onu tekrar okşarken güldü.

"Sanırım üç. Biri Alvin'i görevini ihmal etmeye teşvik ettiğin için. Biri sözünü tutmadığın için. Ve bir tane de kendini tehlikeye attığın için. Katılıyor musun?"

"İstiyorum." Sesi zar zor duyuluyordu ama tereddüt etmedi.

Elini bir kez daha hafifçe kıkına vurdu, parmaklarının bacaklarının arasına dalmasına izin verdi ve inlemekten zorlukla kaçındı

Kalçalarını kaplayan kayganlığı hissettiğinde. Tüm bu fikri bir kenara bırakıp sadece keşfetmek istedi ama bunun yerine elini kaldırdı ve sağ kalçasına doğru indirdi. Kadın sıçradı ve soluk ten bir an için pembe renkte parladıktan sonra tekrar bozulmamış beyaz rengine döndü.

"Bir."

Bir sonraki darbeyi bu kez sol yanağına indirmeden önce onu bir kez daha okşadı. Narin etin darbeyi emerken dalgalanışını hayranlıkla izledi, ikinci işaret ilkiyle mükemmel bir eşleşmeydi.

"İki."

Son darbeyi indirmeden önce yine acıyı dindirdi. Bu kez her iki kalçayı da kapladı ve pembe bir an daha oyalandı, kaybolmadan önce elinin soluk hatlarını gösterdi.

"Üç."

Nazikçe ovuşturdu, sonra onu kucağına aldı. Kız hemen yüzünü adamın göğsüne gömdü, ince omuzları titriyordu.

"Çok özür dilerim," diye hıçkırdı. "Jackson'ın seni izlemesi konusunda endişeliydim ve yardım edebileceğimi düşündüm ama sözümü tutmadığım gerçeğini düşünmedim..."

"Bunu benim için endişelendiğin için mi yaptın?" Bir hıçkırık daha yutkundu ve başını salladı.

"Benim cesur, aptal küçüğüm. Bir daha asla böyle bir riske girme."

"Yapmayacağım."

Hâlâ hıçkırıyordu ve adam gözyaşları dinene ve kız ona sulu bir gülümseme verene kadar onu kollarında salladı.

"Teşekkür

ederim." "Ne

için?"

"Bunu yapacak kadar önemsediyin için."

Onu ne kadar önemsediyini fark ettiğinde göğsü sızladı ama bunu ona söylemeye cesaret edemedi. Bunun yerine elini vücudunda gezdirmeden önce başparmağıyla gözyaşlarını sildi. Parmaklarını tekrar bacaklarının arasına kaydırduğunda inledi ve kalçalarını eline doğru kaldırmaya çalıştı.

"Bu iyi hissettiriyor mu, ufaklık?"

"Çok iyi. Sıcacık ve karıncalı."

"Güzel. Çünkü cezanın ikinci kısmı hâlâ devam ediyor."

Parmaklarının altındaki kayganlığın arttığını hissettiğinde bile gözleri genişledi.

"Yani..."

"Seni bacaklarının arasından zevkten gevşeyene kadar öpeceğimi mi? Evet."

Aslında sözleriyle parmağına karşı klitorisinin nabzını hissetti. Homurdandı ve onu hızla yatağa taşıdı, bacaklarını nazıkçe ayırmadan önce sırtını yastıklara yasladı. Küçük yüzünde gözleri kocaman olmuştu ama direnmedi. Çoktan kızarmış ve parıldayan o narin pembe kıvrımları görünce siki yeniden zonkladı.

"Ne güzel bir amcık, tamamen ıslak ve beni bekliyor. Küçük tatlı klitorisin bile oynamaya hazır."

Başlığının altından çoktan dışarı fırlamış olan minik sinir demetine hafifçe dokundu ve kız elinin altında sarsıldı, gözleri büyüdü.

"Bu içimi ürpertiyor." "Güzel. Ve yakında daha

da iyi hissedeceksin."

Başını eğdi ve nemli ete hafifçe üfledikten sonra başparmaklarını kullanarak onu tamamen açıkta tuttu. Ona tek, uzun ve yavaş bir yalama yaptı ve kadın tekrar sarsıldı ama adam onun kalçalarını kavradı

Ellerinde tutuyor, onu yavaşça yalarken, tadını öğrenirken, onu keşfederken bir yerde tutuyordu.

Onun altında kıvrandı, nefesi yumuşak soluklarla geliyordu. Aleti sempati içinde titriyordu ama o bunu görmezden gelerek kadının zevkine odaklandı. Klitorisi şimdi tamamen açıktaydı, diline karşı sert küçük bir yumru. Dudaklarını etrafına kapatıp emdiğiinde kadın inledi.

"Patlayacakmışım gibi hissediyorum."

"Biliyorum." Kendi sesi sert çıkıyordu. "Sadece biraz daha."

Klitorisini tekrar emerken uzun, kalın parmaklarından birini inanılmaz derecede sıkı kılıfının içine kaydırdı ve kadın haykırdı, sırtı titrerken kamburlaştı, vücudu parmağının etrafında titriyordu. Tekrar yere yığıldığında hıçkıra hıçkıra ağlıyordu ve adam onun yüzündeki gözyaşlarını tekrar görünce dehşete kapıldı.

"Sorun ne, Evie? Seni incittim mi?"

"Hayır." Hıçkırdı ve ona tatlı, sulu bir gülümseme verdi. "Sadece... bunaltıcıydı. Harika ama bunaltıcı. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim."

Ona böyle bir zevki ilk kez kendisinin tattırdığını bilmek, sikişinin tepki olarak kabarmasına neden oldu ama parmağını nazikçe geri çekip ağzına götürürken bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

"Çok tatlı," diye mırıldandı ve kızın gözleri

büyüdü. "Gerçekten mi?"

"Kendin gör. Aç ağzını."

İtaat etti, sonra parmağını ona uzattığında dikkatle yaladı. O güzel pembe dilin de aynı şekilde sikini yaladığını kolayca hayal edebiliyordu.

"Tatlı ama tuzlu. Senin de tadın böyle mi?"

Aleti o kadar sert atıyordu ki kendini rezil etmenin eşiğine gelmişti.

"Bu başka bir günün konusu," dedi kararlı bir şekilde.

Onu tekrar kollarına çekti, üzerine örttü, ağrıyan siki vücutlarının arasında sıkışmıştı. Kollarını kızın etrafına doladı, kız iç çekip ona sokulurken eli hafifçe sırtında aşağı yukarı hareket etti.

"Şimdi uyu, ufaklık."

Kendisi de uykuya dalarken duyduğu son ses onun memnuniyet dolu iç çekişiydi.

BÖLÜM 11

Evie uyandığında hâlâ S'kal'ın göğsüne yayılmıştı. Derin ve ritmik nefes alış veriş vücutunun altında yatıştırıcı bir titreşimdi - bu sabah farklı hisseden bir vücut. Daha duygusal, daha farkındaydı. Daha önce denenmemiş kaslarının hafif ağrısını hissederek deneysel olarak gerindi. Meme uçları adamın pürüzsüz, sıcak tenine sürtündüğünde hemen tepki verdi ve karnındaki sıcaklık aşağıya doğru kıvrıldı. Adamın aleti onun hareketi karşısında esnedi ama gözleri kapalı kaldı ve kadın merakına yenik düştü.

Biraz yana kayarak çok dikkatli bir şekilde uzandı ve adamın pantolonunu açarak ereksiyonunu serbest bıraktı. Ağzı kurudu. Onu daha önce de okşamış olmasına rağmen, o kocaman çıplak aleti görmek onu şok etmişti. Kalın şaft derin, parlak bir yeşildi, teninin geri kalanından daha koyu renkteydi ve geniş başın hemen altında onu çevreleyen bir dizi çıkıntı ve tabanın etrafında bir başka çıkıntı grubu vardı. Baştaki üç küçük açıklığın her birinde berrak bir sıvı damlası vardı.

Dudaklarını yaladı, adamın onu nasıl tattığını hatırladı. Şimdi sıra ondaydı. Başının hemen altındaki çıkıntıları kavrayarak, daha da yaklaşırken adamın sikini dikkatlice karnından uzaklaştırdı. Dili fiske vurarak dışarı çıktı, küçük damlaları topladı ve adamın tadı ağzında belirdi - baharatlı, tuzlu ve lezzetli. Dudaklarını başın olabildiğince etrafına kapadı ve dikkatlice emdi. S'kal'ın nefesi kesildiği sırada dilini daha fazla sıvı yıkadı.

Başını kaldırdı ve onun altın bakışlarıyla karşılaştı, yüzü sert ve gergindi. Başını kaldırdığında dudaklarını tekrar yaladı ve onun tadına baktı.

"Tuzlu," dedi ona. "Benim gibi, ama benim gibi değil. Hoşuma gitti."

Gözlerini adamın yüzünden ayırmadan onu tekrar yaladı ve bunu yaparken vücudunun nasıl gerildiğinin tadını çıkardı. Ona zevk vermek kendini güçlü hissetmesini sağlıyordu. Adam ona doğru uzandı ama sonra eli ona dokunmadan başının üzerinde gezindi.

"Bana ne yapacağımı söyle. Lütfen."

"Bunu yapmamalıyız," diye mırıldandı ama kalçaları ona doğru esnedi ve kadın gözlerini ona doğru devirdi.

"Neden olmasın? Sana beğendiğimi söyledim. Senin de hoşuna gittiğine eminim." Kadın onu bir kez daha nazıkçe emdi ve adamın tüm vücudu sarsıldı.

"Tabii ki hoşuma gidiyor. Ama sen çok masumsun ve ben... değilim."

Omuz silkti, bu hareket göğüslerinin adama lezzetli bir şekilde sürtünmesine neden oldu.

"Düşündüğünüz kadar masum değilim." Deneyimsizdi belki ama masumiyeti babasıyla birlikte ölmüştü. "Ne yapacağını biliyor olman hoşuma gidiyor. Bana öğretebilmen."

Son dersini hatırlayarak şaftını kavrayabildiği kadar kavradı ve dipten uca doğru sıkıca okşadı. Arada uyku pantolonu olmadan, o tetikleyici çıkıntıların arasındaki pürüzsüz ipeksi teni hissedebiliyordu ve bu hareketi hevesle tekrarladı. Adam inledi ama başını kavrayarak iri parmaklarını buklelerinin arasından geçirdi.

"Emin misin?"

"Tamamen."

"O zaman beni tekrar yala," diye emretti. "Dilini başının üzerinde döndür."

Mutlu bir şekilde itaat etti ve bunu yaparken kalçalarının ona doğru sarsılmasından zevk aldı.

"Şimdi beni ağzına al."

Mümkün olduğunca çok almaya kararlı bir şekilde ağzını açabildiği k a d a r açtı ve başının tamamını ağzına sığdırmayı başardı. Büyük ve sıcaktı, neredeyse bunaltıcıydı ama tekrar inlediğinde buna değdiğini anladı. Adamın serbest kalmasına izin verdi ve eli saçlarında sıkılaşıırken diliyle çıkıntıları izleyerek şaftından aşağı doğru yalamaya başladı.

"Şimdi o güzel küçük ağzını tekrar etrafıma koy, ama beni okşamaya devam et." Sesi, sadece onun heyecanını artıran kaba bir hırıltıydı.

Bu sefer biraz daha almayı başardı, tadı onu sarhoş etti ve açgözlülükle emdi. Kalçalarını ağzına doğru sallamaya başladı ve onu daha fazlasını almaya teşvik etti.

"Bana bak," diye emretti. "Bunu yaparken yüzünü görmek istiyorum."

İtaatkâr bir şekilde başını kaldırdı ve kendini o altın sarısı gözlerin esiri olmuş buldu. Ona bakarken gözlerindeki ifadeyi yanlış anlamak mümkün değildi - açlık, ihtiyaç ve tanımlayamadığı daha yumuşak bir şey. Vücudu ani bir uyarılma ile tepki verdi ve kalçalarını huzursuzca yatağa doğru oynattı, artan ağrıyı hafifletmek için yatağa sürttü.

"Heyecanlanıyor musun, ufaklık? Sikimin ağzında olması o güzel küçük amcığımı ıslatıyor mu ve muhtaç hale getiriyor mu?"

Ağzındaki kocaman sikin etrafında inledi, kalçalarını yatağa doğru sallarken hala açlıkla onu emiyordu.

"Durmazsan boşalacağım," diye homurdandı aniden, ama eli hâlâ kızın saçlarına dolanmıştı ve ağzına girmeye devam etti.

Şaftını kavradı, daha önce ona gösterdiği hıza uymaya çalıştı ve ağzına her girişinde dilini etrafında döndürdü, büyük vücudunun tepki olarak titremesini sevdi.

"Siktir!"

Adamın siki elinin altında nabız gibi atarken ani bir sıcak, kalın sıvı dalgası ağzını doldurdu. Hevesle yutkundu ama o kadar çoktu ki, dalgalar nihayet durmadan önce çenesinden aşağı ve göğsüne damladı. Adam onu yakalayıp vücuduna doğru çekerken hâlâ yutkunmaya çalışıyordu, adam onu öperken ağzı kadınının üzerine düşüyordu. İri elleri göğüslerini kapladı, yapışkan sıvıyı tenine sürterek meme uçlarıyla oynadı, onu derinden öperken ağrıyan tepeleri yuvarladı ve çimdikledi, dili sahiplenici bir şekilde dönüyordu.

Uyarılma daha da arttı ve vücudu daha fazlasına ihtiyaç duyarak içgüdüsel olarak hareket etti.

"Lütfen," diye soludu, tırnakları adamın omuzlarına batıyordu, "Sana ihtiyacım var..."

Hâlâ dik olan siki karnında zonkluyordu ve sonra sırtüstü yattı, koca bir eli kalçasındaydı ve onu kendine doğru kaldırdı. Aletini sıırılsıklam kıvrımlarının arasından geçirdi, girişine bastırmadan önce klitorisinin üzerinde kaydıldı.

"Benim için hazır olduğuna emin misin?" diye sordu ve kız telaşla başını salladı.

"Lütfen..."

Bir iniltiyle sikini kadının açıklığına doğru bastırdı. Heyecanına ve sikini kaplayan kayganlığa rağmen vücudu direndi. Homurdandı ve daha sert itti ve başı gözlerini yaşartan ateşli bir gerginlikle girişini ihlal ederken haykırdı.

"Siktir. Bak sikimi ne kadar güzel alıyorsun."

Vücutlarının bir araya gelişini izliyordu ama konuşurken kızın yüzüne baktı ve memnuniyetinin yerini hemen endişe aldı.

"İyi misin ufaklık?"

"E-evet," diye kekeledi, yanıktan nefes almaya çalışıyordu.

"Hayır, değilsin."

Küfretti ve çekildi. Kadının bir yanı baskının hafiflemesiyle rahatlayarak iç çekmek istedi ama diğer yanı, özellikle de adam başka bir küfürle sırt üstü yuvarlandığında, öfkeden ağlamaya hazırды.

"Bunun işe yaramayacağını biliyordum. Asla denememeliydim."

"Senin yapmanı istedim. Eminim alışmak için biraz zamana ihtiyacım vardır."

"Acıtmasa bile işe yaramaz. Bunu biliyorsun," dedi biraz sertçe, ona bakmadan.

"Neden? Çok büyük olduğunu düşündüğün için mi?"

"Benim masum küçüğüm için çok büyük, çok yaşlı ve çok alaycı."

"Sen bunların hiçbirisi değilsin," dedi şiddetle. Gözleri yine yaşardı ama bu kez hayal kırıklığından. "Senin büyüklüğün beni güvende ve korunmuş hissettiriyor. Senden büyük olduğum ve bana bir şeyler öğretebildiğin gerçeğini seviyorum. Alaycı olduğuna da hiç inanmıyorum. Beni, kardeşini ve yerleşimci kadınları önemsiyorsun ve..."

Gözyaşları ciddileşmeye başladığında son sözler bir hıçkırıktaymış gibi kayboldu. İçini çekti ve sonunda ona uzandı, saçlarını okşarken onu kollarının rahatlığına çekti. Bunu rahatlatmak için yaptığını biliyordu - ve öyleydi - ama ona bu kadar yakın olmak da tahrikini yeniden uyandırdı.

Penetrasyon girişiminden kalan hafif yanma, klitorisi sabırsızca zonklarken muhtaç bir acıya dönüştü. Gizlice ağrıyan meme uçlarını adama sürtmeye çalıştı ama adam onun kıvranışını hemen fark etti.

"Neyin var?" "Ben

hala..."

O altın gözler kızarmış yüzünü incelerken parıldadı ve gergin meme uçlarına indi.

"Heyecanlı

mısın?" "Çok."

Bir saniye sonra tekrar sırt üstü yattı ve ona umut dolu bir bakış attı.

"Tekrar deneyecek miyiz?"

"Hayır," dedi sertçe. "Ama sana zevk vereceğim."

Sözünü o kadar iyi tuttu ki, sıcak bir bez getirmeye gittiğinde kadın başını kaldırıp vücudunun aşağısından ona bakmayı bile zor başarıyordu. Adam nazik ve sert bir temizliğe konsantre olmuştu ama kadın hâlâ adamın yüzündeki arzuyu görebiliyordu.

"Tekrar denemek istiyorum."

Gözleri bir an için kıza dikildi ama sonra başını salladı. "Hayır."

"Neden olmasın?"

"Çünkü seni incitmek istemiyorum. Korkarım fiziksel olarak uyumluyuz."

Adam konuşurken bezi klitorisinin yanından silerek vücudunda yeni bir arzu ürpertisi yarattığından, adamın yanıldığından emindi. Ayrıca onu ikna etmek için sözlerinden daha fazlasının gerekeceğinden de emindi, bu yüzden konuyu kapattı, sonra onu giydirirken ve karışık buklelerini tararken sabırla bekledi. Her ikisini de yapabilecek durumdaydı ama adam onunla ilgilenmekten hoşlanıyor gibiydi ve bu ona değer verildiğini hissettiriyordu.

Birlikte bir gelecekleri olmasa bile, sahip oldukları zamanı mümkün olduğunca değerlendirmeye kararlıydı.

Tomlin birkaç dakika sonra kahvaltılarını getirmiş ve sabah her zamanki rutinine dönmüştü. Kervan, ticarete daha fazla zaman ayırabilmek için öğlene kadar kalacaktı. Kadın kahvaltısını ederken, iki erkek öğleden sonraki yolculuğu tartıştı ve kadın seçeneklerini düşündü. Onu uyumlu olduklarına ikna etmek için ne gerekiyordu?

Sue Anne'in söylediği bir şey hafızasını kurcaladı ve sözlerini bitirir bitirmez S'kal'dan kendisini yaşlı kadını ziyarete götürmesini istedi. O da

Yeterince kolay bir şekilde kabul etti ve dönene kadar orada beklemesi için sert bir talimatla onu Sue Anne'in arabasına bıraktı. Sue Anne her zamanki piposundan bir nefes çekerken gözlerini devirdi.

"O her zaman aşırı koruyucu bir tipti."

"Biliyorum." İç çekti. "Çoğu zaman umursamıyorum. Aslında hoşuma gidiyor ama..."

Keskin gözler dumanların arasından ona bakıyordu. "Ne yapmak istiyorsun da sana izin vermiyor?"

"Benim çok küçük olduğumu düşünüyor. Onun için." Yüzünün kızardığını biliyordu ama devam etti. "Daha önce büyük erkeklerden hoşlandığınla ilgili bir şey söylemiştin. Bu şekilde mi demek istedin?"

"Tanrım, çocuğum, benimle lafı dolandırmana gerek yok. Eğer büyük bir sıkı sevip sevmediğimi sormaya çalışıyorsan, evet." Evie'nin ağzı açık kalınca Sue Anne sırttı. "Aslına bakarsan hâlâ seviyorum. Sadece onları kahvaltı masasının üzerinde görmeyi umursamıyorum."

"Ama sen de benden çok büyük değilsin," diye belirtti. Sue Anne daha geniş omuzlara ve daha tıknaz bir yapıya sahip olmasına rağmen benzer boydaydılar.

"Önemli değil. Vücutlarımız esnemek için yaratılmıştır." Başka bir ayırt edici bakış. "Eğer bu konuda midesi bulandıysa, sanırım sen bakiresin?"

Yanakları yine yanıyordu ama başını salladı.

"Bu muhtemelen işi biraz zorlaştırıyor. Ne taşıdığını bilmiyorum ama acemi bir model olduğundan şüpheliyim." Sue Anne kıkırdadı. "Belki de ona daha küçük biriyle başlayacağını söylemelisin, böylece ona doğru ilerleyebilirsin."

"Ne? Hayır! Başka kimseyi istemiyorum."

"Sana izin vereceğinden şüpheliyim," dedi yaşlı kadın kuru bir sesle. "Ama bu bana bir fikir verdi. Neyin ticaretini yaptığımı biliyor musun?"

Konunun değişmesi kafasını karıştırdı ama hatırlamaya çalıştı.

"Tencere, tava, tabak, bunun gibi şeyler."

"Evet. Bir kadının evini istediği gibi düzenlemek için ihtiyaç duyduğu her şey. Bazen ihtiyacı olan başka şeyler de vardır."

"Anlamıyorum."

"Hayır, bildiğini sanmıyorum. Bekle biraz."

Sue Anne, onu eskisinden daha da şaşkın bir halde bırakarak arabasına doğru gözden kayboldu. Diğer kadın geri döndüğünde, yaklaşık iki el uzunluğunda cilalı ahşap bir kutu taşıyordu.

"İşte. Şuna bir bak."

Evie itaatkâr bir tavırla kutuyu aldı ve açtı. İçi kırmızı kadifeyle kaplıydı ve parmak genişliğinden oldukça geniş olana kadar değişen boyutlarda beş uzun fildişi çubuk içeriyordu. Neredeyse S'kal'ın siki kadar geniş, diye düşündü, sonra yanakları yanarak kutuyu kapattı.

"Bunlar..."

"Eğitim araçları mı? Evet."

"Seks için eğitim mi?"

"Emin olabilirsin." Sue Anne yine kıkırdadı. "Daha önce bir bakireye hiç set satmadım ama sanırım gayet iyi çalışırlar."

O çubuklardan birini içine soktuğunu hayal etmeye çalıştı ve başarısız oldu. S'kal'ın parmağını kullanması hoşuna gitmişti ama bu onun bir parçasıydı. Bu çok kişiliksiz görünüyordu ama eğer onu almasını mümkün kılacaksa... Başını sallamaya başladı, sonra yüzünü buruşturdu ve kutuyu geri vermeye çalıştı.

"Öneriniz için teşekkür ederim, ancak korkarım bunları satın almamın bir yolu yok."

Sue Anne küçümseyici bir el salladı.

"Bu konuda endişelenmeyin. Bir çeşit takas yapacağız. Yapamasak bile S'kal'ın gülümsediğini görmek buna değer. Sen gelmeden önce bunu pek yapmazdı." Bir kıkırdama daha. "Eğer bunlar işe yararsa, bahse girerim Cantor Limanı'ndan buraya kadar onun sırtıttığını görebilecekler."

Teklif biraz fazla sadaka gibi gelmiřti ama onu mutlu etme dűřűncesi kabul etmeye ikna etti.

"Pekâlâ. Teřekkűr ederim." Etrafına hızlıca bir gűz attı, sonra sesini alçalttı. "Sadece, umm, onları koyayım mı?"

Sue Anne içini çekti ve başını salladı.

"Önce biraz kayganlaştırıcıya ihtiyacın var. Kendini heyecanlandır," diye ekledi Evie ona şaşkın bir bakış attığında. "Bunu nasıl yapacağını biliyorsun, değil mi?"

Öyle miydi? S'kal'a dokunmak onun üzerinde kesinlikle böyle bir etki yaratmıřtı, ama onsuz? Belki onu dűřűnmek işe yarayabilirdi.

Piposunu eline alan Sue Anne dűřűnceli bir şekilde üfledi.

"Birçok çiftin bunları birlikte kullandığını biliyorsun. İkisi için de daha eğlenceli."

"Gerçekten mi? Sence bundan hoşlanır

mı?" Sue Anne güldü.

"Bunun üzerine bahse girmeye hazırım. Ama senin için geri gelir gelmez öğrenmek istemiyorsan, bunun için sana bir çanta getirsem iyi olur."

S'kal onu almak için geri döndüğűnde, kutu Sue Anne'in ona verdiėi çantanın içine göműlműřtü. Ayrıca "kılık deėiřtirmek" için bazı ek eşyalar koymakta da ısrar etmiřti. S'kal, Sue Anne'e teřekkűr etti ama ona çadırlarına kadar eşlik ederken, çantada gerçekte ne olduğunu bilseydi ne diyeceğini merak etmekten kendini alamadı.

BÖLÜM 12

"T "Bunlar tuzak için seçtiğim adamlar," dedi Tomlin S'kal'a veri defterini uzatırken.

Dalgınca başını salladı ama Jackson'ı düşünmüyordu. Çadırındaki inanılmaz derecede cazip kadını düşünüyordu. Sabahki olaylar onu aralarındaki geleceğin anlamsızlığı konusunda ikna etmeliydi ama sadece böyle bir geleceğe duyduğu özlemi artırmıştı. Zihni, onun daracık küçük amcığının -çok dar, diye hatırlattı kendine- kısmen içinde olduğu o birkaç acı verici anı tekrar tekrar canlandırmakla kalmıyor, onu korumasız bırakma düşüncesi her geçen gün daha da dehşet verici hale geliyordu.

"Hepsi de ağzı sıkı olmayı bilen tecrübeli erkekler," diye devam etti Tomlin, sonra cevap vermeyince küçük bir öksürük koyuverdi. "Belki de bunu başka bir zaman tartışmak istersiniz?"

"Hayır, hazırlıklı olmalıyız. Bu öğleden sonra iyi zaman geçirdik - üç günden daha kısa bir sürede otlaklara ulaşmalıyız. Seçimlerinize katılıyorum. Bu konuyu onlardan herhangi birine açtınız mı?"

"Önce sizinle konuşmadan böyle bir şey yapmam lordum."

İlk tepki onu güldürdü.

"Yalancı. Ne kadar aksini iddia edersen et, ne zaman en iyisini düşünürsen onu yapacağını biliyorum."

Tomlin'in omzunun en ufak bir hareketi, başka bir adamın bağırarak onaylamasına neden olabilirdi.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu aniden. "Neden bana eşlik ediyor ve sadık asistan rolünü oynuyorsun?"

"Sizi temin ederim ki oyun oynamıyorum."

Diğer adamın yüzünde incinmiş olabilecek hafif bir ifade belirdi ve S'kal ona özür dileyen bir bakış attı.

"Özür dilerim; bunu kötü ifade ettim. Siz mükemmel bir asistansınız ve kendinizi benim çıkarlarıma adadığınızı biliyorum. Sadece nedeninden emin değilim."

"Hayatımı kurtarmış olman yeterli bir sebep değil mi?"

"Dövüşü daha hızlı bir sonuca ulaştırmış olsam bile bunun doğru olduğuna tam olarak ikna olmadım. Ama doğru olsa bile, sen bu borcu çoktan ödedin."

Başka bir sonsuz küçük omuz silkme.

"Bu hayat bana uygun. Seyahat etmekten hoşlanıyorum, lojistik sorunları çözmekten hoşlanıyorum ve... senin arkadaşlığından hoşlanıyorum. Gerçi son zamanlarda bu daha az oldu," diye ekledi Tomlin kuru bir sesle.

İç çekti.

"Dikkat dağıtıcı bir yolculuk oldu ama yakında bitecek." Çok yakında.

Tomlin bir an için düşünceli bir tavırla ona baktı.

"Bayan Evie ne yapmayı planlıyor?"

"Cantor Limanı'na dönmek istemediği gerçeği dışında bu konuyu pek konuşmadık." Adam birlikte geçirdikleri zamanın sonunu tartışmak istememişti ve kadın da aynı derecede isteksiz görünüyordu.

"Bunu tek başına yapmakta zorlanabilir."

"Bunu biliyorum," diye tersledi. "Ama başka ne seçeneğim var ki? O yeniden şehre dönemez ve ben dönmek zorundayım. Ve bu bir faktör olmasaydı bile, iyi ve masum bir genç oğlanla birlikte olması daha iyi olurdu."

Tomlin kaşlarını kaldıracak kadar ileri gitti.

"Aynı fikirde değilim lordum. Bence Bayan Evie'nin başını belaya sokmasını engelleyecek, onu koruyacak ve ona bakacak kadar güçlü birine ihtiyacı var, denenmemiş bir gence değil."

İçindeki umut parıltısını tamamen bastıramadı. Kesinlikle onu kollayacak birine ihtiyacı vardı. Ve eğer fiziksel aktivitelerinde... sınırlamalar varsa, birlikte geçirdikleri zaman zaten yaşadığı diğer tüm karşılaşmalardan çok daha tatmin ediciydi. Bunların hiçbirisi mesleğiyle ilgili sorunu ortadan kaldırmıyordu ama belki de alternatifler aramaya başlamanın zamanı gelmişti...

Birdenbire ona dönmek için sabırsızlanan adam başını salladı ve ayağa kalktı. "Belki de haklısın. Buna yarın devam edelim mi?"

"Elbette lordum."

Tomlin ayağa kalkarak her zamanki nezaketiyle ona kapıya kadar eşlik etti. İçinde taşıdığı çok sayıda eşyaya rağmen son derece düzenli ve kişilikten tamamen yoksun olan arabasında buluşmuşlardı. Bunun bir seyahat ofisinden başka bir şey olduğunun tek göstergesi, zarıfçe çizilmiş bir çiçeğin çerçeveli küçük bir taslağıydı. Diğer adamın bunu neden taşıdığını ilk kez merak etmiyordu ama sormamaya uzun zaman önce karar vermişti.

İyi geceler dileyip çadırına döndü ve dışarıda nöbetçi bıraktığı nöbetçiyi gönderdi. Gece lambası dışında çadırın çoktan karanlık olduğunu görünce biraz şaşırdı. Neden bu kadar erken yatmıştı? Kendini iyi hissetmiyor muydu? Hızlı adımlarla yatağa doğru yürüdü ve kadın hemen örtüleri karıştırarak yüzünü ondan çevirdi.

"Neyin var ufaklık? Hasta mısın?"

Onun yanındaki yatağa oturdu ve yüzünü nazikçe kendisine doğru çevirdi. Yüzü kızarmış ve nemliydi ve gözyaşları yüzünde parlıyordu.

uzun kirpiklerinin ucunda.

"Ağrın var mı? Neren ağrıyor?"

Onu daha iyi görebilmek için yorganı aşağı çekmeye başladı ama kadın yorganı çenesine doğru tuttu.

"Kes şunu," dedi sertçe. "Sorunun ne olduğunu bilmezsem nasıl yardım edebilirim?"

Genellikle geceliğini ya da gömleklerinden birini giyip uyumasına rağmen, çıplak vücudunu ortaya çıkarmak için yorganı çekti. Aleti bu cezbedici görüntüye hemen tepki verdi ama kendini herhangi bir yaralanma belirtisi bulmaya odaklanmaya zorladı. Tüm vücudu kızarmıştı ve karnına nazikçe elini koyduğunda, avucunun altı nemliydi.

"Sorun mideniz mi? Seni rahatsız eden bir şey mi yedin?"

Dudağını ısırды ve başını salladı. "Sorun bu değil."

"O zaman bana nerenin acıdığını söyle."

"Aşağıda," diye bağırdı ve bacaklarını ayırarak küçük girişine kısmen sokulmuş ince beyaz bir çubuğu ortaya çıkardı. Kadının saçlarını açmasına rağmen, bu erotik manzara karşısında şaftı o kadar hızlı sertleşti ki, başının döndüğünü hissetti.

"Uyumlu olduğumuzu ve seni almak için esneyebileceğimi kanıtlamak istedim ama ilkini bile koyamıyorum ve bu acıtıyor" diye feryat etti.

Çubuk onun parmağı kadar bile değildi ve kız bunu yeterince iyi karşılamıştı. Neden bu kadar çok sorun yaşıyordu? Parmağını nazikçe yanına yerleştirdi ve sorunu hemen keşfetti.

"Acıyor çünkü ıslak değilsin, tahrik olmamışsın."

"Seni düşünmeyi denedim ama aynı şey değildi, sen burada değildin ve sadece soğuk ve yalnızdım."

Gözlerinde daha fazla yaş parladı ve ona gülümsedi, uyarılması için ona ihtiyaç duymasından duyduğu memnuniyeti tamamen gizleyemedi. Başparmağını ıslak yanağında gezdirdi ve o güzel dudaklara hızlı bir öpücük bıraktı.

"Sana yardım etmemi ister misin, küçüğüm?"

"Edebilir misin?" diye sordu hevesle.

"Tabii ki. Bu küçük tatlı bedenin neye ihtiyacı olduğunu çok iyi biliyorum."

Onu tekrar öptü, çabucak değil, yalvarışını ağzının içine çekene kadar bekledi. Sonra göğsünü avuçladı, elini tekrar bacaklarının arasına kaydırmadan önce meme ucunu sertleşip şişene kadar okşadı. Bu kez onun narin kıvrımları arasında tatlı bir kayganlık buldu ve zaferle gülümsedi.

"Bu daha iyi."

"Çok daha iyi," diye kabul etti.

Utangaç gülümsemesi yüzünü aydınlattı ve adam başını eğerek yavaş, derin bir öpücükle ağzını yakaladı. Aynı anda küçük çubuğu yavaşça vücudundan çekti, sonra nazikçe tekrar içeri kaydırды, uyarılmışlığı boyunca kolayca kayıyordu.

"Bana dokunduğunda neden bu kadar iyi hissediyorum, sanki tüm vücudum sıvıya dönüşüyor," diye fısıldadı adam yavaşça içeri ve dışarı okşarken.

Çünkü sen benim için yaratılmışsın.

"Çünkü neye ihtiyacın olduğunu biliyorum," dedi onun yerine.

Vücudundan aşağı doğru öpmeye başladı, aşağı doğru yoluna devam etmeden önce her bir sert küçük tomurcuğun tadına bakmak için göğüslerinde durakladı. Dilini klitorisinin üzerinde kaydırдыğında tüm vücudu sarsıldı ve keskin nefes alışını duydu.

"Çok tatlı," diye mırıldandı onu yavaşça yalarken, vuruşlarının hızını kademeli olarak artırırken uyarılmasının zengin lezzetinin tadını çıkardı.

Çubuk o kadar kolay hareket ediyordu ki, parmağını üzerine koydu ve her ikisini de kadının içine itti. Kısa bir direniş oldu ama aynı anda şişmiş klitorisini emdi. Kadın haykırdı ve adamın ağzına doğru eğildi, parmağını ve çubuğu içeri soktu ve doruğa ulaştığında hemen onların etrafında sarsıldı.

Aleti acıyla zonkluyordu ama gözleri açıldığında kızarmış yüzüne gülümsedi.

"Daha iyi mi?"

"Çok daha iyi."

Adam çubuğu ve parmağını çekip çıkardığında ve parlayan oyuncacı incelediğinde titredi.

"Bu da nereden çıktı?"

"Ummm." Dudağını ısırdı ve başka tarafa baktı. "Ben sadece sana uyumlu olabileceğimizi göstermeye çalışıyordum."

İnce çubuğa kaşlarını çatarak baktı. Aleti belirgin bir şekilde büyümüştü. Bunun yardımını olacağını nasıl düşündü? Tabii...

"İlkini daha önce söylemiştin. Başka var mı?"

Başını sallayıp yastığın altından cilalı ahşap bir kutuya uzanırken yanakları pembeleşti.

"Dört tane daha var."

Kapağı açıp bütün bir çubuk setiyle karşılaştığında siki tekrar titredi. Kadının artan kalınlıklar etrafında gerildiğini görme düşüncesi ne kadar hoşuna gitse de, bir dizi seks oyuncacığını nereden bulmuştu?

"Bunlar nereden geldi?" Tekrar

uzaklara baktı.

"Sue Anne ile konuşuyordum..."

Bir iniltiyi bastırdı. Bunu bilmeliydi.

"Gerçekten öyle miydin? Sue Anne ne dedi?"

"Sadece esnemeye ihtiyacım olduğunu söyledi. Sana sürpriz yapacaktım ama sensiz işe yaramayacağını fark edemedim."

Cevap bu muydu? Aleti coşkulu bir şekilde onayladı ve tam olarak ikna olmasa da, deneme düşüncesi karşı konulamayacak kadar cazipti.

"Bence mükemmel bir fikir ve haklısın, yeterince tahrik olmadın," diye ciddiyetle kabul etti kaygan oyuncağı göğsünün üzerinde gezdirip meme uçlarının etrafında dolaştırırken. Kadın tekrar titredi. "Tekrar denemek ister misin? Tabii ki benim yardımımıla."

"Evet, lütfen."

Adam ikinci çubuğu eline aldığı anda güzel pembe ağzı memnun bir gülümsemeyle kıvrıldı.

BÖLÜM 13

O çüncü günün sabahında S'kal sessizce yataktan çıktı ve Evie'nin yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi. O kadar yorgundu ki kıpırdamadı bile ve bir tutam suçluluk duygusu S'kal'ın memnuniyetine karıştı.

fraksiyon. Her gece çubuklarla çalışmışlardı ve dün gece en büyüğünü denemek için ısrar etmişti.

Büyüklüğü bir meydan okumaydı ve onu ağzıyla ve parmaklarıyla çalıştırmak için uzun zaman harcadı, vücudu nihayet büyük oyuncacı kabul edecek kadar rahatlamadan önce onu üç kez doruğa çıkardı. Kalın beyaz çubuğu kızarmış transa girip çıkarken okşarken, yumuşak, feryat figan bir çığlıkla patlayana kadar klitorisine dikkatini verdi. Adam onu yavaşça kemiksiz bir memnuniyet durumuna geri yerleştirirken, kadın uzun süre titremeye devam etti.

Hatırladıkça siki yeniden zonklamaya başladı ve hızlıca sıkıldı. Eğer tuzak olmasaydı - ve onun biraz kendine gelmesine izin verme arzusu - şimdi onun için hazır olup olmadığını görmeden önce onu öpücüklerle uyandırırdı. Ne de olsa oyuncaktan o kadar da büyük değildi.

Daha sonra, kendi kendine söz verdi ve çadırdan dışarı çıktı.

Diğer erkek ona katıldığında, "Günaydın Tomlin," dedi. "Günaydın lordum."

"Av için her şey hazır mı?" "Av mı? Ne avı?"

Jackson onlara katılmak için acele etti, kırmızı yüzü hevesliydi.

"Çayırılarda yabani sığırların olduğuna dair bir söylenti duymuştuk ve görünüşe göre bu söylentiler doğruymuş," dedi sakince. "Bir av planlıyoruz ama endişelenmeyin, uzun sürmeyecek, dolayısıyla programın gerisinde kalmayacağız."

"O konuda endişelenmiyorum." Jackson ona hızlı ve şüpheli bir bakış attı. "Ama eminim fazladan birkaç adam işinize yarayabilir. Ben ve arkadaşlarım iyi nişancılarız."

"Lord S'kal'ın yeterince adamı var," dedi Tomlin sert bir sesle ve Jackson ona hiddetle kaşlarını çatı.

"Bu kervandaki herkes kadar iyiyiz. Bizi avdan uzak tutamazsınız."

Şüphelendikleri gibi, diğer adam yemi hevesle yuttu.

İsteksiz görünmek için elinden geleni yaparak, "Yeterince adamım var ama sanırım birkaç tane daha olsa fena olmaz," dedi. "Otuz dakika içinde hazır olabilir misiniz?"

"Emin olabilirsiniz." O çiçekli yüzü geniş bir gülümseme kapladı. "Belki yirmi bile."

Tomlin onaylamayarak, "Otuz da olur," dedi. "Ama madem ısrar ediyorsun, o zaman kervanın başında buluşalım."

"Orada olacağız."

Jackson aceleyle uzaklaştı ve Tomlin sonunda küçük bir gülümsemeye izin verdi.

"Yemi yuttu."

"Şimdi tek yapmamız gereken tuzağı ortaya çıkarmak."

Birbirlerine acımasızca baktılar ve hazırlanmaya başladılar. Tüm adamlar toplandığında, onları üç küçük gruba ayırdılar, ikisi

teorik sığırları bekleyen üçüncü gruba doğru sürmeyi amaçlıyordu. Planlandığı gibi, Jackson ve adamlarının her biri ayrı gruplar halindeydi. S'kal, Jackson'ın bundan hoşlanmadığını söyleyebilirdi ama aynı zamanda bela beklemeyecek kadar da ukalaydı.

Sabaha doğru atlarını sürdüler. Güneş hâlâ alçaktı ve günün ilerleyen saatlerinde cehenneme dönüşmek yerine hoş bir şekilde sıcaktı. Tatlı otlar havayı kokluyor ve tepelere minik kır çiçekleri serpiştiriliyordu. Evie'nin bundan hoşlanacağını düşündü, sonra da onunla ilgili düşünceleri uzaklaştırmak için elinden geleni yaptı. Eğer dikkati dağılırsa birileri zarar görebilirdi.

Plan yeterince basitti - gruplar ayrıldıktan ve diğerlerinin duyma mesafesinden uzaklaştıktan sonra, gruplarındaki kölecinin etrafını saracaklar ve onu teslim olmaya zorlayacaklardı. Şansları yaver giderse bu iş hızlı, etkili ve acısız olacaktı.

Şans yanlarında değildi.

Adamlarından biri aniden, "Orada," diye seslendi.

Hay sikeyim. Küçük bir gerçek sığır sürüsü güneydeki bir sırttan geçiyordu. Gerçek bir hayvanla karşılaşmayı beklemiyorlardı. Jackson'ın adamlarından biri heyecanlı bir çığlık attı ve sığırların gittiği yöne doğru koşmaya başladı. Grubundaki diğer adamlar ona bakınca başını salladı ve takip etmelerini işaret etti. Köle tacirlerini izole ettikleri sürece plan hâlâ işe yarayabilirdi.

"Doğuya doğru gidin," diye emretti ikinci adamla birlikte gruba. "Kaçmaya çalışırlarsa onları durdurabileceğinizden emin olun. Geri kalanınız benimle gelsin. Batıya doğru döneceğiz."

Kabul ettiler ve o karşı tarafa doğru giderken bir yöne doğru yola koyuldular. Jackson onun grubundaydı ve yanında ilerlerken bir protesto mırıldanıyordu.

"Öldürmek istiyorum, peşlerinden gitmek değil."

"Yaklaşmak için çok zamanımız var," diye güvence verdi ama tam konuşmasını bitirdiği sırada iki el silah sesi duydu.

Hay sikeyim. Şimdi ne olmuştu? Jackson küfretti ve hemen silah seslerinin geldiği yöne doğru ilerledi. Onu takip etmek için döndü, adamlarının geri kalanı da arkasından geliyordu.

Jackson'a yetiştiğinde, diğer adam arkadaşlarından birinin yanında diz çökmüştü, yüzü öfkeliydi. Grubun diğer üyeleri onun arkasında duruyordu, yüzleri ifadesizdi.

"Ne oldu?"

Tomlin soğukkanlılıkla, "Silah sesleri atı ürküttü," dedi. "Şaha kalktı ve onu fırlattı. Yere düştüğünde boynu kırıldı."

Jackson ölü adama ters ters bakarak, "Lanet olası aptal," diye çıkıştı.

Asistanı, "Atlarla pek deneyimi yok gibi görünüyordu," diye ekledi ve Jackson isteksizce başını salladı.

Jackson artık tecrit edildiğinden, başka bir şey ters gitmeden onu tutuklamaya karar verdi. Tomlin'e işaret verdi ve üçüncü bir silah sesi duyulduğunda yerlerine geçiyorlardı.

Hay sikeyim. Ne haltlar dönüyordu burada? Jackson da bundan hoşlanmamıştı, hepsine şüpheyle bakarken eli silahının kabzasına gitti. S'kal'ın en son isteyeceği şey bir çatışmaydı, bu yüzden silah seslerinin geldiği yöne döndü.

"Yardıma ihtiyaçları olup olmadığına baksak iyi olur. Onun için daha sonra geri gelebiliriz."

Jackson homurdandı ama atına yeniden bindi ve tekrar yola koyuldular. Bir sonraki tepeyi aştıklarında bir karmaşa manzarasıyla karşılaştılar. Öküzlerden biri yere düşmüştü ve adamlarından birkaçı onun yanına diz çökmüştü ama leşin yanında yerde duran bir şeye odaklanmışlardı.

İçinden bir ses nedenini bildiğini söylüyordu ve gruba doğru ilerlerken nefesinin altından küfretti. Diğerlerine ulaştıklarında Jackson da mırıldanıyordu.

"Ne oluyor lan?"

Atından inip adamlara katıldı ve baygın adamın Jackson'ın diğer arkadaşı olduğunu fark etti. Hâlâ nefes alıyordu ama

karnında açılmış bir yaradan ağır kan akıyordu. Adamlarından birinin yaraya bastırıldığı bez çoktan kanla ıslanmıştı. Parmaklarını adamın boğazına bastırdı ve nabzının zayıf ve güçsüz olduğunu gördü.

"Bizi beklemek istemedi ve sürüye doğru saldırdı," dedi bezi tutan adam acımasızca. "Bu öldü ama sürünün geri kalanını panikletti. Herkesi bir araya getirdiğimizde çoktan öküze ulaşmıştı. Sanırım öldüğünü sandı ama boynuzlarından biriyle onu yakalayacak kadar canlıydı. Onlara ulaştığımızda onu yere bırakmak zorunda kaldık."

Lanet olsun. Avın bu şekilde bitmesini planlamamıştı.

"Onu karavana geri götürmeliyiz."

Pek işe yarayacağını düşünmüyordu - bağırsak yaraları en iyi zamanlarda bile yeterince zordu ve tıbbi malzemeleri son derece sınırlıydı - ama onu burada kan kaybından ölmeye terk edemezdi. Tomlin onu kenara çektiğinde yaralı adamı taşımak için bir koşum takımı hazırlıyorlardı, yüzü alışılmadık derecede asıktı.

"Bir sorunumuz var lordum. Jackson gitmiş. Korkarım yaralı adamla ilgilenirken dikkatimin dağılmasına izin verdim ve biz onunla ilgilenirken kaçmış olmalı."

Piç kurusu. Arkadaşına sadakat g ö s t e r m e y e c e ğ i n i bilmeliydi.

"Sizce o şüpheli mi yoksa sadece duygusuz mu?"

"İki yoldaşı da ölmüş ya da ölmek üzereyken mi? Her ikisi için de mantıklı açıklamalar olsa da, ben onun yerinde olsaydım bu riski göze almazdım. Kayıplarını azaltmaya karar vermiş olabilir, ama eğer değilse..."

"Kadınlar için kampa geri dönerdi. Siktir."

Çoktan atına doğru yola çıkmıştı, Tomlin de hemen arkasındaydı. Evie'ye onlara bir şey olmasına izin vermeyeceğine dair söz vermişti. Adamlarına hızlıca bir açıklama yaptıktan sonra Tomlin'le birlikte atlarına binip kampa doğru koşmaya başladılar.

Oraya vardıklarında tüccarların çoğunu günlük yolculuk için hazırlanırken buldular ve ilk bakışta hiçbir sorun görünmüyordu. Sonra Bayan Smith'in kullandığı arabanın kayıp olduğunu fark etti, ancak diğer yerleşimcilerin arabaları hâlâ yerindeydi.

"Jackson onu uyarmış olmalı," diye homurdandı. "Arabanın peşinden gitmemiz gerekecek."

Attan inip izleri kontrol ederken Tomlin, "Ona eşlik etmemiş olabilir," diye uyardı.

Zemin çoğu kanıtı gizleyecek kadar kuruydu ama arabanın yoldan belli bir açıyla uzaklaştığı anlaşılıyordu. Yeniden ata binmeye başladı, sonra Evie'ye neler olduğunu anlatıp anlatmama konusunda tereddüt etti. Şansı yaver giderse arabaya yetişmesi uzun sürmeyecekti ve o dönene kadar beklemeye karar verdi. Sue Anne ona bağırdığında eli eyerin üzerindeydi.

Döndüğünde onu ormandan çıkmış, kolunu Alvin'e dolamış, çocuğun yüzünden kanlar akarken buldu. Alvin'i Evie'ye bakması için bırakmıştı ve onları karşılamak için ilerlerken kalbi çarpmaya başladı.

"Evie nerede?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye fısıldadı çocuk. "Kızla konuşurken..."

Sue Anne, Alvin sallanırken bir küfür mırıldandı ve ona sert bir bakış atmadan önce omuzlarındaki tutuşunu sıkılaştırdı.

"Onu görmedim."

Tomlin başını sallayarak onlara katıldı.

"Bayan Evie çadırınızda değil."

Jackson onu da kaçırmış olabilir miydi? Öfke onu ele geçirirken yumruklarını sıktı. Eğer o piç onun saçının bir teline bile zarar vermiş olsaydı...

"O arabayı bulmalıyız. Şimdi."

"Dereye doğru giderken gittiğini gördüm ama fazla önemsemedim." Sue Anne kaşlarını çattı. "Hover vagonlardan biri de gitti. Patikadan geri döndü."

Hay sikeyim. Bu, her iki araçta da olabileceği anlamına geliyordu, ancak Jackson onu almış olsaydı S'kal daha hızlı olan aracı seçeceğinden şüpheleniyordu.

"Ben peşinden gideceğim. Tomlin, şu arabayı bul." Tomlin başını salladı, çoktan ata binmeye hazırlanıyordu.

"Evet, lordum. Onu kampa geri getirir getirmez size katılacağım."

"Alvin'e göz kulak ol," diye emretti Sue Anne'e dizginlerini tutarken.

"Getireceğim. Sen sadece kızımızı sağ salim geri getir." "Getireceğim."

Atını yola doğru mahmuzlarken başka bir olasılığı düşünmeyi reddetti ve çok geç kalmamış olmak için dua etti.

BÖLÜM 14

Evie, hover vagonun sürücü koltuğunun arkasında birbirlerine sokulurlarken Alicia'nın elini sıktı. Jackson, Alicia'ya çenesini kapamasını emrederek onları oraya itmişti.

itiraz etmeye çalıştı. Ona meydan okumaması gerektiğini bilecek kadar çok erkek görmüştü ve Alicia'nın hıçkırıklarını susturmak için de elinden geleni yapmıştı.

S'kal bu durumdan hiç memnun olmayacak, diye düşündü huzursuzca, her ne kadar onun sert yüzünün kaşlarını çatarak kendisine baktığını görmekten başka bir şey istemese de. Ve gerçekten yanlış bir şey yaptığını düşünmüyordu.

- şansı tükenmişti.

O sabah tek başına uyanır uyanmaz avı hatırlamış ve hemen endişelenmeye başlamıştı. Yataktan çıktı - önceki geceki olaylardan sonra biraz sert hareket ediyordu. Ama başarmıştı; en büyük çubuğu almıştı. S'kal'ın kendisi için bıraktığı elbiseyi hâlâ şiş ve hassas olan meme uçlarının üzerinden aşağıya doğru çekerken omurgasından aşağıya doğru küçük bir ürperti geçti.

Bu gece içine giren soğuk, pürüzsüz bir çubuk değil, S'kal'ın sıcak, çıkıntılı siki olacaktı. Bu düşünce heyecan verici olduğu kadar bunaltıcıydı da ama S'kal'ın bunu mükemmel hale getireceğini biliyordu. Ve belki de bu engeli aştıktan sonra geleceklerini tartışabilirlerdi. Artık onsuz bir hayat düşünemiyordu, bu Cantor Limanı'na dönmek anlamına gelse bile. Belki de bir süre vagonda saklanabilirdi.

Şehirdeydiler. Elbette siyahlı adam onu orada aramayı düşünmezdi. Ya da belki de o zamana kadar onu aramayacaktı.

Alvin ona katılmayı teklif ettiğinde S'kal'la birlikte kalma ihtimaline hâlâ gülümsüyordu. Ona bir kahvaltı tepsisi getirmişti ama yemek yiyemeyecek kadar gergin ve heyecanlıydı.

"Avcılar iyi kurtuldu mu?" diye olabildiğince rahat bir şekilde sordu, onun ne kadar bildiğinden emin değildi.

"Evet." Ona sıırıttı. "Jackson ve adamlarının ne olacağı hakkında hiçbir fikri yok."

Onun kendine olan güveni korkularının bir kısmını hafifletmeye yardımcı oldu ve bir parça kızarmış ekmek kemirdi.

"Sence ne kadar süre yok olacaklar?"

"Bir süre için sanırım. Meşru görünmesi için kamptan yeterince uzaklaşmaları gerekiyor."

"Bu durumda, hazır ortalık temizken gidip Alicia'yı görmek isterim."

Şimdiye kadar yapabildiği tek şey diğer kıza güven verici bir baş selamı vermek ve yardımın gelmekte olduğunu anlamasını ummaktı.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Sen de gelebilirsin," dedi hemen. "Bayan Smith'in arabasının arkasına dolanacağız ve orada yalnız olup olmadığına bakacağız. Eğer orada değilse, dereye gidiyormuş gibi yaparız." Her zamanki gibi bir su kaynağının yakınında kamp kurmuşlardı ama bu su kaynağı yıkanmak için çok küçüktü. "Onun iyi olduğundan emin olmak istemiyor musun?" diye ekledi ikna edici bir şekilde.

Alvin'in ne zaman güzel bir kız görse kıpkırmızı kesildiği gözünden kaçmamıştı - tıpkı şimdi yavaşça başını sallarken yaptığı gibi.

"Sanırım bu iyi olur. Ama eğer yalnız değilse, ona bakma bile."

"Yapmayacağım." Kahvaltısının geri kalanını bir kenara itti ve ayağa fırladı. "Hazır ortalık temizken gidelim."

Bayan Smith'in arabasının arkasına doğru yönelerek, umdukları gibi rahat bir tavırla ormana doğru ilerlediler. Alicia yine kapı aralığında durmuş, umutla ormana bakıyordu ve Evie yaklaşırken rahat bir nefes aldı.

"Geleceğini umuyordum," diye fısıldadı Alicia. "Bugün bir şey mi oluyor?"

"Öyle." Sesini aynı derecede alçak tuttu. "Av sırasında."

"Tekrar özgür olacak mıyım? İstedğim kişiyle evlenmek için mi?"

Kızın gözleri Evie'nin omzunun üzerinden, birkaç adım gerisinde duran Alvin'e kaydı. Bu ilginçti. Anlaşılan Alicia da onu fark etmişti. Aralarındaki çekimi pek anlayamamıştı -S'kal'a kıyasla çocuk gibi görünüyordu- ama ikisinin de biraz mutluluğu hak ettiğini düşünüyordu.

"Özgür olacaksın," diye söz verdi, S'kal'ın başarılı olması için dua ederek. "Ve istediğin kadar kervanla birlikte kalabilirsin."

Aslında bunu konuşmamışlardı ama S'kal'ın kadınları öylece terk etmeyeceğinden emindi.

"Teşekkür ederim." Alicia ona utangaç bir gülümseme verdi. "Artık ne yapacağımı gerçekten bilmiyorum. Hâlâ şehirde yaşamak istemiyorum ama bir kocam olmadan..."

"Anlıyorum." Diğer kadının bildiğinden daha iyi. "Yeni bir hayat kurmayı düşünmek zor ama bu iş bittikten sonra kafa kafaya verip bir plan yaparız. Kulağa nasıl geliyor?"

"Mükemmel. Ve belki bir şeyler olur..." Gözleri tekrar Evie'nin arkasına kaydı ve sonra dehşetle genişledi. "Dikkat et!"

Evie tam zamanında dönerek Alvin'in yere yığıldığını gördü. Bayan Smith bir elinde ucu kana bulanmış kalın bir dalla onun başında duruyordu. Evie'ye bir adım daha yaklaşırken çocuğun bedenini görmezden geldi.

"Kaçmayı aklından bile geçirme," diye alay etti yaşlı kadın. "Şimdi neden benim arabama binmiyorsun ve burada ne yaptığın hakkında biraz sohbet etmiyoruz?"

"Alicia'yla konuşuyordum," dedi çaresizce, kaçıp kaçamayacağına karar vermeye çalışarak.

O daha denemeye fırsat bulamadan Bayan Smith kolunu acı verici bir şekilde kavradı, ardından vagonun kapısını açtı ve onu önden içeri itti.

"Ben de iyi bir konuşmayı severim. Neden beni bilgilendirmiyorsun?"

Bayan Smith'in gülümsemesi güven vermekten çok yırtıcıydı ve Alicia'nın titrediğini görebiliyordu ama yine de kadına en içten gülümsemesini verdi.

"Oh, sadece kız muhabbeti. Alicia bana söz verdiği kocası hakkında her şeyi anlatıyordu. Kulağa harika geliyor."

Diğer kadın homurdandı.

"İnsanları pek önemseydiğini sanmıyordum."

"Oh, S'kal harikaydı." Zorla kıkırdadı. "Ama bence eğer onlara doğru davranırsanız çoğu erkek öyledir."

Bayan Smith ona spekülatif bir bakış attı.

"Onlara doğru davranmanın tek bir yolu var, o da sıklerini kaldırtmak. Bu küçük masum yüz sadece bir rol mü?"

Diğer kadına en iyi geniş gözlü bakışını attı. "Neden bahsettiğinizi bilmediğime eminim."

"Evet, doğru. Her şeye rağmen işe yarayabilirsin." Bayan Smith kapının açık üstünden Alvin'in buruşmuş bedenine kaşlarını çatarak baktı. "Çocuğa yazık oldu. Zaman çizelgesini değiştirmemiz gerekebilir."

"Hangi zaman çizelgesi?"

Sesinin titremesini güçlkle engelleyebildi.

"Bunun için endişelenmeyin. Siz ikiniz orada kalın ve ben konuşurken sessiz olun-"

O daha cümlesini bitiremeden Jackson kapıda belirdi, yüzü her zamankinden daha kızarmış ve terden parlıyordu, kapının alt kilidini açıp kendini içeri itti ve üst paneli kapattı.

"Bir sorunumuz var," diye anons etti, sonra onu görünce hırladı. "Onun burada ne işi var?"

"Gözetleme."

"Bu beni şaşırtmadı. Turner ve Adams öldü. Kendi aptallıkları yüzünden ölmüş olabilirler ama işimi şansa bırakmayacağım. Ben gidiyorum. Şimdi gidiyorum. Ve bu ikisini de yanımda götüreceğim."

"Ama en değerlisi o," diye itiraz etti Bayan Smith, başparmağını Alicia'ya doğru sallayarak. "Bu tip vücuda sahip bakireleri burada bulmak zor. Oldukça iyi para eder. Diğerini henüz inceleme fırsatım olmadı ama bakire olmasa bile pek çok erkek o masum görünüşe bayılır. İkisini birden alamazsın."

Jackson elini silahına götürdü, her türlü iyi niyet gösterisi çoktan yok olmuştu.

"Yapabilirim ve yapacağım. Geri kalanını al. Sana iş kurmak için yeterli olurlar. Yerleşecek bir yer bulduğunuzda fahişeler onları eğitmenize yardımcı olabilir, ama harekete geçerseniz iyi olur."

Bayan Smith kaşlarını çatarak, "Bundan hoşlanmadım," diye mırıldandı.

"Umurumda değil. Ortaklığımız sona erdi." Onu kovdu ve Alicia ile Evie'ye döndü. "Biz gidiyoruz. İkinizden biri ses çıkarır ya da dikkat çekmeye çalışırsa, önce diğerinin kafasına bir kurşun sıkar, sonra da icabına bakarım. Anladınız mı?"

Alicia'nın titreyen elini tuttu ve başıyla onayladı.

"Anlıyoruz."

"Güzel, o zaman git."

Alicia cevap verebilecek gibi görünmüyordu, bu yüzden Evie onu ayağa kaldırdı. Jackson başını arabadan dışarı çıkardı ve onları önüne doğru çekti.

"Çekil."

Ona itaat etmekten başka bir seçenek göremiyordu. Alicia, Alvin'in cesedinin yanından geçerken kapris yaptı ama Jackson onlara ters ters bakınca Evie onu hemen yanına çekti.

Birilerinin onları fark etmesini umsa da yanlarından geçtikleri herkes ya yolculuğa hazırlanıyor ya da moladan yararlanıyordu. Vagon çemberinin hemen arkasına park edilmiş hantal hover vagonlardan birine ulaşana kadar kimse onlara sıradan bir bakış atmaktan fazlasını yapmadı.

Onlara içeri girmelerini emretti ve birkaç dakika sonra motorların uğultusunu, aracın birkaç metre havaya yükselip sessizce patikadan aşağı inmesi izledi. O zamandan beri onları görmezden geliyor, ara sıra kendi kendine mırıldanıyor ama ne dediğini anlayabileceği kadar yüksek sesle konuşmuyordu. Gözyaşları hâlâ Ali-Cia'nın yanaklarından süzülüyordu ve Ali-Cia ona yaklaşma fırsatını yakaladı.

"Alvin hâlâ hayatta," diye fısıldadı. En azından yaşadığından oldukça emindi. Cesedinin yanından geçtiklerinde hâlâ kanaması olduğunu fark etmişti ve bunun kalbinin hâlâ attığı anlamına geldiğini bilecek kadar çok yaralı insan görmüştü.

Kız ona şaşkın bir bakış attı ve bir şeyler söylemeye başladı ama Evie parmağını dudaklarının üzerine koyarak başını Jackson'a doğru salladı.

"Sadece dayan," diye ekledi, sesi daha da yumuşaktı. "S'kal bizim için gelecek."

Buna tüm kalbiyle inanıyordu. Daha önce hiç kimseye güvenememiş olsa bile, ona güvenebileceğini biliyordu - onu sevmesinin nedenlerinden biri de buydu. *Onu seviyorum*, diye tekrarladı kendi kendine, bunu fark etmesinin neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ederek. Bu bilgi içini sıcaklıkla doldurdu ve Alicia'yı sakın tutmak için ihtiyaç duyduğu gücü vermesine yardımcı oldu.

Motor teklemeye başladığında yaklaşık bir saattir yoldaydılar. Jackson küfrederek ayarlarla oynamaya devam etti ama nafile. Motorun gürültüsü sarsıntılı, tiz bir vınlamaya dönüştü ve sonunda korkunç bir kazıma sesiyle titreyerek durdu.

"Allah kahretsin. Orada kalın," diye hırladı Jackson arabadan inmeden önce onlara.

Adam kapıyı kapatır kapatmaz, kadın koltuğun üzerinden dikkatle baktı. Aracın ön tarafındaki bir paneli kırarak açtı ve siyah bir duman bulutu dışarı çıkarken tekrar küfretti. Adamın dikkati dağılmışken kaçabilirlerse...

Etrafına bakarken kalbi sıkıştı. Önlerinde ağaçlık alanlar olmasına rağmen, yolun bu bölümü ne yazık ki açıktı. Ağaçların gölgesine ulaşana kadar fark edilmeleri kolay olacaktı. Yine de başka seçenekleri olduğunu düşünmüyordu. Ondan uzaklaşmak zorundaydılar.

"Bence dikkati dağılmışken kaçmalıyız," diye fısıldadı Alicia'nın yanına eğilerek.

"Ama ya peşimizden gelirse?"

"Sen kaçmaya devam et. Ben onun peşine düşerim ve seni sonra bulurum." "Seni terk etmeyeceğim."

Bembeyaz yüzüne rağmen Alicia başını sertçe salladı.

"Beni terk etmiyor olacaksın; onun kafasını karıştırmaya yardım edeceksin. Onu atlatabileceğimi biliyorum," diye ekledi hissettiğinden daha kendinden emin bir şekilde.

Bu, bir piçten kaçmak zorunda kaldığı ilk sefer olmayacaktı. Hatta daha da kötüsü, diye düşündü, siyahlı adamdan korkunç kaçışını hatırlayarak.

"Emin misiniz?" Alicia sordu ama Evie onu ikna edemedi Jackson aracın kapısını açtı.

"Dışarı," diye tersledi. "Yürümek zorundayız. Ve eğer içinizden biri bana en ufak bir sorun çıkarırsa, pişman olursunuz." Kemerindeki demetten uzun, ışıltılı bir bıçak çıkardı. "Bir müşteri yaralı bir fahişeye o kadar para vermek istemeyebilir ama yine de onu becerir."

Alicia yine inledi ve Evie onun elini sıktı.

"Sorun çıkarmayacağız," diye söz verdi. En azından kaçmanın bir yolunu bulana kadar.

Ya da S'kal bizi bulur - umarım çok geçmeden. Bir at bir hover aracını geçemeyebilirdi ama ona ayak uydurabilirdi ve şimdi yaya olduklarına göre onlara hızla yaklaşabilirdi.

Bu iyimser düşünceye rağmen, yürüyüş herhangi bir takip izi olmadan uzadıkça uzadı. Arabada giderken çok hoş olan güneş, tozlu yolda ilerlerken rahatsız edici derecede sıcaktı. Herhangi bir esinti izi kaybolmuş gibiydi. Jackson'ın yüzü gittikçe daha da kızarıyor, sıcak zaten öfkeli olan yüzünü daha da kızartıyordu.

Yolun bir tarafında küçük bir gölet gördüklerinde, onları, yolu, Bayan Smith'i, S'kal'ı ve kafilenin geri kalanını lanetlemişti, tüm gezegeni, tanrıları ve karısı olduğundan şüphelendiği bilinmeyen bir kadını saymıyorum bile.

"İçebilirsin," diye tersledi, "ama seni görebileceğim bir yerde dur."

Başka bir plan düşünemeyecek kadar yorgun ve susamıştı ve Alicia'yı da yanına alarak sessizce itaat etti. İkisi de susuzluktan soğuk suyu yudumladılar, sonra yüzlerine ve ellerine sıçrattılar. Alicia tüm vücudunu gölete daldıracaktı ama omzunun üzerinden baktığında Jackson'ın içkisini bitirdiğini ve kıyıda beklediğini, ikisine de karnını burkacak şekilde baktığını gördü.

"Buraya gel," diye emretti.

Alicia ona kısa bir süre umutsuzca baktı ama Evie başka bir çare göremedi. Yavaşça göletten çıktılar ve Jackson'a yaklaşıırken onu dikkatle izlediler.

"İki küçük bakire, ha?" Yanıt beklemedi, uzanıp sikini müstehcen bir şekilde ovuşturdu. "Bu ziyan edilemeyecek kadar değerli bir şey, ama bana zahmetimin karşılığında bir şey vermenin zamanı geldi."

Jackson aralarında bir ileri bir geri bakarken Alicia'nın soğuk parmakları onunkilerin arasına girdi.

"Sen," diye karar verdi, Evie'yi göstererek. "Eminim S'kal sana o masum görünen ağzını nasıl kullanacağını göstermiştir."

"Yapmadı," dedi umutsuzca. "İstemiyorsun-"

Yumruğu çenesine çarparak onu yere düşürdü. Bir an için her şey karardı ama sonra Alicia çığlık attı ve gözlerini çılgınca kırıştırdı. Jackson Alicia'yı önünde diz çökmeye zorlamıştı ve başını kasıklarına doğru itiyordu.

"Beni ısıırırsan seni keserim," diye bağırdı Alicia onun tutuşuna karşı etkisiz bir mücadele verirken.

Ayağa kalktı ve kendisini ele geçirmekle tehdit eden mide bulantısı dalgasıyla savaştı. Bir şeyler yapması gerekiyordu. Soyunma zahmetine katlanmamış, sadece güdük kırmızı aletini çıkarmıştı ve bıçağı hâlâ kınında duruyordu. Belki de bıçağı ele geçirecek kadar dikkatini dağıtabilirse...

"Ben yaparım," diye soluk soluğa ayağa kalkmaya çalıştı. "Onu rahat bırak. Lütfen, ne istersen yapacağım."

Ona muzaffer bir gülümseme verdi, eli hâlâ Alicia'nın saçlarındaydı ama en azından onu daha yakına çekmeyi bırakmıştı.

"Bilmiyorum. Kavga etmeleri hoşuma gidiyor. Belki de sırayla yapmanıza izin veririm. Dizlerinizin üzerine, onun yanına."

"Lütfen bırak onu," diye yalvardı ve adamın gülümsemesi daha da genişledi. "Eğer beni yeterince memnun edersen, bunu düşüneceğim."

Başını itaatkâr bir şekilde eğerek Alicia'nın yanına diz çöktü ve bilinçli bir şekilde bıçağın olduğu tarafı seçti. Varlığının her zerresi ona dokunma düşüncesine karşı çıkıyordu ama eğer ondan kurtulmak için gereken buysa...

"Em beni," diye emretti, diğer eliyle saçlarını acıyla kavradı.

Derin, ürpertici bir nefes aldı ve öne doğru eğilmeye başladı, bunu yaparken elini kaldırdı. Ona dokunmadan hemen önce, Alicia çığlık atarken elinin üzerinden sıcak ve ıslak bir şey fışkırdı. Başını kaldırdığında S'kal başlarında duruyordu, yüzü öfkeden neredeyse tanınmaz haldeydi. Jackson'ın boğazını kesmek için kullandığı bıçağı bir kenara fırlattı.

cesedi kenara itti, sonra kızın önünde çömeldi ve onu şiddetle kollarına çekti.

Kollarını onun boynuna doladı ve gözyaşlarına boğuldu.

BÖLÜM 15

S'kal kollarını Evie'ye sımsıkı sararken ürperdi, öfkesi hâlâ bedeninde dolaşıyordu. Atını neredeyse kırılma noktasına kadar sürmüş, Evie'yi gördükten sonra daha da zorlamıştı.

kırık araç. Bu, onlara daha hızlı yaklaşabileceği anlamına gelse de, Jackson'ın yolu terk etmesinden ve onu kaçırmısından korkuyordu. Onları havuzun kenarında gördüğünde yaşadığı rahatlama, iki kadını da önünde diz çökmüş halde gördüğünde yerini dehşete bırakmıştı.

Tanrılara şükürler olsun ki küçük bedeni güvenle kollarına geri dönmüştü. Alicia'ya hızlı bir bakış atmak için kendini zorlarken bile tekrar ürperdi. Sessizce hıçkırıyordu ama yaralı gibi görünmüyordu.

"Sana zarar verdi mi?"

"Hayır, hayır. Ama Evie onu durdurmaya çalıştı ve o da o n a vurdu," diye kekeledi kız.

Az önce yatışmaya başlayan öfke kükreyerek geri geldi. "Sana vurdu mu?" diye hırladı. "Bir bakayım."

Evie hâlâ boynuna yapışmış bir halde başını sallayınca, daha sakın konuşmak için kendini zorladı.

"Bir bakayım ufaklık."

Burnunu çekti ama sonunda çenesini kaplayan morluğu görebileceği kadar geri çekildi. O piçi çok çabuk öldürmüştü.

"Çeneni oynatabilir misin?" diye sordu, sesini nazik tutmak için elinden geleni yaparak.

"Ben... Sanırım öyle," diye fısıldadı, ağzını geçici olarak açarak.

Hareketi yaparken yüzünü buruştursa da, elini rahatça hareket ettirebildi ve adam rahat bir nefes aldı. En azından piç kurusu çenesini kırmamıştı.

"Aferin kızıma. Konuşmaya çalışma."

"Geleceğini biliyordum," dedi usulca, onun emrini duymazdan gelerek, ama o iri yeşil gözlerdeki güven kalbinin küt küt atmasına neden oldu.

"Her zaman senin için geleceğim," dedi şiddetle. "Sen benimsin, Evie."

"Biliyorum." Eli yukarı uzandı ve onun yüzüne dokundu. "Ve sen de benimsin. I-"

Tam söyleyeceği şey nal sesleriyle kesildi ve ikisi de gerildi. Adam omzunun üzerinden baktı, kadını arkasına itmeye hazırlanıyordu ki Tomlin'in başka bir atın başında yaklaştığını görünce rahatladı.

Tomlin atından inerken sakince, "Lordum," dedi ama Evie'ye bakarken çenesi gerildi. "İyi misiniz?"

Titrek bir kahkaha attı ve başını salladı.

"S'kal burada olduğuna göre artık

iyiyim."

Tomlin ona baktı ve diğer adamın gözlerinde cevap niteliğinde bir öfke gördü ama o sadece başını eğdi.

"Bunu duyduğuma çok sevindim. Peki ya Bayan Alicia?"

Kız hızla, "Ben de iyiyim," dedi. "Alvin... Alvin iyi mi?"

Tomlin kuru bir sesle, "Sue Anne'in merhametine kalmış olması dışında gayet iyi," dedi ve Alicia'nın boğuk bir kıkırdamasına şaşırdı. "Dönüp kendiniz görmek ister misiniz? Sizin için bir at getirdim."

"Evet, lütfen. Bu..." Alicia ayağa fırladı, sonra Evie'ye kararsız bir bakış attı. "Sanırım Evie'nin buna benden daha çok ihtiyacı var."

"Eminim Lord S'kal onunla ilgilenecektir."

Tomlin'in gözlerindeki öfke yerini eğlenceye bırakmıştı.

"Yapacağım," diye homurdandı, o anki durumdan çok daha fazlasını kastediyordu. Tomlin'in anladığından şüphelendi çünkü S'kal devam ederken Tomlin ciddi bir şekilde başını salladı. "Birazdan sizi takip edeceğiz."

Alicia bir an daha tereddüt etti ama Evie ona gülümsedi.

"Ben iyiyim Alicia. Birazdan görüşürüz."

Kız sonunda rahatladı ve Tomlin'in onu diğer ata bindirmesine izin verdi. İkisi yola koyuldu ve Tomlin eşine döndü. Güzel, yaralı, kanlar içindeki eşine. Kızın yaralanmamış yanağını nazikçe kavradı ve yüzünü inceleyebilmek için çenesini kaldırdı.

"Söylediklerimde ciddiydim. Bu işi nasıl çözeceğimizi bilmiyorum ama önemli değil." Şüpheleri tamamen ortadan kalkmamıştı ama artık önemli değillerdi. "Sen benimsin, Evie. Seni seviyorum."

Gözleri yaşlarla parlıyordu ama gülümsemesi ıslıl ıslıldı.

"Ben de ciddiydim. Artık benden kurtulamazsın. Sen de benimsin."

Dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu ama dudakları buluşur buluşmaz, onu sahiplenmek için duyduğu ezici ihtiyaç, kovalamacanın ve dövüşün verdiği adrenaline daha da güçlendi. Ama burada değil, cesedin yanında değil. Onu kollarına alarak ayağa kaldırdı ve ceset artık görünmeyene kadar göletin etrafında ilerledi. Onu tekrar yere indirdi, başını okşayarak onu tekrar öptü.

Kız da onu coşkuyla öptü ama adamın eli göğsünü örtmek için yukarı kaldığında kız irkildi ve adamın göğsünü itti.

"Ne oldu? Sana dokundu mu?"

"Sorun o değil," dedi hızla ve elini kaldırarak kırmızı lekeyi gösterdi. "Bunun üzerimden çıkmasını istiyorum."

Bunu daha önce düşünemediği için sinirlenerek sessizce küfretti. Sonra onu tekrar kucağına aldı ve doğruca göletin içine taşıdı.

"Beni de ilk seferinde yaptığın gibi içeri mi atacaksın?" diye takıldı, sesi şimdiden her zamanki gibi çıkıyordu. O kırılgan dış görünüşünün ardında derin bir güç çekirdeği vardı.

"İkimizi de suya atmama ne dersin?" Su göğsüne kadar gelmişti ve ikisini de suyun altına soktu, yüzeye döndüklerinde kızın irkilmiş yüzüne gülümsedi. "Böyle daha mı iyi?"

"En azından adil." Adamın koluna yaslandı ve sertleşmiş küçük meme uçlarına yapışan ıslak bezi ortaya çıkardı. "İlk seferinde yaptığın gibi beni yıkayacak mısın?"

"Daha çok istediğim bir şey düşünemiyorum."

Onu daha sık sulara taşıdı, sonra elbisesini başından çekti ve onu güneş ışığında çıplak ve güzel bıraktı. Suyun altına dalmak kanın çoğunu çoktan temizlemişti ama önemli değildi. Islak elbisesini kullanarak onu ilk seferinde olduğu gibi iyice yıkadı ama bu sefer en sevdiği yerlerin üzerinde oyalandı. Zaten sert olan tepe noktalarını küçük tomurcuklar haline gelene kadar okşadı, sonra dizleri titrerken her birini ağzının sıcaklığına çekti. Bezi bırakarak parmaklarını bacaklarının arasında kullandı, yarığının uzunluğunu nazikçe okşarken heyecanından kaynaklanan kayganlığın tadını çıkardı.

"Sanırım bu sana aşık olmaya başladığım zamandı," diye mırıldandı onun omuzlarına sarılırken hülyalı bir şekilde. "Bana kendimi... el üstünde tutulduğumu hissettirdin. Daha önce hiç kimse bana böyle hissettirmemişti."

Adam dondu kaldı, eli hâlâ kadının kalçalarının arasındaydı. "Beni seviyor musun?"

"Tabii ki biliyorum, şapşal. Benim olduğumu söylediğimde ne demek istediğimi sanmıştın?" Kalbi hızla çarpan adamın şaşkın yüzüne gülümsedi. "Seni seviyorum, S'kal."

Siktir, evet. O ana kadar bu sözleri duymaya ne kadar ihtiyacı olduğunu fark etmemişti. Onu tekrar kollarına aldı, çaresizce-

dudaklarına yapıştı. Bu öpücükte nazik olan hiçbir şey yoktu. Dudakları ve diliyle onu harap ediyor, karşılık vermesini istiyordu. Kadın istekle karşılık verdi ve adam onu sudan çıkarıp yumuşak çimlerin üzerine taşıırken inledi, onu çılgınca öptü, kadın altında kıvrılırken elleri vücudunda dolaştı.

Adam meme uçlarını koparıırken haykırdı, kendini daha fazla sunmak için sırtı kamburlaştı. Adam o tatlı küçük meme uçlarını ağzına almak için eğildiğinde solgun teni çoktan kızarmıştı. Göğüsleriyle ziyafet çekerken, parmaklarını kalçalarının arasına kaydırıp ve parmağı içine daldırıp daracık küçük kanala kolayca girerken, kız hemen boğuk bir çığlıkla doğruldu.

"Daha fazla," diye talep etti ve adam itaat ederek ikinci bir parmak ekledi.

Ama yine de yeterli değildi. Islak gömleğini çekiştirdi, sonra pantolonunu karıştırarak ereksiyonunu serbest bırakmaya çalıştı. Tekrar üzerine gelmeden önce pantolonunu çıkaracak kadar uzun süre onu bırakmaya zorladı kendini. Aleti zonkluyordu, ucunda kalın prekum incileri kümelenmişti ama önemli olan oydu.

"Benim güzel Evie'm," diye homurdandı adam onun üzerine diz çöküp vücudunun ince hatlarına hayranlıkla bakarken. Şimdi daha da kızarmıştı, göğsü nefes nefese çığlıklarla inliyordu, adam amına döndüğünde başparmağı klitorisine sıkıca bastırdı, üçüncü bir parmak ekledi ve sonra yavaşça içeri ve dışarı becerdi. "Benim için hazır mısın ufaklık? Sikime hazır mısın?"

"Evet," diye feryat etti. "Evet, S'kal, lütfen."

Parmaklarını serbest bıraktı, sonra sikinin başını o güzel pembe girişe dayadı. Heyecanına rağmen, gerilmesine rağmen ve parmaklarını alış şekline rağmen, sonunda içeri girene kadar yavaşça ona doğru bastırırken vücudu hala direndi.

Lanet olsun. Dondu kaldı, zaten patlamanın eşiğindeydi. Daha önce onu nasıl sarmaladığının anısı, sıcak, ipeksi, inanılmaz derecede sıkı bir etle sarmalanmış olma gerçeğinin yanında soluk kalmıştı. Kadının yüzünü kontrol etti. Gözleri kocaman açılmıştı, nefesi hızlı hızlı kesiliyordu.

"Çok mu fazla?"

"Hayır," dedi şiddetle, bacakları adamın kalçalarını çevrelemek için yukarı kalktı. "Sakin durayım deme."

Pozisyon onu biraz daha açtı ve yavaşça daha derine kayd, vücudunun rahat sınırları kontrolünü sınırlarına kadar test etti. İlk halka seti ona girdiğinde titredi, kontrol için savaşıırken kanalı onun etrafında dalgalanıyordu.

"Çok iyi, küçüğüm. Çok mükemmel."

Ona karşı sallanırken yüzünün her tarafına küçük öpücükler kondurdu ve yavaş yavaş daha derine doğru ilerledi. Her nefes almaya başladığında, devam etmesine izin verecek kadar yumuşayana kadar şişmiş klitorisini okşadı. Her nefis, işkence dolu inç sonsuza dek sürecektir gibi görünüyordu, ama sonunda horozu tamamen o sıkı ipeksi yumrukla çevriliydi. Kendini tutma çabası yüzünden kasları kaskatı kesilmişti ama vücudunun uyum sağlamasına izin vermek için kendini hareketsiz kalmaya zorladı.

"Çok doluyum," diye fısıldadı. "Sanki tüm bedenim seninle doluymuş gibi hissediyorum."

"Sen benim için yaratılmışsın ufaklık." Kız kıpırdandı, küçük deneysel bir hareketle adamın omurgasından aşağı bir ateş şeridi gönderdi ve adam hırladı. "Sana ihtiyacım var, Evie."

"O zaman beni al," dedi, bacaklarını onun etrafında sıkarak.

Daha fazla kendini tutamadı. Katıksız bir zevk iniltisiyle onu uzun, yavaş darbelerle sikmeye başladı, daha derine daldıkça her darbeyi karşılamak için kıcını yukarı çekti. Onu teşvik ederken tırnakları omuzlarına battı, nefessiz küçük çığlıkları gittikçe daha çılgınca büyüyordu.

Elini vücutlarının arasına sokarak klitorisinin şişmiş çıkıntısını okşadı ve vücudu onun etrafında sarsılırken çığlık attı. Sert ve hızlı bir şekilde iterken tüm kontrol umutları yok oldu, doruk noktası yaklaştıkça kendini tutmaya çalışmadı.

"Seni öyle bir dolduracağım ki, benden damlayacaksın," diye homurdandı ve kadının tekrar etrafında kasıldığını hissetti.

Ona can attığı şeyi vererek içine doğru vurdu, kasları gerildikçe taşakları yukarı kalktı.

"Tanrım," diye hıçkırdı. "Lütfen, S'kal."

"Benim," diye homurdandı, doruk noktası ateşli bir telaşla onu süpürürken, kanalı, hiçbir şey kalmayana kadar her sert itme ile horozunu sağıyordu.

Adam onun yanına yığıldı, hâlâ içindeydi ve bu bağı kaybetmek istemeyerek onu üstüne çekti. İkisi de kalpleri yavaşlarken konuşmadılar, ama kadın memnun bir iç çekişle başını adamın omzuna yasladı.

"Böyle olacağını hiç düşünmemiştim," dedi uykulu bir sesle. "Bir rüya gibi. Yapışkan bir rüya."

"Bu gerçek," diye güvence verdi ona. "Aramızdaki ilişki her zaman böyle olacak."

Elini kadının sırtında gezdirdi ve onun titrediğini, sonra da irkildiğini hissetti. "Ağrın var mı?"

"Sadece birazcık. Sadece alışmam için daha fazla pratik yapmamız gerekiyor." Başını kaldırdı ve ona gülümsedi, sonra dudaklarını ısırdı. "Senden uzak kalmak istemiyorum."

Kolları otomatik olarak onun etrafında sıkılaştı.

"Ben de senden uzak kalmak istemiyorum."

"Ama Port Cantor'a geri dönmek zorundasın, değil mi? Kardeşin yüzünden mi?"

"Evet." Gökyüzüne, H'zim'in aksine takdir etmekte özgür olduğu masmavi gökyüzüne bakarken onun sırtını tekrar okşadı. "Savaş... hepimiz için zordu ama onu gerçekten çok etkiledi. Komutanlarımızdan nefret ediyordu - Temel'den değil ama başımızdakilerden, bizi cehenneme gönderenlerden. Savaş bittikten sonra bile otorite konumundaki hiç kimseye güvenmiyordu. Pervasızdı, kibirliydi ve pek çok düşman edinmişti."

Şimdi onun göğsünü okşuyor, onu rahatlatmaya çalışıyordu.

"O da benim kadar, hatta daha fazla iş değiştirdi. M¼cadele ettiğini biliyordum ama o zamanlar bile benimle konuşmazdı." *Daha çok çabalamalıydım.* "Olay olduğunda ilk ticaret yolculuğumdaydım. Döndüğümde onun bir adamı öldürmekten suçlu bulunduğunu ve hapse mahk¼m edildiğini öğrendim. Onu asla terk etmemeliydim."

"Ne olacağını bilemezsiniz."

"Hayır, ama belki bir şekilde durdurabilirdim. Bunun bir tuzak olduğunu biliyorum ama kimse beni dinlemedi, kimse ona yardım etmedi. Komutan Temel denedi ama o da benim kadar ilerleyemedi. H'zim çok fazla insanı kızdırmıştı. İşe yaramaz bir avukat bulmayı başardım, hesabımdaki tüm kredileri aldı ama hiçbir şeyi değiştirmede. H'zim iki yıl daha orada kalacak - bu da onu ziyaret etmek için Port Cantor'a geri dönmeye devam edeceğim anlamına geliyor."

K¼çük parmakları düş¼nceli bir şekilde adamın göęs¼ne dokundu.

"şehirde genellikle ne kadar kalıyorsun? Belki siz oradayken ben de vagonda saklanabilirim."

Ani bir protestoyu geri p¼sk¼rttü. Ne sakladığını öğrenmenin zamanı gelmişti. Kendisi üstte olacak şekilde onları çevirdi ve bir şekilde sikini onun içinde tutmayı başararak y¼z¼ne bakabildi.

"Neden, ufaklık? Neden kaçtın ve neden saklanman gerektiğini düşün¼yorsun?"

"Bir şey gördüm," diye fısıldadı, sanki biri dinliyormuş gibi. "Siyahlar içinde bir adamın birini öld¼rdüğ¼n¼ gördüm - ve o da beni gördü."

Tom- lin'i ilk gördüğ¼nde verdiği tepkiyi hatırladı ve başını salladı. Bu korkusunu açıklıyordu ama...

"Gerçekten seni aradığını mı düşün¼yorsun?" diye sordu nazikçe. "şimdiye kadar olanları rapor etmediğini biliyor olmalı ve bu kesinlikle Port Cantor'daki tek çöz¼lmemiř cinayet olmaz."

"Biliyorum. O zaman beni kovaladığı için hala vazgeçmiş olabileceğini kendime söyleyip duruyorum. Ayrıldığımızda kapıyı gözl¼yordu," diye ekledi. "Ama belki de bu sadece bir önlemdi."

Bu, rastgele bir cinayetten bekleyebileceğinden daha ısrarcı geldi ve kaşlarını çatı.

"Bana anlatabilir misin?"

Dudağını ısırdı ama başını salladı ve hikâyesini kesik kesik tekrarlardı. Yüzünü sakın tutmak için elinden geleni yaptı ama duydukça daha da hoşlanmadı. Başlangıçta tahmin ettiği rastgele bir şiddet eyleminden çok profesyonel bir katilin işi gibi geliyordu. Zengin bir adamın varlığı da onu endişelendiriyordu. H'zim ona bir şey öğrettiyse o da nüfuzlu bir erkeğin yanlış tarafında olmanın tehlikesini hafife almaması gerektiği.

"Cantor Limanı'na dönmüyorsun," dedi kesin bir ifadeyle. "Güvenliğini riske atmayacağım. Peşinde olduğunu düşündüğünden değil," diye ekledi yatıştırıcı bir şekilde, yüzü solduğunda.

Rahat bir nefes aldı ve ona titrek bir gülümseme verdi.

"Geri dönmemek beni de mutlu eder. Kırsalda olmayı gerçekten seviyorum ama yine de senden uzak kalmak istemiyorum."

Küçük yüzü o kadar tatlı, o kadar ciddiydi ki, onu öpmek için eğilmekten kendini alamadı. Onun tadına bakar bakmaz, aleti yeniden canlandı ve şişkin gövdesi içinde zonklamaya başladığında dudaklarına karşı nefesini tuttu.

"Tekrar yapabilir misin? Şimdiden mi?"

"Evet, aşkım. Çok ağrın yoksa?"

Kadın zaten dar olan kanalını daha da daraltarak deneysel bir şekilde sıkıldığında ürperdi.

"Oh! Bu sefer daha iyi hissediyorum. Daha dolgun."

"Ne kadar daha iyi yapabileceğimi görelim mi?" diye homurdandı.

Kıkırdadı, sonra adam kalçalarını geri çekip sert, sahiplenici bir hamleyle sikini eve sokarken inledi.

"Göster bana," diye soluk soluğa bağırdı, bacakları adamın kalçalarına dolanmıştı. Adam buna uymaktan çok mutluydu.

BÖLÜM 16

B Kampa yaklaştıklarında Evie'nin tüm vücudu ağrıyordu ama gülümsemesini de engelleyemiyordu. S'kal onu kucağında yanlamasına taşıyordu - ata binmeyi denemişti ama Vücut bunun bir seçenek olmadığını hemen belli etmişti. Onun kollarında güvenle tutulmaktan rahatsız o l d u ğ u n d a n değil.

Elbisesi güneşte büyük ölçüde kurumuştı ama yine de şişmiş meme uçlarına karşı sert hissediyordu ve tekrar çıplak olmayı dilemekten kendini alamıyordu. Kampa çıplak gitme düşüncesi onu kıkırdattı ve adam ona gülümsedi.

"Seni eğlendiren bir şey mi var ufaklık?"

"Sadece çıplak olmayı diliyordum ama sonra herkesin ne kadar şaşıracağını düşündüm."

Hırladı ve parmağıyla kızın burnuna bir fiske vurdu.

"Benden başka kimsenin yanında çıplak olmayacaksın."

Güldü ve dilini ona doğru uzattı. Altın rengi gözleri kızardı, eli kıkırda sıkılaştı.

"Tekrar cezalandırılmak ister misin ufaklık? Bu sefer zevk için mi?"

Adamın elinin acısının nasıl ısıya dönüştüğünü hatırlayınca nefesi kesildi.

"Belki," dedi temkinli bir şekilde ve adamın aletinin altında esnediğini hissetti. "O şey hiç iniyor mu?"

"Sen etrafımdayken değil, aşkım."

Kızardı, kendisiyle aşırı derecede gurur duyduğunu hissetti, sonra doğrulmaya ve onu bir öpücükle ödüllendirmeye çalıştığında yüzünü buruşturdu.

"Belki de şu şaplak atma işini beklesek daha iyi olur," dedi

hayıflanarak. "Anlaştık. Bugün senin için sadece banyo ve yatak var."

"Kervanın bugün yola çıkması gerekmiyor mu?"

"Bekleyebilir," dedi kararlılıkla. "Dinlenme gününe kimse itiraz etmez."

Kampa varmadan hemen önce yoldan ayrıldı ve meraklı gözlerden kaçınmak için arabaların arkasından dolaşarak çadırına doğru ilerledi. Atından inip onu içeri taşıdı ve sonra ona gülümsedi.

"Görünüşe göre Tomlin her zamanki gibi beni tahmin etmiş."

Çadırın ortasında bekleyen üstü kapalı büyük küveti görebilmesi için onu çevirdi. Neredeyse aynı anda Tomlin de göründü. Kapağı kaldırdı ve büyük bir çaydanlık dolusu sıcak su ilave ettikten sonra dönüp ona doğru eğildi.

"Bunun doğru sıcaklıkta olacağına inanıyorum Leydi Evie, ancak daha fazla sıcak su isterseniz lütfen bana bildirin."

"Leydi Evie?" diye sordu ve S'kal'a bakarken yüzünde belli belirsiz bir gülümseme belirdi.

"Doğru unvan bu değil mi?" S'kal

içini çekti.

"Eğer bana var olmayan bir unvanla hitap etmekte ısrar ederseniz, sanırım bu Evie'yi de kapsamalı."

"Düşündüğüm gibi. Birazdan yiyeceklerle döneceğim."

"Bir dakika bekle," dedi hızla. "Alicia nasıl?"

"Alvin için hıçkırır hıçkırır ağlıyor." Kızın hareketlerini açıkça onaylamıyordu. "O gayet iyi olduğu için buna hiç gerek yok," diye ekledi. "Sue Anne ikisini de kanatları altına aldı."

"Onu görmek istiyorum," dedi S'kal'a.

"Yıkanıp dinlenene kadar olmaz," dedi adam kararlılıkla ve kadın itiraz etmeyecek kadar yorgundu.

Tomlin gider gitmez onu ayağa kaldırdı, elbisesini başından çekti ve nazikçe küvete kaldırdı. Suyu ilk temas ettiğinde yüzünü buruşturdu ama su kısa sürede yatıştırıcı bir sıcaklığa dönüştü ve o da zevkle iç çekti. Tomlin suyun üzerinde yüzen çiçek yaprakları bile bırakmıştı, havayı tatlılıkla kokulandırıyor.

Bir tanesini kokladı, sonra başını kaldırdığında S'kal'ın gözleri parlayarak onu izlediğini gördü.

"Biliyor musun, bu çok büyük bir küvet. Eminim iki kişilik yer vardır," diye umutla önerdi.

"Beni kışkırtma ufaklık. Avda olan adamlarla görüşmem ve bazı tüccarlarla konuşarak kimsenin olanlardan aşırı endişe duymadığından emin olmam gerekiyor. Ayrıca gerçek yerleşimcilerin yanı sıra Jackson'ın yanında getirdiği diğer kadınlar için de düzenlemeler yapmam gerekecek."

"Bayan Smith'e ne olduğunu merak ediyorum."

"Şu anda erzak vagonlarından birine hapsedilmiş durumda," diye anons etti Tomlin dönerken. S'kal homurdanıp önüne geçerken ciyakladı ve suya battı. Tomlin masaya bir tepsi koyarken ikisini de görmezden geldi. "Bu deneyimden hoşlandığından şüpheliyim, ama dışı olsa bile onun rahatlığı için endişelenmeyi kendime yediremiyorum. Hepsi bu kadar mı lordum?"

"Evet. Şimdi defol git buradan."

Tomlin hiç istifini bozmadan eğildi ve transa doğru ilerledi. Neredeyse ulaşmıştı ki S'kal iç çekti.

"Bugünkü yardımlarınız için teşekkür ederim. Her zaman olduğu gibi çok değerli bir yardımda bulundunuz."

Tomlin durdu ve arkasına baktı, ağızının kenarları başka bir adamda olsa kulakları patlatacak bir sırıtışla kalktı.

"Ve her zaman olduğu gibi, başımızın üstünde yeriniz var lordum." Tomlin başıyla selam verip gitti ve kadın gülmeye başladı.

"Onu hiç rahatsız eden bir şey oldu mu?"

"Bildiğim kadarıyla hayır." S'kal tepsiye gitti ve ona bir fincan çay doldurup banyoya geri getirdi ve ona uzattı. "Sayıca az olsa ve o ara sokakta hayatı için savaşıyor olsa bile, pek de ilginç olmayan bir gladyatör müsabakası izliyor olabilirdi."

Uzun bir yudum aldı, sonra öksürdü. Tomlin çaya bir şey eklemişti, midesine kadar inen ve arkasında rahatlatıcı bir sıcaklık bırakan bir şey.

"Çayın içine bir şey koydu."

"Sanırım öyle. Sakıncası var mı?"

"Hayır. O da benimle ilgileniyormuş gibi hissettiriyor."

İç çekerek başını salladı ve ayağa kalkmaya başladı, ama kadın uzanıp onun elini tuttu.

"Beni yıkamayacak mısın?"

"Bunu bugün zaten bir kez yaptım, ufaklık."

İtirazına rağmen gözleri kızardı ve siki pantolonunun altında şişmeye başladı.

"Biliyorum ama o sadece soğuk suydı. Bu güzel, ılık ve sabunlu olacak..."

Gözlerini açarak ona en masum bakışını attı ve parmağını göğsünde gezdirdi. Adam sadece bir saniye tereddüt etti, sonra küvetin yanında diz çöktü ve sabuna uzandı. Adam sabunu kolundan aşağı okşarken kadın mutlulukla gülümsedi.

"Daha önce bunun sana değer verildiğini hissettirdiğini söylemiştin," diye mırıldandı her parmağının arasını dikkatle yıkarken, sonra boynuna geçti. "Ve hiç kimsenin sana böyle hissettirmediğini söylemiştin. Peki ya annen?"

"Belki de öyleydi, ama ben onu hatırlamıyorum. Her zaman babam ve ben vardık."

Adam sabunlu eliyle göğsüne yavaşça masaj yaparken nefesi kesildi.

"Ve seni hiç umursamadı mı?"

"Eğer beni sevip sevmediğini soruyorsanız, evet, sevdiğine eminim. Beni geride bırakmanın daha kolay olacağı zamanlarda bile beni yanında tuttu ve ne zaman parası olsa bana bir şeyler alırdı. Asla kaba ya da zalim değildi."

Diğer göğsüne geçti ve sertleşmiş küçük meme ucunu nazikçe çekiştirdi.

"Ama bir şey eksikti?"

"Kumar oynamayı beni sevdiğinden daha çok seviyordu." Gözyaşları tehdit ediyordu ama gözlerini kırpmıyordu. "Sürekli taşınyordu, ya kredisi olduğu ve daha iyi bir şey istediği için ya da hepsini kaybettiği ve gecenin bir yarısı gizlice kaçmak zorunda kaldığımız için. Güzel bir yer ya da nazik bir ev sahibi bulduğumuzda bile, bu asla uzun sürmedi."

Göğüslerini bıraktı, elini karnından aşağıya, buklelerinin kenarına doğru döndürdü. Kadın içgüdüsel olarak bacaklarını ayırdı ve adam bir parmağını kıvrımlarının arasından kaydırıp klitorisini bularak onu ödüllendirdi. Göl kenarında geçirdikleri zamandan beri hâlâ şiş ve hassastı ama ona karşı eğilmekten kendini alamadı.

"Yani çocukluğunu yalnızlık ve korkuyla mı geçirdin?"

Nefes nefese kaldı, sonra ona ters ters baktı.

"Bana soru sormanın zamanı olduğunu sanmıyorum."

"Bence mükemmel bir zaman," diye mırıldandı, kadın konuşmaya odaklanmak için mücadele ederken parmağını daire içine aldı.

"Tam olarak yalnız değildim, özellikle de o etrafımdayken."

Onun günlerce ortadan kaybolduğu zamanları düşünmemeyi tercih ediyordu. Onun eninde sonunda geri döneceğini hep biliyordu.

"Ona ne oldu?" diye sordu sessizce, küçük daireler çizmeye devam ederken.

Tereddüt etti, sonra omuz silkti.

"Çok ileri gitti, yanlış insanlara çok fazla para borçlandı. Onu öldürmek mi yoksa sadece bir ders vermek mi istediler bilmiyorum ama kalbi durdu ve öldü. O zamanki ev sahibimiz de bir kumarbazdı. Geldi ve bana anlattı." Hatırladıkları karşısında ürperdi. "Sonra nazikçe, ona 'uyum sağlamaya' istekli olduğum sürece kalmama izin vermeyi teklif etti. Ben de kaçtım."

Adam dondu kaldı ve kadın ona

ters ters baktı. "Bunu sen istedin."

"Biliyorum. Bana bir dakika ver," dedi boğuk bir sesle, sonra vuruşlarına devam etti, küçük çıkıntıya odaklandı ve yavaşça heyecanını artırdı. Kadın inledi ama adamın bir sonraki sorusuna cevap verecek kadar uzun süre düşüncelerine tutunmayı başardı.

"Nereye gittiniz? Sana yardım edecek kimse yok muydu?"

"Hayır," diye mırıldandı. "Ara sokaklarda uyudum ve çöp kutularını karıştırdım. Kıyafetlerimi rehin verdim ve bir çocuk gibi giyinmeye başladım. Sonra Fagrin'e rastladım - pazarda bir dizi çocuk çalıştırıyor. Onun için hırsızlık yapmazdım ama değerli olabilecek bir şey bulursam ona götürürdüm."

"Piç kurusu," diye homurdandı S'kal ama başını salladı.

"Hayır, o bana kendi tarzında nazik davrandı. Gözden uzak kalmama ve güvende olmama yardım etti. Ya da olabileceğim kadar güvende olmama." Söyleyeceklerinin onun hoşuna gitmeyeceğini bildiği için duraksadı. "Bana bir 'koruyucu' bulmayı teklif etti ama bence gerçekten sokaklardan uzak durmamın daha iyi olacağını düşündü. Reddettiğimde hiç zorlamadı."

İçini çekti ve başını **o n u n k i n e** doğru eğdi, ikisi de ona dokunuşunu izliyordu.

"Sanırım anlıyorum. Senin yalnız, aç ve korkmuş olduğun düşüncesinden, başka bir adamın kollarında olduğun düşüncesinden nefret ettiğimden çok daha fazla nefret ediyorum."

"Ama şimdi yalnız değilim, aç değilim, korkmuyorum ve senin kollarındayım. Eğer olan her şey beni sana getirdiyse, o zaman buna değdi."

Homurdandı ve onu öptü, dokunuşu alaycılıktan arsızlığa dönüştü, ta ki kadın ağzının içine nefes nefese kalana ve acilen eline bastırana kadar. Orgazm onu yıkadığında, çığlıklarını ağzıyla yutarken çaresizce onun omuzlarına yapıştı.

Kadın küvete yaslandığında, adam da onun kadar zor nefes alıyordu ama saçlarını kızarmış yüzünden nazıkçe uzaklaştırırken yüzü yumuşacıktı.

"Ne kadar cesur bir ufaklık. Seni seviyorum, Evie."

"Ben de seni seviyorum," dedi, sonra yorgunluk üzerine çökerken esnedi.

"Benden bıktın mı?" diye alay etti onu banyodan çıkarıp dikkatlice kuruladıktan sonra.

"Asla," diye fısıldadı, ona doğru eğildi, havluyu şişmiş kıvrımlarına hafifçe bastırıldığında bile tepki veremeyecek kadar doymuş ve uykuluydu.

Kızın kurduğundan emin olur olmaz onu yatağa taşıdı, yorganın arasına soktu ve başına bir öpücük kondurdu.

"Şimdi uyu, ufaklık."

Ona uykulu bir gülümseme verdi ve o tekrar ayağa kalkmadan önce uyudu.

BÖLÜM 17

N Evie tekrar uyandığında hava kararmıştı. Lambalar yumuşak bir ışıltıya ayarlanmıştı ve insanların alçak sesle konuştuklarını duyabiliyordu - S'kal ve Tomlin, diye fark etti.

Hâlâ yarı uykulu olmasına rağmen ona seslendi.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı S'kal. "Orada güvende olacağı konusunda haklısın ama şehre varmak çok uzun zaman alıyor."

Kız mı? Ondan mı bahsediyordu?

Tomlin sakince, "Kervan uzun zaman alıyor," dedi. "Yavaş seyahat ediyoruz ve sık sık duruyoruz. At sırtında tek başına bir adam bu mesafeyi on günde kat edebilir."

"Geri dönecek on kişi daha var."

"Doğru, ama üç ay yerine yirmi gün mü? Bu daha iyi bir alternatif gibi görünüyor." Onu göremese de Tomlin'in o küçük omuz silkmelerinden birini yaptığını biliyordu. "Ama bu sadece bir öneri."

"Kesinlikle düşünmeye değer. Evie ile konuşmam gerekecek-"

"Benimle ne hakkında konuşacaksın?" diye sordu.

Oturmaya başladı, sonra örtünün altında çıplak olduğunu hatırladı ve aceleyle battaniyeye sarıldı. Bir saniye sonra S'kal yanındaydı.

Onun yanında, midesinin mutlu bir şekilde dönmesine neden olacak şekilde ona gülümsüyordu.

"Kulak misafiri mi oluyorsun ufaklık?"

"Aynı odadayken kulak misafiri olmak zor."

Güldü ve ona uzandı, battaniyeyi sıkıca sarmadan ve onu sandalyesine taşımadan önce bir an tereddüt etti.

"Umarım iyi uyumuşsunuzdur, Leydi Evie?" Tomlin kibarca konuştu.

"Evet, muhtemelen çayın içine ne koyduysan ondan." Adamın gözlerindeki eğlence parıltısından haklı olduğunu anladı ama uzun uykudan sonra kendini çok daha iyi hissediyordu. "Peki ben uyurken ikiniz nasıl bir plan yaptınız?"

"Sana eski komutanım ve bazı ekip üyelerimin eski bir çiftlik topluluğunu yenilediklerini söylediğimi hatırlıyor musun?" Kadın başını salladı ve o da devam etti. "Son varış noktamız olan Wainwright'a yakın bir yerde bulunuyor. Tomlin buranın bir yuva kurmak için uygun bir yer olabileceğini söyledi."

Karnı sıkıştı.

"Ama sen orada olmazdın, değil mi?"

"Biz de bunu tartışıyorduk. Bu karavanı şehre geri götürmek zorundayım ama at sırtında tek başıma dönebilirim. Bir daha arabacılık işi almayacağım," dedi nazikçe. "Ama yine de birkaç ayda bir senden ayrılmak zorunda kalacağım. En azından çiftlikte olursan güvende olacağını ve korunacağını biliyorum."

Yutkundu ve gülümsemek için elinden geleni yaptı. Babasının onu terk ettiği zamandan daha kötü değildi ve en azından S'kal'ın neden gittiğini biliyor ve bunun neden önemli olduğunu anlıyordu. Ayrıca babasının da ayrılıklarına kendisinden daha fazla sevinmediğinden emindi.

"Mantıklı bir seçenek gibi görünüyor," dedi ama sesinin titrediğini duyabiliyordu.

S'kal içini çekti ve onu kendine yaklaştırdı.

"Ben de hoşlanmıyorum ama bu sonsuza kadar sürmeyecek."

İki yıl daha, demişti. Acı verici bir şekilde geleceğe uzanan iki yıl, ama tıpkı onun sokaklarda geçirdiği zaman gibi sona erecek ve sonra birlikte olacaklardı. Başını salladı ve yüzünü onun boynuna gömüp kokusunu içine çekti ve Tomlin'le birlikte taşınmanın pratik yönlerini tartışmaya başladılar.

BİR AY SONRA, BİR KEZ DAHA VAGON KOLTUĞUNDA

S'kal ama şimdi yalnızdılar. Kervandan geriye kalanlar ticaret yapmak için Wainwright'ta yeniden bir araya gelmişti ama bu sadece küçük bir gruptu. Tüccarların çoğu yolculuklarını Williamsburg'da sonlandırmış, kervan döndüğünde alınmayı bekliyorlardı. Bu yolculuğu ve S'kal'ın ne kadar süre yok olacağını düşünmek midesini ağrıtıyordu, bu yüzden bunu düşünmemeye çalıştı.

Alicia ve Alvin'e Williamsburg'da veda etmişti. Tomlin, Alvin'e yerel bir demircinin yanında çırak olarak iş bulmuştu ve şu anda Sue Anne ile aynı evi paylaşıyor olsalar da ikisi de son derece mutluydu. Alicia ona bunun yeniden bir anneye sahip olmak gibi bir şey olduğunu söylemişti ve Evie kıskançlık duygusuna engel olamamıştı.

Bayan Smith, yolculuğunun rahatsız edici sonundan sonra çok daha az kavgacı bir şekilde yerel kolluk kuvvetlerine teslim edilmişti. İki fahişe onun hapsedilmesini omuz silkerek karşılamış, ona diğerlerinden daha fazla düşkün olmamışlardı. İkisi de Williamsburg'daki eski mesleklerine devam etmekten oldukça mutlu görünüyordu. Kadın alternatif bir meslek önermeye çalıştığında içlerinden biri gülmüştü.

"Hayır. Bu hayat bana yeterince uygun, özellikle de bana ne yapacağımı söylemeye çalışan yaşlı bir sürtük olmadan. Para iyi ve erkeklerle uğraşmak yeterince kolay."

Evie bu işin peşini bırakmıştı. Biraz şaşırırsa da, diğer kadınların hiçbiri de Port Cantor'a dönmek istemiyordu. Jackson onları sahte postayla gelin siparişi programıyla kandırmıştı ama hepsinin şehri terk etme isteği vardı. İçlerinden ikisi bir araya gelip dağın ötesine giden yerleşim trenlerinden birine katılmaya karar verdi. Diğer Tomlin'in kendisine bulduğu terzilik işine mutlu bir şekilde yerleşmişti.

Tomlin her konuda olduğu gibi bu konuda da çok becerikliydi. Karavanla birlikte Wainwright'ta kalmıştı ve hem kendisinin hem de S'kal'ın onu özleyeceğinden şüpheleniyordu.

"Senden sonra Tomlin'in vagon şefliği görevini devralacağını düşünüyor musun?" diye sordu ve S'kal omuz silkti.

"Bilemiyorum. Bu işi yapabilecek kapasiteye sahip ama sorumlu olmak istemediğini söylüyor."

"O zaten yetkili değil mi?" diye alay etti ve o da güldü.

"Evet, ama bu resmi lider olmaktan farklı. O her zaman arka planda kalmayı tercih etmiştir."

"Belki bir çiftlikte yaşamayı sever?"

"Sanmıyorum-" Çenesini düşünceli bir şekilde ovuşturarak sözünü kesti. "Sadece ilgisini çekmeyeceğini düşündüm."

Dirseğiyle onu dürttü.

"O zaman belki de sadece varsaymak yerine sormalısınız."

Yol bir derenin yanından yukarı tırmanıp bir virajdan dönerek altın rengi güneş ışığıyla yıkanmış, huzurlu ve müreffeh görünen bir vadiyi ortaya çıkarırken, "Evet, hanımefendi," dedi uysalca. Büyük beyaz bir çiftlik evi, devasa kırmızı bir ahır da dahil olmak üzere ek binalarla çevriliydi ve inekler yeşil otlaklarda otliyordu.

"Çok güzel," diye fısıldadı.

"Burayı gerçekten seviyor musun? Burada mutlu olabileceğini düşünüyor musun?"

"Seninle olduğum sürece mutluyum." Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz yüzünü buruşturdu. Yaklaşan ayrılıklarından bahsetmiyordu ama bunun onu da en az kendisi kadar rahatsız ettiğini biliyordu. "Yani, burada mutlu olacağımıza eminim."

"Bundan emin olacağım," diye söz verdi, kolunu onun beline dolayarak.

Çiftlik evinin önüne gelene kadar başka bir şey söylemediler. Neredeyse S'kal kadar büyük, mavi boynuzlu bir uzaylı hemen

onları karşılamak için merdivenlerden indi, yanında tatlı bir gülümsemesi olan tumbul ve yaşlı bir kadın vardı.

"Evie, bunlar Komutan Temel ve eşi İda. Temel ve İda, bu benim Evie'm."

Büyük mavi uzaylı onu incelerken endişeyle, "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum," dedi.

"Beklediğim gibi biri değilsin."

"Tanrı aşkına." İda arkadaşına başını salladıktan sonra yanına geldi ve ona sıcak bir şekilde sarıldı. "Ona aldırış etme. Sesinin nasıl çıktığını düşünmez."

"Söylediklerimde yanlış bir şey yoktu," diye itiraz etti Temel. "Evie beklediğim gibi biri değil ama S'kal eşini bulduğu için çok mutluyum."

"Teşekkür ederim Komutan." Adam kolunu ona doladığında S'kal'ın ağzı seğirdi ve rahatlamaya başladı.

İda onları doğruca mutfağa götürdü ve akşam yemeğini hazırlamak için koşuşturmadan önce kahve ve turta ikram etti. Evie'nin yardım teklifini geri çevirdi ama S'kal ona meraklı bir bakış attı.

"Yemek yapmayı biliyor musun ufaklık?"

"Biraz, ama Tomlin kadar iyi değilim."

"Yardım istersen sana öğretmekten mutluluk duyarım," diye gönüllü oldu İda, tam o sırada kapı açıldı ve çok kirli bir genç ocuk içeri girdi.

"Anne, anne. Bessie'nin iki buzağısı oldu ve çok fazla kan ve iğrenç şeyler vardı ama Kalpar bunun olması gerektiği gibi olduğunu söyledi. Kardeşim doğduğunda da böyle mi olacak?"

"Hayır, olmayacak. Ve bir kız kardeşin olabileceğini unutma, Tommy."

ocuk yüzünü buruşturunca hepsi gülmüş ve Temel ayağa kalkmış.

"Gel oğlum. Yemekten önce seni temizleyelim."

Kimse insan olduğu belli olan bir bedene oğlum diyen uzaylıya gözünü kırpmadı ve Tommy'nin Temel'i çok sevdiği belliydi. İda'nın bebeği de insan mıydı, diye merak etti, sonra İda dönüp onu bakarken yakalayınca kızardı.

"Evet, hamileyim. Hem de benim yaşımda. Ama daha mutlu olamazdık. Temel harika bir baba."

Ani bir özlem acısı neredeyse gözlerini yaşartacaktı. S'kal da harika bir baba olabilirdi ama bu mümkün müydü? Kirpiklerinin altından gizlice ona bir göz attı ve onun da kendisine baktığını gördü.

"Sonra," dedi adam usulca ve o da kalbi küt küt atarak başını salladı.

Kapı tekrar açıldı ve başka bir uzaylı içeri girdi - parlayan gümüş gözleri ve hafif alaycı bir havası olan uzun boylu mor bir uzaylı. İda'nın yemekleriyle ilgili birkaç eleştirel yorum yaptı ama bu onu hiç rahatsız etmemiş gibi görünüyordu, sonra karşılarına oturdu ve bir kaşını kaldırdı.

"Demek erkeklerimizden biri daha insan bir dişinin kurbanı oluyor." S'kal'ın alınmasını bekliyordu ama o sadece güldü. "Ne mutlu ki öyle, Kalpar. Sen de denemelisin."

Kalpar'ın yüzü o kadar donuklaştı ki ona Tomlin'i hatırlattı ama sonra konuyu yolculuklarına çevirdi. İda akşam yemeğini masaya koymadan önce onlara beş kişı daha katılmıştı: Evie'nin yaşlarında güzel bir karısı ve sevimli bir bebeği olan büyüleyici, altın yeleli bir uzaylı ve sessiz, hoş bir karısı olan kırmızı tenli, şeytani görünümlü bir uzaylı. Adam S'kal'a karşı belirgin bir şekilde soğuktu ve S'kal da kadına gülümsemesine rağmen aynı şekilde gergindi.

"Mary önceki karavanlarımdan birindeydi," dedi ve kadın gülümsedi.

"Şanslıydım. Bana çok iyi baktı. Bazı arabacılarla uğraşmanın çok daha zor olduğunu duymuştum."

Mary, İda'yla konuşmak için arkasını dönerken onun donuk gülümsemesini fark etmemiş gibiydi ama S'kal fark etmişti.

"Öyle değil," dedi kararlı bir şekilde. "Sadece kimsenin onu rahatsız etmediğinden emin oldum."

Derin bir nefes aldı ve tekrar rahatladı. Ona hiç yalan söylememiştir ve şimdi de söyleyeceğini sanmıyordu.

Yemek lezzetliydi ve sohbet kolayca akıyordu, farklılıklarına rağmen erkekler arasındaki kardeşlik bağları açıktı. Hepsi onu da aralarına almaya özen gösteriyordu ama uzun süre sonra başka insanlarla çevrili olmak yorucuydu ve göz kapakları sarmaya başladı. Tabii ki S'kal bunu fark etti, masadan kalktı ve mırıldanarak itiraz etmesine rağmen onu kollarına aldı.

Hiç kimse onun hareketlerine şaşırması gibi görünmüyordu.

"Merdivenlerin üstündeki ilk kapı," dedi Ida neşeyle. "Banyo odası koridorun sonunda ve dolapta temiz havlular var."

S'kal başıyla teşekkür etti ve onu odadan çıkarıp merdivenlerden yukarı, evin önündeki çiçek tarhlarına bakan güzel bir odaya taşıdı.

"Yoruldu mu ufaklık?" diye sordu onu nazikçe ayaklarının üzerine yatırırken.

"Uzun bir gündü." Adam onu soymaya başladığında kadın itaatkâr bir şekilde kollarını kaldırdı. "Ve bir sürü insan. Ama hepsi iyi birine benziyor."

"Onlar en iyisi."

"Borgaz bile mi?" diye alay

etti. Borgaz kırmızı

uzaylıydı.

"Evet, o bile. Ona hayatım pahasına güvenirdim ama her zaman anlaşıyoruz. Bunun başlıca sebebi H'zim'i yargılamakta çok acele etmesi."

"Bunun neden işleri zorlaştırdığını anlayabiliyorum."

Geceliğini başından aşağı indirdi ve başparmaklarıyla meme uçlarını okşadı. Yorgunluğuna rağmen vücudu otomatik olarak yeniden harekete geçti ve ona doğru sallandı. Adam güldü ve onu büyük yatağa kaldırmadan önce kendi giysilerini çıkardı. Elini karnının üzerinde gezdirerek hafifçe okşadı ve kız onun da kendisinin daha önce düşündüğü şeyi düşünüp düşünmediğini merak etti.

"İnsanlar diğ er türlerden bebek sahibi olabilir mi?" diye ağızından kaçırdı. Adamın eli dondu, ama kız adamın sikinin bacağına s rt nd ğ n  hissetti.

"Evet, küçüğüm. Ama sen sormadan söyleyeyim, şu anda doğurganlık kısıtlayıcıım var."

"şu anda mı? Bu sonsuza dek sürmeyeceği anlamına mı geliyor?" "Sadece arzu ettiğim sürece."

Yüzünü inceleyebilmek için onun üzerine yuvarlandı, ağırlığını ondan uzak tutmaya her zaman dikkat etse de onu büyük bedeniyle hapsetti. Onun etrafını sarmasıyla kendini her zaman güvende hissetti ve ona gülümsedi.

"Senden bir  ocuk istiyorum aşkım, sen istediğin sürece," dedi yavaşça. "Ama seni terk etmek zorunda kaldığım sürece değil."

Gülümsemesi hiç bozulmadı.

"Sadece iki yıl daha - ve çocuklarımız için hayatımızın geri kalanı var."

Gülümsemesine karşılık verdi, sonra başını omzuna indirdi, boynunu öptü ve omurgasında küçük heyecan titremeleri yarattı. Adamın ereksiyonu aralarında alevlendi ve kadın onu okşamak için uzandı, ucunun başparmağının altında zaten kaygan olduğunu fark ettiğinde tekrar gülümsedi. Adam hırladı, ağızı daha da ısrarcı oldu ve kadın o kadar da yorgun olmadığını fark etti.

BÖLÜM 18

S'kal gün ağarırken uyandı, gökyüzü aydınlanmaya başlarken pencereden dışarı baktı. Evie'nin baştan çıkarıcı küçük bedeni onun yanına kıvrılmıştı ama yorgun olduğunu biliyordu - ve daha sonra da uyumamıştı

bir önceki gece niyetlendiğinden daha fazla. Gitmesine daha birkaç gün olmasına rağmen, bunun yaklaştığını bilmek onu rahatsız ediyordu. Onsuz ne yapacaktı?

Peki ben onunla ne yapacağım?

Kervan yolculuklarına başladığından beri ilk kez yaklaşan yolculukla ilgili hiçbir beklentisi yoktu. En azından onun burada güvende olduğundan emin olmak için elinden geleni yapacaktı. İçini çekti ve yataktan çıktı, kıyafetlerini giyip aşağı inerken onu uyandırmamaya dikkat etti. Temel'in çoktan ofisine girmiş, kalın bir tomar belgeyi incelemekte olduğunu görünce şaşırmadı.

Eski komutanı başını kaldırıp S'kal'a baktı ve kapı aralığında durakladığında ona alaycı bir gülümseme verdi.

"Bu dünyanın kağıt belgelere ne kadar bağımlı olduğunu hala anlayamıyorum."

"Karavanlarda da aynı şekilde," diye kabul etti. "Gerçi dürüst olmak gerekirse, Tomlin çoğunu hallediyor."

"Bana bir Tomlin lazım," dedi Temel, elindeki belge yığınının masanın üzerine bırakarak. "Bu projedeki iş miktarını ciddi şekilde hafife almışım. Hatta fazladan birkaç işçi tutmaya bile karar verdim. Ama buraya benim idari sıkıntılarımla hakkında dertleşmeye geldiğinizi sanmıyorum."

"Çiftliklerden birini devralmak istiyorum," dedi aniden ve Temel bir kaşını kaldırdı.

"Çiftçiliğe ilgi duymaya başladınız mı?"

"Belki de. Henüz tam olarak emin değilim ama yollara düşmeye ve eşim için bir yuva kurmaya hazırım."

"Anlıyorum." Temel parmaklarını birbirine geçirdi ve düşünceli düşünceli ona baktı. "Eğer bir çiftlik istiyorsan, pek çok seçenek var. Bu bölge aslında on altı çiftlikten oluşan bir kümeydi, ancak eski sahibi biri hariç hepsine el koydu. Bunlardan on tanesi hala bireysel çiftlik olarak uygun, ancak hepsi harap durumda. Görünüşe göre sahibi onları kullanmaktan çok satın almakla ilgilenmiş. Borgaz'ın eşi, arkadaşlarına ait olanı geri aldı ama siz diğer dokuzunu seçebilirsiniz."

S'kal yanına geldiğinde Temel bir harita çıkardı ve masanın üzerine yaydı.

"Buradayız, güneydoğu köşesinde. Eşinizin diğer kadınları ziyaret etmek isteyeceğini düşündüğümünden, en yakın çiftlikler bunlar." Haritada buraları işaret ettikten sonra S'kal'a düşünceli bir bakış daha attı. "Ancak, henüz bir çiftliği yönetmeye hazır olduğunuzdan emin değilseniz, başka seçenekler de var. Örneğin, Naf- fon ve arkadaşı buradaki eski ustabaşı odasını devraldı. Ana eve kolayca gidip gelebilecek kadar yakın ama biraz mahremiyet sağlayacak kadar da uzak. Böyle bir şey ilginizi çeker mi?"

Bu fikri beklenmedik bir şekilde çekici buldu. Takım arkadaşlarıyla vakit geçirmek güzel olacaktı. Daha da önemlisi, Evie'nin de bundan hoşlanacağını düşündü. Yapmak istediklerinin bu olduğuna karar verirlerse daha sonra bir çiftlik seçmek için bolca zaman vardı.

"Sanırım öyle, evet. Ama nerede?"

Temel haritada çiftlik evinin biraz ilerisindeki uzun bir dikdörtgeni işaret etti.

"Burası meyve bahçesi. Çok başarılı olmasa da yeniden mahsul elde etmeye çalışıyorum ama bu zor bir iş ve zaman alacak." Meyve bahçesinin bir tarafındaki küçük, karanlık bir kareye dokundu. "Burası eskiden elma şarabı değirmeniydi. Tüm ekipmanlar kaldırılmış ama belli ki bir zamanlar burada birileri yaşamış çünkü basit bir mutfak ve banyosu var. Şu anda orada başka pek bir şey yok ama bu değiştirilebilir. Siz ne düşünüyorsunuz?"

"Bir göz atmak ve Evie'ye göstermek isterdim ama kulağa umut verici geliyor." Ana evde yaşamamanın avantajlarını şimdiden görebiliyordu ama... "Ben gitmeden önce orayı hazırlayabileceğimden emin değilim ama Evie'nin ben yokken orada tek başına rahat edeceğinden de emin değilim. Ben dönene kadar burada, ana evde kalmasını istiyorum, böylece bir arkadaşı ve... koruması olacak."

Temel'in bakışları keskinleşti.

"Korunmaya ihtiyacı var mı?"

"Bilmiyorum. Bir cinayete tanık olmuş ve katil onu görmüş. Katil onu kovalamış ama kadın kaçmayı başarmış. Normal eğilimim o noktada olayı kapatmak olurdu ama katil aynı zamanda kervanın gidişini de izliyordu. Böyle bir ısrar beni endişelendiriyor. Bu yüzden bana şehre kadar eşlik etmeyecek - onun güvenliğini riske atmayacağım."

"Anlıyorum. Elbette kalabilir. Eminim Ida arkadaşlıktan hoşlanacaktır, özellikle de Naffon ve Dora taşındıktan sonra. Ve biz onu koruyacağız," diye ekledi Temel sessizce.

"Yapacağını biliyorum. Bu yüzden onu buraya getirdim."

Temel başını salladı ve arkadaşının uyanmış olabileceğine karar vermeden önce sohbet başka konulara döndü. Ida zaten mutfaktaydı ve ona çay, kızarmış ekmek, ev yapımı tereyağı ve reçel ile bir kase taze meyve getirdi. Bunları yatak odasına taşıdı ve Evie'nin hâlâ uyuduğunu gördü.

Yatağa dönüp ona katılmayı düşünürken göz kapakları açıldı ve uykulu bir gülümsemeyle ona baktı.

"Günaydın."

"Günaydın ufaklık. Sana biraz çay ve açsan yiyecek bir şeyler getirdim."

Esnedi ve kendini yatak yastıklarına yasladı.

"Sadece çay, lütfen. Bugün için planladığınız bir şey var mı? Çiftliği biraz daha görmek iyi olur diye düşündüm."

"Size göstermekten memnuniyet duyarım ama sanırım meyve bahçesiyle başlamalıyız."

Temel'in önerisini açıkladı ve Temel bu fikri hemen onayladı.

"Artık gidebilir miyiz?" Kadın sıçramaya başladı ama adam elini göğsüne koyarak onu engelledi.

"Önce bir şeyler yemelisin. Ve çayını bitir."

Yüzünü ona çevirdi ama itaat etti ve kısa bir süre sonra meyve bahçesine doğru yürüdüler. Ağaçlar yaşlı ve budaklıydı ama yaprakları dayanıklılıklarının bir kanıtı olarak sağlıklı bir yeşillikteydi. Meyve bahçesi ile küçük bir dere arasına tünemiş küçük, rustik görünümlü bir bina olan eski değirmene ilk bakışından o kadar etkilenmemişti.

Evie bundan memnun görüldüğü için yorum yapmaktan kaçındı ve içeri girdiklerinde bunu yaptığına memnun oldu. İçerisi esasen bir ucunda banyo ve mutfak alanı bulunan büyük bir odadan oluşuyordu. Açık düzen, tonozlu tavanla birleşince sürpriz bir şekilde ferah bir his veriyordu ve orada yaşamaktan keyif alacağına karar verdi.

"Bu mükemmel," dedi Evie hevesle, arka duvar boyunca uzanan ve dereye bakan bir terasa açılan büyük pencerelere doğru koşarken. "Yatağımızı pencerelerin yanına koyarsak, pencereleri açıp geceleri dereyi dinleyebiliriz. Şuraya birkaç büyük sandalye ve mutfağın yanına da bir masa eklersek ihtiyacımız olan her şeye sahip o l u r u z ."

Pencerenin yanında ona katıldı ve kollarını beline doladı.

"İhtiyacım olan tek bir şey var küçüğüm, o da sensin."

"Benim de ihtiyacım olan tek şey sensin ama küçük bir mobilyadan asla zarar gelmez." Yüzünden bir gölge geçti. "Şehirde bir eve en yakın şey uyuduğum terk edilmiş depoydu."

"Son birkaç yıldır sahip olduğum tek ev, arabam ve çadırımdı. Artık ikimizin de gerçek bir evi olacak."

Gülümsemesine karşılık verdi ve yavaşça ana eve doğru yürümeden önce bir süre plan yaptılar. Future hakkında konuşurlarken yaklaşan ayrılışını düşünmek kolay olmuştu ama eve yaklaştıklarında, yaklaşan kayıp hissi onu tekrar vurdu.

Öğle yemeği için tam zamanında gelmişler ve mutfağa girdiklerinde Temel ve Ida ile rahatça sohbet eden bir yabancıyla karşılaşmışlar. Yıpranmış iş kıyafetleri giymiş, iri yarı bir erkekti ve Temel onu Calder olarak tanıttı.

"Calder sığırların yönetimini devralacak. Çok tecrübesi var."

Calder onları selamlamak için dönerek neşeyle, "Kesinlikle öyle," dedi. "Onları bir uçtan diğer uca tanıdığımı söyleyebilirsiniz."

Evie'nin eli aniden kemerini kavradı ve yüzünün tamamen beyaza döndüğünü görmek için aşağı baktı.

"Ufaklık, sorun ne?"

Ona cevap vermek için ağzını açtı ama sonra sallanmaya başladı ve vücudu gevşedi. Yere düşmeden önce onu yakalamayı başardı ve içindeki panikle savaşılmaya çalışarak onu masaya taşıdı.

"Sorun nedir?" Temel sordu.

"Bilmiyorum."

Parmağını nabzına bastırdığında yavaş ve düzgün olduğunu görünce rahatladı. Nefes alış veriş de düzenliydi ve komutanına daha az yardım eden bir bakış attı.

"Daha önce iyiydi. Belki de yürüyüş ona fazla geldi?" Ama narin görünümüne rağmen her zaman güçlüydü.

"Al." Ida ona serin, nemli bir bez uzattı. "Bununla başını ve bileklerini yıkamayı dene. Bu işe yaramazsa kokulu tuzlarım var ama onlar biraz daha sert."

Hemen bezi aldı ve kadının talimatlarını uyguladı. Birkaç dakika sonra kadının göz kapakları önce titredi, sonra açıldı. Umutsuzca gömleğini tutarken gözlerindeki şaşkın bakış hızla paniğe dönüştü.

"Beni almasına izin verme. Lütfen."

"Seni kimin almasına izin verme, ufaklık?" "Siyahlı adam. O burada."

Etrafına şaşkınca baktı ve Calder'ın ortadan kaybolduğunu fark ettiği anda bunu anladı. Hay sikeyim. Katil tam burada, onunla aynı odadaydı ve o bunu bilmiyordu.

"Gitti aşkım," diye temin etti Temel'e sert bir bakış atarak. "Gördüğü kişi oydu."

"Burada ne yapıyordu, sıradan bir ırgat gibi mi davranıyordu?"

"Bilmiyorum ama öğrenmemiz gerekiyor." Ida Evie'nin omuzlarına rahatlatıcı bir kol koyarken, Evie'yi dikkatle mutfak masasındaki tezgâha yerleştirdi. "Onun peşinden gitmeli ve neden burada olduğunu öğrenmeliyim. Geri gelmeden önce onu durdurmalıyım."

Ağzı titredi ama başını salladı.

"Onu koru," diye emretti Temel'e sanki yetkili oymuş gibi, ama komutan sadece başını salladı.

"Onu güvende tutacağım," diye söz verdi Temel. "Calder at sırtında geldi. Eğer onun peşinden gidecekseniz, ahırdaki siyah atı alın. En hızlısı o."

Diğer erkeğin omzuna sarıldı ve ahıra doğru koşmaya başladı. Atı eyerlemek sadece birkaç dakika sürmüştü ve sonra ata binmişlerdi.

kapıdan içeri girdi. Yolda duraksadı, hangi yöne gideceğine karar vermeye çalışıyordu ama sonra yolun aşağısında bir toz bulutu gördü. Bu Calder olmalıydı. Atını o yöne doğru mahmuzladı.

Yol kasabadan uzaklaşıyordu ve atı yolun bu kısmına aşına değildi ama yine de yavaşlamayı reddetti. Arazi sınırını geçtikten sonra yol, o taraftaki çiftliği çevreleyen alçak, kayalık tepelere doğru tırmanmaya başladı ve atını ilerlettikçe giderek daraldı. O kadar çok kıvrım ve dönemeç vardı ki ileriye görmek imkânsızdı ama başka hiçbir yol bu yoldan ayrılmıyordu ve her iki tarafta da dik banketler vardı. Avının hâlâ önünde olduğundan emindi.

Kayalık virajlardan birinin etrafından dolanırken, bir dal aniden ortaya çıktı ve onu atından düşürecek kadar sert bir şekilde çarptı. Sert zemine düşmenin etkisiyle bir an sersemledi ama bulanık görüşüne rağmen Calder'ın sarkan kayadan hafifçe aşağıya düştüğünü gördü. Sonuçta bir dal değildi.

"Aptal," diye alay etti Calder. "Şimdi sen öleceksin ve sonra sıra ona gelecek."

Calder onun yanında diz çökerken öfke onu sardı.

"Hayır," diye hırladı.

Metalin parıltısını gördü, ardından bıçak derisini delip geçerken acı dolu ateşli bir çizgi yırtıldı. Acıyı görmezden gelerek bacağını savurdu ve Calder'ı yanına düşürdü. Bıçağı kontrol etmek için mücadele ederek birlikte yerde yuvarlandılar. Yolun kenarına ulaştıklarında, toprak altlarında parçalanmaya başladı, büyük parçalar vadiden aşağıya, aşağıdaki nehrin akan sularına doğru yuvarlandı.

Onları takip etmemeye kararlı bir şekilde kendini kenardan uzağa attı, Calder kaymaya başladığında çılginca onu tırmalıyordu.

"Neden buradasın?" diye sordu.

Tehlikeli konumuna rağmen Calder ona sadece sert ve alaycı bir sırıtışla karşılık verdi.

"Kimin için çalışıyorsun?"

"Küçük grubunuzdan çok daha önemli biri."

Calder o konuşurken kendini yamaçtan aşağı atarak kurtuldu. Belki de kaçmak için nehri kullanmayı planlıyordu ama mesafeyi yanlış hesaplamıştı. Vücudu büyük bir ağaç köküne çarptı ve suyun sesinden bile duyulabilen gürültülü bir çatırtı oldu. Calder'in vücudu gevşedi, boynu imkansız bir açıyla büküldü.

Hay sikeyim. Artık Calder'dan herhangi bir cevap alma şansı yoktu. Cesedi hâlâ kısmen suyun içinde yatıyordu ve S'kal yorgun bir şekilde yamacı izliyor, aşağı inip cesedi kontrol etmeye değip değmeyeceğine karar vermeye çalışıyordu. O daha kararını veremedi, hızla akan akıntı cesedi yakaladı ve sürükleyip götürdü. Bu soruyu cevaplamış oldu.

Sürünerek yolun diğer tarafındaki kayalara ulaştı, sonra da kayaları kullanarak kendini yukarı çekti. Dünya bir an için başını döndürdü ama ayakta kalmayı başardı ve dikkatli adımlarla atının sabırla beklediği yere doğru ilerledi. Ata binmek son gücünü de aldı ve atın cidagoları üzerinde öne doğru yığıldı. Dizginleri çekiştirerek atı geldikleri yöne doğru geri çevirdi. Bacaklarıyla zayıf bir şekilde sıktı ama bu atı hareket ettirmeye yetti, umarım ahırına doğru geri dönerdi.

"Evie," diye fısıldadı ve sonra karanlık onu ele geçirdi.

BÖLÜM 19

Evie, S'kal'ın dönmesini beklerken paniklememek için elinden geleni yaptı. *O Calder'dan çok daha büyük*, diye kendini temin etti ama zihni Calder'ın S'kal'ın boğazını kestiği anı tekrarlayıp duruyordu.

sokaktaki adam. Calder'ın onun gerçek adı olduğunu sanmıyordu.

"Eminim iyi olacaktır," dedi Ida güven verici bir şekilde, elini okşayarak ama Evie onun Temel'e endişeli bir bakış attığını gördü.

Komutan diğer erkekleri çağırmıştı ama hiçbiri yakınlarda değildi. Naffon tarlada çalışıyordu ve Kalpar da en uzaktaki padokta bir çiti tamir ediyordu. İkisi de dönüş yolundaydı ama bekledikçe zaman ilerliyordu.

Temel'in telsizi parladı ve mesajı hızla kontrol etti. "Yolda

biri var, bu tarafa doğru geliyor."

"S'kal?" diye sordu hevesle, sonra titredi. "Bu Calder değil, değil mi?"

"Hayır. Naffon onun bizim atımız olduğunu söylüyor. Onu

durdurmaya gidiyor."

Cevap almak için bağırma isteğine karşı koyarken uzun bir sessizlik daha oldu, sonra Temel ona sert bir bakış attı.

"Yaşıyor ama yaralı. Naffon onu şimdi geri getiriyor. Ida, tıbbi malzemeyi getir. Ben masayı temizleyeceğim."

Masa temizlenir temizlenmez, paniğe kapılmamaya çalışarak antiseptikle sildi. Arka kapı hızla açıldı ve Naffon ile S'kal içeri girdi. S'kal'ın başından ve boynundan kan damlıyordu ve ağır bir şekilde Naffon'a yaslanmıştı ama ayaktaydı ve yürüyordu. Boğuk bir hıçkırık attı ve gözleri hemen ona kaydı. Birkaç kez göz kırptı, sonra gülümsedi.

"Ufaklık. Artık güvendesin."

Sesi boğuk ve gergindi, kadın ona doğru yürümeye başladı ama Ida onun elini tuttu ve başını salladı.

"Masanın üzerine," diye emretti Temel. "Şu yaralara bir göz atmak istiyorum."

"Bir şey yok," diye ısrar etti S'kal, hâlâ ona bakıyordu. "Masa. Şimdi."

Naffon ve Temel'in yardımıyla S'kal masanın üzerine çıktı. Sırt üstü uzanır uzanmaz Ida onu serbest bıraktı ve elini tutmak için yanına koştu.

"Artık güvende," diye tekrarladı.

Şu anda Calder'ı daha az umursayamazdı ama ona söylemeye kararlı görünüyordu.

"Yani siyahlı adam gitti mi?"

"Ölü. Cevap yok," diye mırıldandı, kaşlarını çatmaya çalıştı, sonra yüzünü buruşturdu.

"Boynundaki bu yaraya birkaç dikiş atılması gerekiyor ama hayatı bir şeye isabet etmemiş," diye açıkladı Temel, kadın ona dehşetle bakarken tıbbi kitine uzanarak.

"Yani dikişleri sen mi atacaksın?"

"Evet." Temel onun bakışlarıyla doğrudan karşılaştı. "Savaş sırasında hepimiz tıbbi beceriler öğrendik. Ben ne yaptığımı biliyorum."

Ona inandı ama yine de Temel bölgeyi temizledikten sonra dikişleri atmaya başladığında başını çevirmek zorunda kaldı. Bakamasa da S'kal'ın elini tutmaya devam etti ve eliyle okşadı.

Temel'in işi bitene kadar başparmağını kullanmış. Başındaki yaraya geçti ama temizledikten sonra dikiş atılmasına gerek olmadığına karar verdi.

"Emin misin?" diye sordu kuşkuyla. Çok fazla kan vardı.

"Kafa yaraları her zaman çok kanar. Şimdi sadece dinlenmesi gerekiyor. Aşağıda kullanabileceği bir yatak odası var, böylece merdivenleri tırmanmak zorunda kalmaz."

S'kal'ın masadan kalkmasına ve mutfaktan küçük bir koridora, derli toplu küçük bir yatak odasına gitmesine yardım ettiler. Ida perdeleri kapatırken S'kal yatağa yarı oturdu, yarı çöktü.

"İyi olacak," diye fısıldadı Evie'ye sarılıp giderken. "Evie?"

"Ben buradayım."

Yatağının yanına gitti ve onu yatmaya çağırdı.

"Sensiz olmaz."

Elini çekiştirdi, gücü çoktan yerine gelmişti. Sadece tek kişilik bir yataktı ama umurunda değildi. Kendini onun yanına sıkıştırmaya çalıştı ama adam itirazlarına rağmen onu göğsüne doğru itti.

"Daha iyi," diye mırıldandı, saçlarını

okşayarak. "Çok daha iyi. Seni

kaybetmekten çok korkuyordum." "Öyle

bir şey olmayacak."

Nefes alış verişi yavaşlayarak uykunun derin ve eşit ritmine dönüşmeden önce kolları onu sıkıca sardı. Sabahki olaylardan yorgun düşen kadın da ona katıldı ama uykuya dalarken bile yaklaşan ayrılık düşüncesi aklından çıkmıyordu.

ÜÇ GÜN SONRA, EVIE YENİ EVLERİNİN BİR UCUNDAN DİĞER UCUNA

tek mobilyaları S'kal'ın uzanıp onun adımlarını izlediği büyük yatak olduğu için yeterince kolay bir işti. Birlikte biraz yalnız vakit geçirebilmeleri için yatağı oraya yerleştirmişti.

ve bu zamanı çok iyi değerlendiriyordu. Neyse ki Calder'la karşılaşmasını neredeyse mucizevi bir hızla atlatmıştı, alnındaki ve boynundaki kúçük yara izleri olanları hatırlatan tek şeydi.

Olay hafızasından o kadar kolay silinmemişti ve ertesi sabah adamın gidiyor olmasından nefret ediyordu.

"Hâlâ seninle gelmem gerektiğini düşünüyorum." "Hayır," dedi kararlı bir şekilde.

"Ama artık Calder öldüğüne göre beni arayan kimse yok."

"O adamın neden öldürüldüğünü ve Calder'ın neden buraya geldiğini öğrenene kadar Cantor Limanı'na yaklaşmayacaksın. Buraya gel," diye ekledi kadın cevap vermeyince.

Kadın onun yanına gitti ve adam onu hemen yanındaki yatağa çekti.

"Endişelenmeyi bırak, ufaklık."

"Elimde değil. Ya bir sonraki kafilede başka bir Jackson varsa? Ya da başka bir suikastçı? Ya biri senin burayla ilişkili olduğunu bilir ve sana zarar vermeye çalışırsa? Ya-"

Kadının giderek artan çılgınca sorularını, ağzını onunkinin üzerine kapatıp, vücudunu titreten ihtiyaçtan başka bir şey düşünemez hale gelene kadar onu öperek basit bir şekilde durdurdu.

"Bu daha iyi." Başını kaldırdı ve kızarmış yüzüne doğru gülümsedi.

"Endişelenmene gerek yok."

"Elimde değil."

Parmakları içgüdüsel olarak adamın bel kemerine gitti ve birlikte geçirdikleri ilk gecede yaptığı gibi ona yapıştı. Ama şimdi elini ön tarafa doğru kaydırması gerektiğini biliyordu, kendisiyle buluşmak için yükselirken sikinin başında alaycı bir parmak izi bıraktı.

Hırladı ve onun üzerine yuvarlandı, kızarmış yüzünü incelerken altın gözleri parlıyordu.

"Bir Şeye ihtiyaçın var mı ufaklık?" "Evet.

Lütfen. Düşünmeyi bırakmama yardım et."

Yavaş, baştan çıkarıcı bir gülmsemi dudaklarını büktü ve kızın klitorisini karşılık olarak hevesle titreŐti.

"Pekala."

Adam ŐimŐek hızıyla bir hamle daha yaptı ve kız onun altında yüzüstü yattı. Devasa vücudu onu çevreliyordu ve görebildiği, hissedebildiği ve koklayabildiği tek Şey oydu.

"Benim güzel küçüğüm," diye homurdandı kulağına karşı, sıcak nefesi omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

Boynunun ense kısmına doğru ilerledi ve tüm vücudunu titreten hassas ete yumuşak, emici bir öpücük kondurdu. Adam alçak sesle kıkırdadı ve sonra kadının omurgasından aşağı doğru inmeye başladı. Eli kadının altından kayarak, ağrıyan meme uçlarıyla oynarken bile vücudunu ağzına doğru kaldırdı.

pckler omurgasının dibinde son bulmadı. Onun yerine kıçına doğru ilerledi ve Şimdi öpücükler küçük ısırıklarla deĐiŐiyordu, hafıf bir acıyı bir sıcaklık dalgası takip ediyordu. Kendini onun önünde elleri ve dizleri üzerinde bulana kadar adamın kıçını kaldırdığını fark etmedi bile.

Elini bacaklarının arasına daldırırken bacaklarını daha da ayırdı ve eğer elinin klitorisinin etrafında dans ediŐine odaklanmasaydı, elinin kaygan kıvrımlarda ne kadar kolay hareket ettiğinden utanabilirdi.

Sonra sikiinin başı inanılmaz derecede sıcak ve büyük bir Şekilde girişine dayandı ve kadın düşünme yetisini kaybetti.

Adam ileri doğru bastırdı, bu pozisyonda kendini daha da büyük hissediyordu ve kadının vücudu bu saldırıya direndi. Tekrar güldü ve sonra elinin poposuna keskin bir Şekilde battığını hissetti, hemen ardından bir sıcaklık dalgası geldi. Vücudu yumuŐadı ve sonra adam içerideydi, yarıldı

O kocaman aletle onu açtığında hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti.

Vücudu ani, beklenmedik bir dorukta sıkıştı ve daha derine itmeye başladığında homurdandı. Daha fazla dayanamayacağından emin olduğu her seferinde, o hızlı, yakıcı şaplaklardan bir tane daha uyguladı, her birini vücudu yumuşadıkça ve onu daha fazla aldıkça bir sıcaklık dalgası izledi. O devasa toplar ona yaslandığında, o kadar doluydu ki nefes alamıyordu ve heyecandan o kadar gergindi ki vücudundaki her kas titriyordu.

"İşte benim iyi küçüğüm, her şeyimi alıyor." Onun sıcak, hassas kıcını okşarken sesi neredeyse memnuniyetle mırıldandı. "Daha fazlasını ister misin?"

"Tanrım, evet. Lütfen."

Sesi yüksek, muhtaç bir iniltiydi ve adam yavaşça, yavaşça geri çekilirken tekrar güldü. Aletin sadece başı hâlâ kadının vücudunun içindeyken durakladı. Sonra sert, cezalandırıcı bir vuruşla ona geri çarptı ve dünyası alevler içinde kaldı. Kendi sesi olduğunu bile bilmediği bir ses uzun, feryat figan bir çığlık attı; adam sert, zorlu ve harika darbelerle tekrar tekrar içine girerken vücudu çaresizce adamın etrafında dönüyordu. Adamın çığlığı kadınınkini yankıladı ve bir sıcaklık dalgası kadının aşırı dolmuş bedeninde bir başka kasılmayı tetikledi.

"Daha iyi misin?" diye mırıldandı onu kollarının arasına alırken. "Şimdilik. Ama daha sonra bana tekrar yardım etmen gerekebilir."

Güldü ve sıcak bir bez getirmeye gitti, onu ayağa kaldırıp giydirmeden önce nazıkçe temizledi. Ana evde akşam yemeği yiyorlardı ve meyve bahçesinde yürürken batan güneş yaprakların üzerine altın rengi ışıklar serpiyordu.

"Burası çok güzel," dedi usulca. "Burayı evimiz haline getirdiğimiz için çok mutluyum."

"Ben de öyle. Seyahat etmekten bu kadar yorulduğumu fark etmemiştim. Ya da belki de daha önce onun yerini tutacak bir şeyim yoktu. Ama şimdi sen varsın, küçüğüm."

"Ve ben sana sahibim." Aralarında ne kadar mesafe olursa olsun.

Tam meyve bahçesinden çıktıkları sırada, İda yüzü kızarmış bir halde onlara doğru koşarak geldi.

"S'kal, bir ziyaretçin var. Adının Tomlin olduğunu ve çok önemli olduğunu söyledi."

BÖLÜM 20

Evie S'kal'a şaşkın bir bakış attı.
"Yarın seninle kasabada buluşacağını sanıyordum."

"Böyle anlaşmıştık," dedi acımasızca, hızını artırırken onu kolunun altına aldı.

"O senin arkadaşın mı?" Ida peşlerinden koşarken nefes nefese kalmıştı. "Evet. Çok iyi bir arkadaş."

Evie'nin önerdiği gibi Tomlin'le geleceği hiç konuşmadığını fark etti. O kadar uzun zamandır hayatının bir parçasıydı ki, yanında olmamasını hayal etmek bile zordu.

Mutfağa girdiklerinde ve Tomlin'i mutfak masasında sakince otururken bulduklarında hâlâ bu düşünceyle kaşlarını çatıyordu. Calder'ın başına gelenler düşünüldüğünde, Temel ve Kalpar'ın ona şüpheyile bakması şaşırtıcı değildi. Aynı derecede şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Tomlin iki büyük düşman uzaylı tarafından incelenmekten hiç de endişeli görünmüyordu.

Onlar içeri girdiğinde ayağa kalktı ve her zamanki nezaketiyle eğildi. "Lord S'kal. Leydi Evie."

"Lord?" Kalpar sordu ama Naffon başını salladı.

Tezgâhın üzerine oturmuş, bacaklarını sallıyor ve sırtıyordu.

"Bu bir bütün. Sadece devam et."

"Seni gördüğüme sevinmediğimden değil, Tomlin," diye araya girdi S'kal. "Ama neden buradasın?"

Diğer adamın yüzünde sempati olabilecek bir ifade belirdi.

"Az önce kardeşinizin erken tahliye edileceği haberini aldım."

Yer gerçekten de ayaklarının altından kayıyor gibiydi ve Evie onun elini tuttu.

"Erken mi? Ne kadar erken?"

Tomlin özür dilercesine öksürdü. "Yarın."

"Yarın mı? Ama yarın orada olamam."

Kardeşinin serbest bırakıldığında ne yapabileceğini düşünmekten korkuyordu. Kendisine tuzak kuranlardan intikam almaya karar verebileceği çok gerçek bir olasılıktı. S'kal onu suçlayamazdı ama H'zim'in serbest bırakılır bırakılmaz hapse dönmesini de istemiyordu. Ama iki at alıp gece gündüz at sürse bile bu en az dört gününü alırdı.

H'zim'in serbest bırakılmasından duyduğu mutluluğa rağmen, kardeşinin hapishane dışındaki hayata nasıl uyum sağlayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu, özellikle de son yıllarda ne kadar değiştiği göz önüne alındığında.

"Evet, yapabilirsin," dedi Tomlin sakince. "Bir el ilanı ayarladım. Kısa süre içinde burada olur."

"Bunu nasıl yaptın?" Kalpar kaşlarını daha da şüpheyile çatarak sordu.

"Adam bir sihirbaz," dedi Naffon neşeyle. "Muhtemelen şapkasının altından çıkarmıştır."

Tomlin diğer savaşçıyı görmezden geldi.

"Bu gece yola çıkarsanız, Cantor Limanı'nda oyalanmazsanız iki gün içinde geri dönebilirsiniz. Kalmayacağından şüpheleniyorum."

Ses tonunun hiç değişmemesine rağmen, diğer erkeğin yüzündeki eğlenme ifadesini gördü.

"Oyalanmayacağım," diye tersledi. "Bu senin için uygun mu, Evie?"

"Elbette." Gözleri yaşlarla parlıyordu ama ona gülümsedi. "Kardeşini geri istediğini biliyorum. Ben iyi olacağım."

Tomlin sessizce, "Leydi Evie'ye zarar gelmemesini sağlayacağım," dedi ama bu sözler bir yemindi ve S'kal başını eğdi.

"Teşekkür ederim."

Alçak bir vızıltı uçağın geldiğini gösteriyordu. Gitme zamanı. Bir süre daha tereddüt etti ama kadın onu kapıya doğru nazıkçe itti...

"Git kardeşini getir."

"Elimden geldiğince çabuk

döneceğim." "Biliyorum."

Ona hızlı ve umutsuz bir öpücük verdikten sonra kapıdan çıktı. Temel onu ilanın yanına kadar takip etmiş.

"H'zim'in şimdi ne yapacağını biliyor musun?" diye sordu.

"Hayır," dedi acımasızca. "Bazı seçenekler hazırlamak için daha uzun sürem olduğunu düşünmüştüm."

"Neden onu buraya geri getirmiyorsun?"

"Emin misin?"

H'zim ve Temel yıllar içinde birkaç kez çatışmışlardı.

"Eminim. Kabul etmek istemese de o hâlâ ekibimizin bir parçası." Temel tereddüt etti. "Terk edilmiş çiftliklerden birini devralmak isterse aynı teklif onun için de geçerli."

Kardeşinin çiftçilik yaptığını hayal bile edemiyordu ama Port Cantor'dan daha iyi bir seçenek olmalıydı.

"Teşekkür ederim," dedi içtenlikle. "Umarım benimle birlikte döner."

Ama ya reddederse? Evie'yi uzun süre terk etmeye hazır değildi ama H'zim'i de terk edemezdi. Uçağa tırmanırken nefesinin altından küfretti ama bir çözüm bulmaya kararlıydı.

"DÖRT GÜN," DIYE YAKINDI EVIE, BİR ILERİ BİR GERİ VOLTA ATARAK.

Dora ona sempatik bir gülümseme verirken sundurma. İkisi S'kal yokken bir dostluk kurmuşlardı. "Tomlin acele ederse iki gün demişti, o da acele edeceğini söyledi ama hâlâ dönmedi."

"Acaba kardeşi mi zorluk çıkarıyor?" dedi Dora, dikiş işine eğilirken. "Naffon onun bir asi olduğunu söyledi ve eğer Naffon böyle düşünüyorsa..."

"Biliyorum," diye iç geçirdi. "Ve S'kal'ın ona yardım etmek istediğini de biliyorum. Ama ya kendisine yardım edilmesini istemiyorsa? Benim de ona ihtiyacım var, özellikle de şimdi."

"Biliyorum. Ama ikinizi birlikte gördüm. O seni seviyor. Eminim sana olabildiğince çabuk geri dönmek için elinden gelen her şeyi yapıyordur."

S'kal gittiğinden beri ona her yerde eşlik eden Tomlin aniden başını kaldırdı. Onlara biraz mahremiyet sağlamak için verandanın diğer ucunda oturuyordu ama şimdi ayağa kalktı ve ona işaret etti.

"O geri döndü."

Dora'nın evinin önündeki boş bahçeye çılgınca baktı.

"O mu? Nerede?"

"El ilan ana eve iniyor. Gelin."

Dora'ya hızlı bir bakış attı ama arkadaşı ona sadece sıcak bir gülümseme verdi.

"Sen git. Yarın sana yetişirim. Muhtemelen yarın geç saatte."

Bir kahkaha attı ve Tomlin dirseğinde olduğu halde merdivenlerden hızla indi. Yolun karşısına geçip ana eve döndüklerinde, evin önündeki bahçe de aynı derecede boştu ve Tomlin hayal kırıklığından ağlayabilirdi.

"Nerede o? Bana söylemiştin-"

İlan otlakların üzerinde belirdi.

"Bunu nasıl yapıyorsun Tomlin?"

Yüzünde bir gülümseme belirdi ama cevap vermedi. S'kal uçaktan inerken ona iniş pistine kadar eşlik etti. Yorgun ve mutsuz görünüyordu ama buradaydı. Uçarak S'kal'ın kollarına atıldı ve S'kal da kollarını ona doladı, onun kendisine sarıldığı kadar sıkıca sarıldı ve sonunda başını kaldırıp ona gülümsedi.

"Tanrım, seni özledim ufaklık."

"Ben de seni özledim ama herkes çok nazık davrandı." Onun yanından geçerken dudağını ısırды ve kimsenin onu broşürün dışına kadar takip etmediğini fark etti. "H'zim şehirde kaldı mı?"

"Hayır, gerçi onu kalmasının iyi bir fikir olmadığına ikna etmek son üç günün en iyi kısmını aldı. Bu yüzden bu kadar uzun süre yoktum."

"O zaman nereye gitti?"

"Arazideki en uzak çiftlikte." Adam içini çekti ve kadın onun yüzündeki gerginliği görebiliyordu. "Bu bizim uzlaşmamızdı. Buraya geldi ama kimsenin onunla iletişime geçmesini istemiyor."

"Sen bile mi?" diye sordu usulca.

"Ona bir ay vermeyi kabul ettim."

Onun bundan ne kadar nefret ettiğini anlayabildi ve elini sıktı.

"Çok özür dilerim."

"Ben de öyleyim ama en azından o burada. Bir çiftlikte tek başına ne kadar belaya bulaşabilir ki? Ben daha çok sıkılıp gitmeye karar vermesinden endişe ediyorum. En azından gitmeye karar verirse önce bana haber vereceğine söz verdi."

Tekrar iç çekti, sonra ona gülümsedi.

"Ama ondan bu kadar bahsettiğimiz yeter. Senin ne kadar güzel olduğunu düşünmeyi tercih ederim. Bu yeni bir elbise mi?"

"Öyle - beğendin mi? Dora bir terzi ve bunu benim için yaptı."

"Sana yakışıyor." Onun yanağını okşadı. "Işıl ışıl görünüyorsun, aşkım. Tomlin sana göz kulak olarak iyi bir iş çıkarmış."

Haberi ağzından kaçırmaya başladı, sonra fikrini değiştirdi. Yalnız kalana kadar beklemeyi tercih etti.

"Sana bir sürprizim var," dedi onun yerine. "İyi

bir sürpriz mi?"

"Sanırım öyle."

Güldü, sonra Tomlin yanlarına gelirken omzunun üzerinden baktı. Onlar birbirlerini selamlarken Tomlin kısa bir mesafe uzakta beklemişti.

"Evie'ye göz kulak olduğun için teşekkürler Tomlin."

"Benim için bir zevkti ama geri dönmen iyi oldu."

S'kal'ın yüzü bulutlandı, belindeki tutuşu sıkılaştı.

"Korkarım uzun sürmeyecek. Kervanın yola çıkmasının çoktan geciktiğini biliyorum."

Hatırlatma onu irkiltti ama bunu saklamak için elinden geleni yaptı. Tomlin, S'kal'a dönmeden önce ona okuyamadığı bir bakış attı.

"Bu şartlar altında, arabayı Port Cantor'a geri götürmemin en iyisi olacağına inanıyorum, lordum."

Bu şartlar altında mı? Bilmesi mümkün değil. Bilebilir miydi? Ona şüpheli bir bakış attı. Adamın yüzü her zamanki gibi vurdumduymazdı ama gözlerinde bir parça eğlence gördüğünden emindi. Kahretsin. O biliyordu. Neyse ki S'kal bu gizemli bakışı fark etmemiş gibiydi.

"Emin misiniz? Ayrılmak istemediğimi kabul ediyorum ama bana vagon şefi olmakla ilgilenmediğini yeterince sık söyledin."

"Bu değişmedi. Bunu sadece bu yolculuk için yapacağım." "Peki sonra ne yapacaksın?"

Tomlin bir kaşını kaldırdı. "Elbette buraya dönün. Komutan Temel benden yardım talep etti, ancak elbette sizin ve ailenizin yanında olmaya devam edeceğim."

S'kal içtenlikle, "Sevindim," dedi ve kısa bir süre için diğer adamın omzunu sıktı.

"Ben de öyle," diye ekledi. "Siz... ailenizin önemli bir parçasısınız."

Tomlin kibarca eğildi ama Tomlin'in memnun görüldüğünü düşündü.

"Artık döndüğünüze göre, el ilanını Wainwright'a iade edeceğim ve kafilenin yola çıkışını organize edeceğim. Yaklaşık sekiz hafta içinde dönmemi bekleyebilirsiniz. Kendinize iyi bakın Lord S'kal. Size de Leydi Evie."

"Teşekkür ederim." Beklenmedik bir ağlama isteği duydu, ama gözyaşlarını kırıştırdı ve ona gülümsedi.

Tomlin başıyla selam verdi ve ilanının yanına gitti. S'kal iç geçirdi ve izledikleri sırada ona sarıldı.

"Cantor Limanı'na gidene kadar ne yapmaya karar verdiğinden emin olmadığım aklıma bile gelmemişti. Aramıza döndüğü için çok mutluyum."

"Katılıyorum." Ona gülümsedi, kalbi hızla çarpıyordu. "Şimdi sürpriz zamanı."

Elini çekiştirerek onu meyve bahçesinden evlerine doğru götürdü. Eski değirmen şimdiden bir ev gibi görünüyordu, kapının yanında büyük çiçek kümeleri açmıştı.

"Beş günde çiçek mi yetiştirdin?" diye alay etti. "Bu bir sürpriz."

"Keşke övgüyü ben alabilseydim ama onları Naffon dikti. Burada iyi yetişeceklerini söylüyor."

Kapıyı açtı ve bir adım geri çekilerek memnun olacağını umarak yüzünü izledi. Şaşkınlıkla etrafına bir göz attıktan sonra, değişiklikleri incelemek için etrafta dolaşmadan önce ona hoş bir gülümseme verdi.

Eskiden boş olan alan şimdi tamamen döşenmişti. Büyük yatak yerinde duruyordu ama artık renkli battaniyeler ve yastıklarla kaplanmıştı. Rahat sandalyeler pencere kenarına yerleştirilmişti ve sağlam ahşap masanın üzerinde renkli bir buket çiçek vardı.

"Sanırım sürpriz bu, ufaklık?"

"Bu da onun bir parçası," dedi, midesinde kelebekler uçuşmaya başlamıştı. "Burayı nasıl bu kadar çabuk döşediniz ve dekore ettiniz?"

"Tomlin'in çok yardımı oldu elbette ama diğer herkes de katkıda bulundu. Ida ve ben perdeleri yaptık," diye ekledi rahat görünmeye çalışarak.

Uzun beyaz perdeler arka duvardaki pencereleri çerçeveliyordu ama kadın onları yatağın yanındaki bir bölümü ayırmak için de kullanmıştı ve adam bu alana şaşkınlıkla baktı.

"Neden oraya perde koydun?" "Bir bak."

Perdeleri geri çekti ve dondu kaldı, bakışları pencerenin altındaki taştan parlak boyalı sandığa ve eşleşen beşiğe gitti, ona geri dönmeden önce şok içinde onlara baktı.

"Bu şu anlama mı geliyor..." "Evet.

Hamileyim."

"Nasıl..."

"Ida'nın doktoruyla konuştum." Ona sulu bir gülümseme verdi. "Görünüşe göre doğurganlık kısıtlayıcıları bazı türlerde diğerlerine göre daha az etkiliy-

özellikle de uzun bir süreden sonra."

"Bir çocuğumuz mu olacak?" diye tekrarladı, hâlâ şaşkın görünüyordu.

"Evet. Senin için sakıncası yok, değil mi? O kadar uzun süredir birlikte olmadığımızı biliyorum ve bekleyecektik ve burası çok büyük bir ev değil ve-"

Adam aniden önünde diz çöküp karnına öpücükler kondurunca söyleyecek sözü kalmadı.

"Merhaba küçüğüm," diye fısıldadı, sonra ona gülümsedi. "Benim diğer küçüğüm. Bunu umursayacağımı nasıl düşünebilirsin? Beni daha mutlu edecek bir şey hayal bile edemiyorum. H'zim'e amca olacağını söylemek için sabırsızlanıyorum."

"Sence mutlu olacak mı?"

"Evet," dedi yavaşça. "Anlıyorum. Eğer o değilse, kardeşimden geriye bir şey kaldığından emin değilim."

Onun saçlarını okşadı, tıpkı kendisinininkini sık sık okşadığı gibi, aynı rahatlığı vermesini umarak.

Tomlin rahatladığında, "Bence Tomlin'i vaftiz babası yapmalıyız," dedi.

"Vaftiz babası mı?"

"Çocuğa bilgeliği öğretmeye yardımcı olan onursal bir baba gibi."

"Bu durumda onun mükemmel bir seçim olacağını düşünüyorum. Ama bu bekleyebilir. Şu anda mükemmel küçük eşime konsantre olmak istiyorum."

Karnını bırakarak göğüslerine doğru öpücükler kondurdu, iri elleri beline uzanırken elbisesinin ince kumaşından göğüs uçlarını hafifçe emdi. Göğüsleri şimdiden daha hassastı ve adam sert küçük tepeleri nazikçe kemirirken nefesi kesildi. Memnuniyetle homurdandı ve elbisesinin eteklerine uzandı, yavaşça kalçalarından yukarı çekti, heyecandan titreyene kadar parmaklarını teninde gezdirdi. Sonra başının üzerinden çekerek onu önünde çıplak bıraktı.

"Benim güzel küçük dostum. Benim için hazır mısın?"

Çılgınca başını salladı ama adam parmaklarını bacaklarının arasına daldırmakta, kaygan kıvrımların arasından süzülmekte ve şişmiş klitorisile alay etmekte ısrar etti.

"Hazırım," diye ısrar etti ve adam tekrar homurdanarak ereksiyonunu serbest bırakmak için aşağı uzandı.

Adam diğer giysilerini çıkarma zahmetine girmedi, çünkü siki aralarından fırlamıştı, kocaman, yeşil ve şimdiden parlıyordu. Ona doğru uzandı, ama ona dokunamadan, elleri tekrar beline dolandı, onu havaya kaldırdı ve sert bir vuruşla onu horozunun üzerine indirdi.

Aşırı dolgunlukla başa çıkmaya çalışırken dudaklarından feryat figan bir çığlık kaçtı, ama sonra başparmağı klitorisini buldu.

"Bak, sikime ne kadar güzel biniyorsun," diye homurdandı, onu biraz yukarı kaldırdı ve sonra tekrar yere çarptı.

Zevk, onu nefes nefese bırakan bir telaşla üzerine döküldü. İç kasları adamın sikinin etrafında dalgalanıyor, adam içine doğru itmeye devam ederken dalgalar halinde titreşiyordu. Sonra kollarını sıkıca onun etrafına sardı ve bir kükreme ile boşaldı, onu dalga dalga sıvı ısı ile doldurdu.

Adam onun sırtını nazıkçe okşarken kadın ona doğru sarktı, gevşedi ve tatmin oldu.

"Evine hoş geldin," diye mırıldandı ve adam güldü.

"Böyle bir karşılama için neredeyse gitmeye değer."

Arkasına yaslanarak onun yüzünü inceledi.

"Ama yine gitmiyorsun, değil mi?"

"Hayır, küçüğüm. Mükemmel bir eşim, bir evim ve yakında bir çocuğum varken neden gideyim ki?" Eli nazıkçe karnını örttü. "İstediğim her şeye burada sahibim."

Gözleri bugünlerde çok kolay akan yaşlarla doldu. "O zaman seni her gün evde karşılayacağımdan emin ol."

AUTHOR'S NOTE

Okuduğunuz için çok teŖekkür ederim *S'kal!* Büyük, otoriter uzaylılara bayılırım - özellikle de o özel diŖi için eriyenlere! Ve tabii ki Evie göründüğünden çok daha güçlü! Cresca'daki bu maceralardan gerçekten keyif alıyorum ve umarım siz de alıyorsunuzdur!

Hikayeden hoşlansanız da hoşlanmasanız da, Amazon'da dürüst bir yorum bırakırsanız benim için dünyalara bedel olur - yorumlar diğer okuyucuların kitaplarımı bulmasına yardımcı olmanın en iyi yollarından biridir!

Her zamanki gibi, bu maceralara benimle birlikte katıldıkları için okuyucularıma teŖekkür etmeliyim - siz olmadan bunu yapamazdım!

Ve her zaman olduğu gibi, beta ekibime özel bir teŖekkür - Janet S, Nancy V ve Kitty S. Düşünceleriniz ve yorumlarınız inanılmaz derecede yardımcı oluyor!

Uzaylılar Nasıl Kazandı
Celenk ile devam ediyor!

*Bilgi toplamak için uzak bir çiftçi topluluğuna sızmak, Celenk gibi bir paralı asker için pek de zor değildir. Eşi olarak hareket edecek birini bulmak biraz daha zordur - ta ki sessiz, küçük bir garson kız dikkatini çekene kadar.
Ama görevini tamamlamak ona ihanet etmek anlamına mı gelecek?*

[Celenk siparişi vermek için buraya tıklayın!](#)

Ve çiftliğin nasıl kullanılabilir hale geldiği hakkında daha fazla bilgi edinmek isterseniz, ***You Got Alien Trouble!*** - Rosie ve Harkan'ın hikayesi!

[Uzaylı Sorununuz Var! Amazon'da!](#)

Ya da [bültenime kaydolmak için buraya tıklayarak](#) ÜCRETSİZ bir kopya alabilirsiniz!

You Got Alien Trouble! kitabının sesli versiyonu da doğrudan mağazamda ÜCRETSİZ olarak mevcuttur -
[honeyphillips.myshopify.com!](https://honeyphillips.myshopify.com)

OTHER TITLES

HOMESTEAD DÜNYALARI

Yedi Uzaylı Kardeşe Yedi Gelin

[*Artek*](#)

[*Benjar*](#)

[*Callum*](#)

[*Drakkar*](#)

[*Endark*](#)

[*Frantor*](#)

[*Gilmat*](#)

[*Uzaylı Sorunuz Var!*](#)

Uzaylılar Nasıl Kazanıldı

[*Borgaz*](#)

[*Temel*](#)

[*Naff on*](#)

[*S'kal*](#)

[*Celenk*](#)

Kozmik Peri Masalları

[*Jackie ve Dev*](#)

Bir Uzaylıyla Kör Randevu

[*Uzaylı Çiftlik Ustası*](#)

Mars'ta Cyborglar

[*High Plains Cyborg*](#)

[*İyi, Kötü ve Cyborg Bir Avuç Cyborg*](#)

Birkaç Cyborg Daha
Muhteşem Cyborg Kanun
Kaçığı Cyborg
İsimsiz Cyborg Cyborg Rider

KAISARIAN İMPARATORLUĞU

Uzaylı Kaçırma Serisi

Anna ve Uzaylı Beth ve
Barbar Cam ve Fatih
Deb ve İblis Ella ve
İmparator Faith ve
Savaşçı Greta ve
Gargoyle Hanna ve
Tetikçi Izzie ve Buz
Canavarı
Joan ve Juggernaut Kate
ve Kraken Lily ve Aslan
Mary ve Minotor Nancy ve
Naga Olivia ve Ork
Pandora ve Mahkum
Quinn ve Queller Rita ve
Akıncı
Sara ve Casusluk Ustası
Tammy ve Hain

Folsom Planet Blues

Uzaylı En Çok Aranılanlar: Kafesteki Canavar

Uzaylı En Çok Aranalar:
Hapishane Arkadaşı Uzaylı En
Çok Aranar: Mastermind Uzaylı
En Çok Aranalar: Zincirsiz

Bir Uzaylıyla Mahsur Kalmak

Sinta - Bir Bilimkurgu Tatil Kuyruğu

Kozmik Sinema

My Fair Alien

Uzaylı ve Ben

Skruf

Boynuzlu Bayramlar

Krampus ve Kocakarı

Nicholas'a Bir Hediye

Bir Ayaz Öpücüğü

Uzaylı Anne ve Uzaylı Savaşçı

Tarafından Değerli Kılındı

Uzaylı Savaşçının Oğlu Uzaylı

Savaşçının Kızı Uzaylı Savaşçı

İçin Bir Aile

Dadı ve Uzaylı Savaşçı Uzaylı

Savaşçı için Bir Yuva Uzaylı

Savaşçı için Bir Hediye

Uzaylı Savaşçı için Bir Hazine Üç

Bebek ve Uzaylı Savaşçı Uzaylı

Savaşçı için Sığınak

Elementlere Maruz Kalma

[Çıplak Uzaylı Bare](#)

[Essentials Çıplak](#)

[Bir Tavır Buff](#)

[Beast](#)

[Soyunma](#)

Uzaylı İstilasası Serisi

[Uzaylı Seçimi](#)

[Uzaylı Fethi](#)

[Uzaylı Tutsak](#)

[Uzaylı Yetiştirici](#)

[Uzaylı İttifakı](#)

[Uzaylı Umut](#)

[Uzaylı Kazazede](#)

[Uzaylı Şef](#)

[Uzaylı](#)

[Hükümdar](#)

COZY MONSTERS

Fairhaven Şelaleleri

[Ork Düşmanım İçin Kapkekler](#)

[Trolüm İçin Bela](#)

[Havai Fişekler ya da Ejderha](#)

[Patronum Bekar Anne ve Ork](#)

[Ökseotu ya da Minotorum](#)

[Sevgililer Günü ya da Ork](#)

[Tarafından Korunan Vampirim](#)

Çarşafılar Arasındaki Canavar

[Dikişsiz Ekstra Bakire](#)

[Gargoyle](#)

Standalones

[Şehirdeki Ateşli Kurt](#)

[Bataklık Canavarıyla](#)

[Çiftleşiyor](#)

FANTAZİ

Beş Krallık [Ork'un](#)

[Saklı Gelini Ork'un](#)

[Çalınan Gelini](#)

ABOUT THE AUTHOR

Honey Phillips, ateşli uzaylı savaşçılar ve karşı koyamadıkları insan kadınlar hakkında buharlı bilim kurgu öyküleri yazıyor. Kaçırılmalardan istilalara, yolculuk zor olabilir, ama sonu her zaman tatmin eder.

Honey ilk kitabını beş yaşındayken yazdı ve resimledi. O zamandan beri yazarlığı gelişti. Ne yazık ki çizim becerileri gelişmedi. Yazmayı, okumayı, seyahat etmeyi, yemek yapmayı ve şampanya içmeyi seviyor - bu sırayla olması gerekmiyor.

Honey harika okuyucularından haber almayı çok seviyor! Onu aşağıdaki konumlardan herhangi birinde takip edebilirsiniz...

www.facebook.com/HoneyPhillipsAuthor
www.bookbub.com/authors/honey-phillips
www.instagram.com/HoneyPhillipsAuthor
www.honeyphillips.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.